

EL ÇƏLƏNGİ

(XALQ ŞERİNDƏN SEÇMƏLƏR)

“ŞƏRQ-QƏRB”
BAKI-2004

*Bu kitab “Azərbaycan klassik ədəbiyyatı kitabxanası. Xalq ədəbiyyatı”
(I cild, Bakı, Elm, 1982) və “El çələngi” (Bakı, Gənclik, 1983)
nəşrləri əsasında təkrar nəşrə hazırlanmışdır*

Tərtib edəni:

Qara Namazov

398.2 - dc 21

AZE

El çələngi (xalq şerindən seçmələr). Bakı, “Şərq-Qərb”, 248 səh.

Hər nümunəsi bitkin bir əsər təsiri bağışlayan xalq poeziyası lirik xarakterli əhvali-ruhiyyənin parlaq əksi olub, bədii-estetik zənginliyi və fəlsəfi-hissi dərinliyinə görə seçilir.

Azərbaycan xalq şerinin seçmə incilərini – vəsfi-hal, layla, oxşama, bayatı, xalq mahnıları, qəhrəmanlıq nəğmələri, aşiq şeri kimi yetkin əsərlərini özündə toplayan bu kitabda oxucu öz mənəvi aləmini söz sənətinin misilsiz, ibrətəməz, hikmətli və tərbiyəvi fikirləri ilə zənginləşdirəcəkdir.

ISBN 9952-418-05-9

© “ŞƏRQ-QƏRB”, 2004

Azərbaycan Respublikasının Prezidenti

İLHAM ƏLİYEVİN

“Azərbaycan dilində latın qrafikası

ilə kütləvi nəşrlərin həyata

keçirilməsi haqqında”

12 yanvar 2004-cü il tarixli sərəncamı

ilə nəşr olunur və ölkə kitabxanalarına

hədiyyə edilir

BİR NEÇƏ SÖZ

Elin sözü, elin özü qədər qədimdir. İlk nümünələri nə qədər bəsit olsa da təbiidir, canlıdır. El öz məişətində – təsərrüfatında, maldarlıqda, qoyunçuluqda, bağ-bostanda, əkin-biçində, çeşid-çeşid mərasimlərində, xeyir və şərində, təbiətlə təmasda ülfətdə iç duyğularını sözlə – nəğmə və türkülərlə müşayiət etmişdir. Bu nəğmələr dodaqlarda zaman-zaman sığallana-sığallana bir az yenilənmiş, dildən-dilə düşdükcə, eldən elə doluşdıqca dəyişmiş, hətta variantlaşmışdır. Hər oba, hər oymaq onu özünüküləşdirmişdir. Bununla belə hər bir nəğmənin ilkin şirəsi, ilkin rişəsi itməmişdir.

Elin bu zəngin söz xəzinəsinə el özü də onun ritminə uyğun havalar bəstələmiş, onu dodaqaltı qımqımlarla oxumuşlar. Bu havalar cilalana-cilalana sonrakı bəstəkarlıq sənəti üçün ilkin qaynaq olmuşdur.

Xalq yaratdığı bu nümünələrə məzmununa uyğun adlar vermişdir; “Əmək nəğmələri”, “Mövsüm nəğmələri”, “Mərasim nəğmələri”, “Qəhrəmanlıq nəğmələri”, “Məhəbbət nəğmələri” və s.

Əlbəttə, yaranan hər bir sözün və ya nəğmənin ilkin müəllifi olmuşdur. Zaman keçdikcə o ilk müəllif unudulmuş, xalq nəğməni, o sözü dilində, hafizəsində yaşatmış, özü onun qanuni müəllifi olmuşdur. Ona görə də bu mənəvi sərvəti el ədəbiyyatı, ağız ədəbiyyatı xalq ədəbiyyatı adı ilə sevə-sevə, qoruya-qoruya yaşatmışdır.

Əsrlər bir birini əvəz etmiş, zaman dəyişmiş, ancaq bu xalq inciləri əbədiyaşar olmuşdur. Bu gün kompyuter çağında torpaq nə cütlə, nə də kotanla şumlanır. Ancaq holavarlar bu gün də dəyərli bir miras kimi – sevilərək oxunur, yaşanır. Bu gün də çoban yaylaqda sürünü dağ döşünə yayanda tütəyini cibindən çıxarıb “Qoyun qaytarması”nı çalır. Bu zərif tütək səsini, bu zövq-səfanı bəlkə də heç bir yad notla dəyişmək olmaz.

Xalq tarix boyu yüzlərlə, bəlkə də minlərlə qəhrəmanlıq və məhəbbət mahnıları qoşub düzmüş, hətta onları qoruyub hafizələrdə yaşatmaq üçün dastanlar yaratmış, bu nəğmələri onun məzmununda hifz

etmişdir. “Koroğlu”, “Əsli-Kərəm”, “Qaçaq Nəbi”, beləcə yüzlərlə dastanları bu lirik duyğuları yaratmışdır. Bu məqamda aşqların qədir-qiyməti unudulmazdır.

Musiqi ilə müşayiət olunan yüzlərlə mahnılarımız xalqın bədii zövqünün tərcümanıdır. Və bu gün də onları xüsusi bir zövqlə dinləyirik.

Müxtəlif yaşlı balalarımızın bədii-estetik zövqünü formalaşdırmaq, onların həyata hazırlığını təmin etmək, dilini, nitqini səlisləşdirmək, nitq mədəniyyətinə yiyələndirmək üçün çeşid-çeşid oynaq ritmli düzgülər qoşmuşlar. O laylalar, oxşamalar, vəsf hallar, sanamalar, düzgülər, tapmacalar, yanılmaclar, dürlü-dürlü nəğmələr ki, bu gün də öz tərəvətini itirməmişdir. Bu gün də el-oba bu nümunələri yayır, yaşadır və şübhəsiz gələcəkdə də yaşadacaqdır. Çünki bu nümunələr özünün bədii estetik zərifliyi və fəlsəfi-hissi dərinliyinə görə seçilir. Lirik xarakterli əhvali-ruhiyyənin öz parlaq əksini tapdığı xalq poeziyasının hər bir belə nümunəsi ayrılıqda bitkin bir əsər təsiri bağışlayır.

Xalq poeziyası bir sənət abidəsidir. Onun hər sətirlə tanış olan həssas ürək, bu nadir inciləri yaradan xalqın dühasına dərin minnətdarlıq hissi ilə çırpınır. Ona görə ki, həmin sətirlərlə gözlərimiz qarşısında əzəmətli bir mənərə canlanır. Obrazların yeniliyi, qeyri-adiliyi insanı dərin düşüncələrə qərq edir. Xalq sözünün, xalq deyiminin bədii ifadə imkanlarının genişliyi və sonsuzluğu üfük-üfük qarşıda açılır.

Qara Namazov

Vəsfi - hallar

Gülü tökdüm tabağa,
Qoydum qala sabaha.
Yar məni mehman eylər,
Xonça düzər qabağa.

Dolansın göz aramda,
Danış, de söz aramda.
Yar deyir bir sözüm var,
Səninlə öz aramda.

Gəncənin ocağında,
Şam yanır bucağında.
Allah muradın versin,
Ağ oğlan qucağında.

Bir daş atdım tovuza.
Köynəyi qanovuza.
Bu il toyum olmadı,
Qaldı gələn payıza.

Əzizim, arı şanda,
Beçələr arı şanda.
Mələklər şadlıq eylər
İki yar barişanda.

Oğlan, eylədin nala,
Əlində var piyala.
Məndən yaxşısın gördü,
Düşdü özgə xəyala.

Corabımın ağına,
Gül vurmuşam bağına.
Əgər məni sevirsən,
Gəl qonşunun bağına.

Üzərrik dana-dana,
Ocaqdan götür, sana.
Nəzəri bəd olanın,
Gözləri odda yana.

Samavar yana-yana,
Buğlanır yana-yana.
Danışırıq kağızla,
Dil qalır yana-yana.

Gedərəm, gedən olsa,
Yolun öyrədən olsa.
Yara namə yazmışam,
Yanına gedən olsa.

Su gəlir, dolur çarxa,
Tökülür bizim arxa.
Burda bir yar sevmişəm,
Qardaşdan qorxa-qorxa.

Armud ağacı haça,
Əlim dolaşdı saça.
Bir mərd oğlan istərəm,
Məni götürə qaça.

Ağac başında papaq,
Yarın əlində yarpaq.
Gəlsin açım qəlbimi,
Bu sövdadan qurtaraq.

Başımda sarı sancaq,
Yarı gül, yarı sancaq.
Məni sənə verməzlər,
Gərək mən qaçım ancaq.

Göz üstə qoyub papaq,
Gəzir elə keyfi çağ.
Məndən üzün döndərib,
Ürəyimə çəkib dağ.

Bu dərədən qaz gedə,
Qaqqıldaşa, qaz gedə.
Tanrıya r vadırımı,
Dul kişiyə qız gedə?

 p r  p r oldu g l.
 st  quşlar doldu g l.
V d yl  gedən ođlan,
V d n tamam oldu g l.

Yarı gördüm g y md 
G y m boynun  y nd .
Mənim toyum olacaq,
Şamamalar d y nd .

Bir ođlan var bi ind ,
Sarı sünbül içində.
Nola onu görəydim
Bu həftənin içində.

Bir qız gördüm bi ind ,
Sarı sünbül içində.
Burda bir toy olacaq,
G l n ayın içində.

 ziziy m mina sən.
D rdan s n, mina sən.
Boz at gəlsin qapıya
Atlasan, min s n.

Yolum düşdü yad elə,
Z lf m gördü yad elə.
 uxan sənə yaraşır,
Ya bəzən g l, ya belə.

Oturmuşdum g linl ,
Xına yaxdım əlimə.
Yarı yuxuda gördüm,
Bir evd ydi mənimlə.

Dağlar başında lələ,
Əlində var piyalə.
Mən səninem, ay oğlan,
Düşmə özgə xəyalə.

Dağa yağır qar yenə,
Ov ovlayır sar, yenə.
Bilmirəm, niyə məni
Bəyənməyir yar yenə?

Əziziyəm, yar yenə,
Yaralandım, yar, yenə.
Gör nə günə qalmışam
Məndən qaçır yar, yenə?

Heyranam boz börkünə,
Qonubdu toz börkünə,
Yayın, bədnəzər çoxdu,
Dəyməsin göz börkünə.

Yar yardan geri qalmaz
Yarın əhdi pozulmaz.
Heç pərvanə mənim tək
Özünü oda salmaz.

Zülfün qarara yetməz,
Dərdin sinəmdən getməz.
Səni görən gözlərim,
Özgəyə nəzər etməz.

Yar dedim, yalan oldu,
Ömrümə talan oldu.
Hamı yardan yarıdı,
Mənimki yalan oldu.

Gülümü şaxta vurdu,
Nə yaman vaxta vurdu!
Yarım məni vurmuşdu,
Üstündən xalq da vurdu.

Əzizim üzə düşdü,
Sürmə çək, gözə düşdü.
Hər kəs öz keyfindədir,
Ayrılıq bizə düşdü.

Dərdli güldə yasa bax,
Bülbül ağlar, yasa bax!
Səni yola salarlar,
Ya bu gündür, ya sabah.

Güldən dəstə bağladı,
Verdi yara saxladı.
Anam biiman olsun,
Məni tez adaxladı.

Əmim oğlu qalaydı,
Boy-buxuna dolaydı.
Hörəydim saçlarımı,
Bəlkə məni alaydı.

Bu yerdə yol yaradı,
Yolçu yolda qaradı.
Mən sevdiyim çalpapaq,
Başımın sərdarıdı.

Dağda itirdim izi,
Yar qoydu getdi bizi.
Qara duvaqlı qalsın,
Yarı öyrədən qızı.

Dolayı gəl, dolayı,
Süpürmüşəm sarayı.
Toyumuza az qalıb,
Gözlərəm təzə ayı.

Dağ başı qar məkanı,
Bağçalar bar məkanı.
Əyilsin uca dağlar,
Görünsün yar məkanı.

Qızıl üzük miyanı,
Durmaz barmağın qanı.
Bu gün-sabah gələcək,
Məhləmizin sultanı.

Araxçının haşımı,
Hara qoyum başımı.
Məni sənə verməzlər,
Tökmə gözün yaşını.

Gəncənin bu dağları,
Gül açmış budaqları.
Ölsəm sinəmdən getməz,
Yarımın bu dağları.

Dağ ayrı, duman ayrı.
Qaş ayrı, kaman ayrı.
Ayrılaq, ayrı düşək,
Gəzək bir zaman ayrı.

Mis qazanın paxırı,
Oğlan, qaytar naxırı.
Sən mənimsən, mən sənin,
Budur sözün axırı.

Laylalar

Balam gəlir yatmağa,
Böyüyüb boy atmağa.
Sabah yuxusu şirin,
Qıymıram oyatmağa.

Laylası dərin bala,
Yuxusu sərin bala.
Tanrıdan əhdim budur,
Toyunu görüm bala.

Oxunur əzən bala,
Dur geyin, bəzən, bala.
Boyuna anan qurban,
Tappatp gəzən bala.

Lay-lay dedim yat, bala,
Yuxuna şəkər qat, bala.
Ümidim bircə sənsən,
Boya-başa çat, bala.

Yolun gedir dolama,
Gəlir bizə salama.
Obalar qurban olsun,
Mənim bircə balama.

Lay-lay dedim ağlama,
Ürəyimi dağlama.
Böyü bir qoç igid ol,
Mənə ümid bağlama.

Lay-lay quzum ağlama,
Ürəyimi dağlama.
Yat, yuxun şirin olsun,
Yuxuma daş bağlama.

Lay-lay dedim adına,
Haqq yetişsin dadına.
Hər vaxt layla deyəndə,
Balam düşər yadıma.

Lay-lay dedim adına,
Hax yetişsin dadına,
Boya başa çatanda,
Məni də sal yadıma.

Laylayım el başına,
Sancılsın tel başına.
Səni kim istəməsə,
Qalmasın il başına.

Dağların lalasına,
Gözlərin qarasına,
Analar qurban olsun
Öz körpə balasına.

Bağçamızda miyana,
Gül sünbülə dayana,
Oxu, bülbülüm, oxu,
Bəlkə balam oyana.

Bir gül əkdim boyunca,
İyləmədim doyunca.
Ömrüm günüm uzansın,
Bu balamın toyunca.

Lay-lay dedim boyunca,
Baş yastığa qoyunca.
Pardaxlan, qızılgülüm,
Bir iyləyim doyunca.

Lay-lay dedim yatınca,
Gözlərəm ay batınca.
Canım zinhara gəldi,
Sən hasilə çatınca.

Evində, eşiyində,
Yat quzum, beşiyində.
Dan ulduzu, bir də mən
Durmuşuq keşiyində.

Balam yatır beşikdə,
Bülbül oxur eşikdə.
Sən yat yuxun alginən,
Mən durmuşam keşikdə.

Anan tel düzər sənə,
Bacın gül bəzər sənə.
Tanrıdan əhdim budur,
Dəyməsin nəzər sənə.

Qurban aran, dağ sənə,
Güllü bağça-bağ sənə.
A lay-lay, oğlum, lay-lay
Tutmuşam qaymaq sənə.

Bu yerlər qalın meşə,
Yanımda ol həmişə.
Aranında gül bitsin,
Yaylağında bənövşə.

Boya-buxuna dol, göz,
Boynuma dola qol, göz.
Cavanlar sirəmində
Sən də bir igid ol, göz.

Atıban tutdum səni.
Əcəb ovutdum səni.
Ömr üzdüm, cəfa çəkdim,
Şükür, böyütdüm səni.

Oxşasın dilim səni,
Böyütsün elim səni.
Meydanda at oynadan,
Bir igid bilim səni.

Yurd yox taladan savay,
Gül yox laladan savay.
Anaya nə əzizdir
Körpə baladan savay?

Lay-lay, beşiyim, lay-lay,
Evim, eşiyim lay-lay.
Sən get şirin yuxuya,
Çəkim keşiyin, lay-lay.

A lay-lay, yenə lay-lay,
Can deyim sənə, lay-lay.
Sənə gələn dərd, bəla
Qoy gəlsin mənə, lay-lay.

Qızılgül putam, lay-lay,
Ətrinə batam, lay-lay.
Balam ərsiyə gələ
Toyunu tutam, lay-lay.

A lay-lay, quzum lay-lay,
Ayım, ulduzum, lay-lay.
Sən hasilə çatınca,
Hər dərdə dözüm, lay-lay.

A lay-lay, bəyim, lay-lay,
Gözəl-göyçəyim lay-lay,
Qürbət ölkə, yad eldə,
Arxam, köməyim lay-lay.

Lay-lay, hər kəsim, lay-lay,
Sənə nər kəsim lay-lay.
Yat, yuxun olsun şirin,
Ucalsın səsım, lay-lay.

Lay-lay, maralım, lay-lay,
Səbrim qəralım, lay-lay.
Böyü, bir qoç igid ol,
Sənə yar alım, lay-lay.

Lay-lay, a balam, lay-lay,
Alınmaz qalam, lay-lay.
Sənə kəc baxanları,
Yandırsın nalam, lay-lay.

Nərgizi üzüm lay-lay,
Yaxana düzüm lay-lay.
Sən böyü, mən qocalım,
Toyunda süzüm, lay-lay.

A lay-lay, butam, lay-lay,
Qardaşım, atam, lay-lay.
İntizaram, yatasan,
Mən də bir yatam, lay-lay.

A lay-lay, gülüm, lay-lay,
Gülüm, bülbülüm, lay-lay.
Böyü, sənin sayəndə
Mən də bir gülüm, lay-lay.

Lay-lay, beşiyim, lay-lay,
Evim eşiyim, lay-lay.
Sən get şirin yuxuya,
Çəkim keşiyin, lay-lay.

Bürünüb dona bülbül,
Köç edər sona bülbül.
Balam dil açan günü,
Mat qaldı ana bülbül.

Mənim gül butam oğul,
Ətrinə batam, oğul.
Bir arzum var ürəkdə
Toyunu tutam, oğul.

Yaralıyam, yazığam,
Dərddən qəlbi qazığam.
Mən ölsəm sənə qurban,
Sən ölmə, mən yazığam.

Qoçaqdı, şirdi balam,
Qıblədi, pirdi balam.
Gəl fələk, qıyma mənə,
Yazığam, birdi balam.

Lay-lay, balam, gül balam,
Sən mənim sünbül balam.
Laylayımla yatasan,
Oyatsın bülbül, balam.

Lay-lay dedim, gül balam,
Gül balam, bülbül balam.
Mən sevindim sənİLƏn,
Sən də sevin, gül, balam!

Lay-lay, balam, can balam,
Mən sənə qurban balam.
Ağlayıban könlümü
Gəl eyləmə qan, balam.

Lay-lay dedim, can balam,
Mən sənə qurban, balam.
Bir belə yatmaq olmaz,
Dur, açılır dan, balam.

Yol üstə bulaq ollam,
Axaram, bulaq ollam.
Sən mənim bir dənəmsən,
Özüm göz-qulaq ollam.

Dərya ollam, bulannam,
Sucaq ollam, sulannam.
Sağ gözüm sənə qurban,
Sol gözümümlə dolannam.

Qərənfiləm, qalxaram,
Açılmağa qorxaram.
Gecə cıqqırın çıxsə,
Yerimmən dik qalxaram.

Mən bu dərddən ölmərəm,
Dərdi dərdə bölmərəm.
Əziz canımdan dönsəm,
Bir balamdan dönmərəm.

Balam, gəl soyun görüm,
Sərv tək boyun görüm.
Tanrıdan arzum budur,
Balamın toyun görüm.

Qaya mənəm, dağ mənəm,
Dağ üstə bulaq mənəm
Arxan yox, köməyin yox,
Sənə göz-qulaq mənəm.

Balama can demişəm,
Ağlama, can demişəm,
Balam dil açan günə
Quzu qurban demişəm.

Lay-lay dedim, can dedim,
Yuxudan oyan dedim.
Sən yuxudan durunca,
Canımı qurban dedim.

Lay-lay dedim, yat dedim,
Yastığa baş at, dedim.
Bala, çəkim nazını,
Boya-başa çat, dedim.

Mən sənə qalam deyim,
Gül deyim, lalam deyim.
Yat, incitmə ananı,
Sağ olsun balam, deyim.

Lay-lay mənim bəbəyim,
Bir arzum, bir diləyim.
Bəd gündə, bəd ayaqda
Sənsən mənim köməyim.

Əzizim, mən dolanım,
Mən dönüm, mən dolanım.
Tanrı səni saxlasın,
Sayəndə mən dolanım.

Laylayım, sözüm qurban,
Ağlasan, gözüm qurban.
Böyü, boya-başa çat,
Boyuna özüm qurban.

Mən aşıq, quzu qurban,
Qoç qurban, quzu qurban.
Hər sabah boyun görsem,
Kəsərəm quzu qurban.

Lay-lay dedim ucadan,
Səsim çıxmır bacadan.
Tanrı səni saxlasın,
Çiçəkdən, qızılıcadan.

Gözümün qarasınnan,
Yaş axar arasınnan.
Adam da əl çəkərmə,
Öz ciyər parasından?

Lay-lay dedim yatasan,
Dərdi, qəmi atasan.
Qızılgül bağın olsun,
Gül-çiçəyə batasan.

Lay-lay deyim yatasan,
Qızılgülə batasan,
Qızılgül kölgəsində
Şirin yuxu tapasan.

Üzərliksən, havasan,
Hər bir dərdə davasan.
Balama kəc baxanın
Gözlərini ovasan.

Lay-lay dedim ürəkdən.
Qolum düşdü biləkdən.
Boy at, igid, cavan ol,
Məni salma diləkdən.

Bir səs gəlir, ellərdən,
Şirin-şirin dillərdən.
Tanrı, balamı saxla,
Ağır aylar, illərdən.

Balamı tanıram mən,
Hər sözün qanıram mən.
Yuxuda ah çəkəndə,
Od tutub yanırım mən.

Lay-lay deyim carçı mən,
Harayçı mən, carçı mən.
Toy günündə olaydım
Küçələrdə carçı mən.

Dərya dolu dilinən,
Balam oynar gülinən,
Aləmə can bağışlar,
Məni saxlar dilinən.

Balamsan sən, nəyimsən?
Arxamsan, köməyimsən.
Mən sənin əziz anan,
Sən mənim diləyimsən.

Məni oyaq qoyan sən,
Qızılgülə boyan sən.
Öpüm qara gözündən,
Bəsdir yatdın, oyan sən.

Balamsan, bir dənəsən,
Sədəfsən, dürdanəsən.
Mən ölsəm, sənə qurban,
Sən ölmə, bir dənəsən.

Lay-lay dedim biləsən,
Düşməyəsen dilə sən.
Boya, buxuna çatıb,
Oynayasan, güləsən.

Xırdacasan, məzəsən,
Sən hər güldən təzəsən.
Qurban olum o günə,
Ayaq tutub gəzəsən.

Eni gül-çiçək olsun,
Yarpağı ləçək olsun.
Bir bala göstərin ki,
Balamdan göyçək olsun.

Bayram bayramın olsun,
Ellər heyranın olsun.
Niyə belə çox yatdın?
Anan qurbanın olsun.

Qızılgül bağın olsun,
Bağlar oylağın olsun.
Tanrıdan arzum budu,
At minən çağın olsun.

Bağçamızda bar olsun,
Heyva olsun, nar olsun.
Sən ayaq aç, göz dolan,
Düşmən görsün, xar olsun.

Bala, ömrün çox olsun.
Könlün, gözün tox olsun.
Sənə layla çağırım,
Düşmənlərin yox olsun.

Bağçalar bağa dönsün,
Bağım yaylağa dönsün.
Bircə kəlmə din, danış,
Ürəyim dağa dönsün.

Əzizim, hay mənimçün,
Verəydin pay mənimçün.
Mən ölsəm, sənə qurban,
Sən ölsən, vay mənimçün.

Balam oynur, yatmayın,
Sözünə söz qatmayın.
Layla deyin balama,
Qoy yatsın, oyatmayın.

Maral gəzər talasın,
Üzər gülün, lalası.
Mən balamı istərəm,
Balam istər balasın.

Dağ başında qalam var,
Ürəyimdə nalam var.
Xalxın dövləti, varı,
Mənim də bir balam var.

Sözü sözdən alan var,
Zülfün üzə salan var.
Əziz oğlum, tez böyü,
Gözü yolda qalan var.

Dağ başına qar yağar,
Bulud keçər, ay doğar.
Sənin tək ay parçasın
Analar tək-tək doğar.

Qalalar, ay qalalar,
Laçın orda balalar,
Ana balasın verməz
Bəlkə gücə salalar.

Bala demə, qan olar,
Yel əsər, tufan olar.
Bala gəzən yerlərə,
Analar qurban olar.

Şan bağlayan arılar,
Qonar gülə, sarılar.
Balama qurban olsun,
Yaşı ötmüş qarılar.

Qapımızda var çinar,
Yarpağı dinar-dinar.
Mənim balam körpədir
Saxlasın pərvərdigar.

Qoxusu güldən gəlir.
Güldən bülbüldən gəlir.
Balamın gül beşikdə
Yuxusu birdən gəlir.

Göy üzündə ay mələr,
Bulud altdan say mələr.
Burda bir qoç quzum var,
Acıb, salar hay, mələr.

İgid qalasın istər,
Dağın lalasın istər.
Mən balamı istərəm,
Balam balasın istər.

Dağlara sərin düşər,
Kölgəsi dərin düşər.
Hər vaxt layla deyəndə,
Yadıma Pərim düşər.

Bala dadı, bal dadır,
Bala adamı aldadır.
Şirin sözün, söhbətin,
Hələ sənin daldadır.

Bu görünən Şirazdır,
Şah mənzili Şirazdır.
Tifilim sənə qurban,
Məmə kiçik, şir azdır.

Elin dərdi azardır,
Dərddən qəmdən bezardır.
Bala baldan şirindir,
Balasız ev məzardır.

Bala dadı, bal dadır,
Bala adamı aldadır.
Yaxşısına mən qurban,
Pisi yenə də bal dadır.

Bağda bülbül oxuyur,
Saça sünbül toxuyur.
Balamı iyləyirəm
Elə bil gül qoxuyur.

Sən gedəli il oldu,
Yandı bağrım, kül oldu.
Səninlə uçan quşlar
Oxudu bülbül oldu.

Ay doğdu yana döndü,
Ulduzlar sana döndü.
Bala dərddən çəkməkdən,
Ürəyim qana döndü.

Balamın əl yaylığı,
Ortası zər yaylığı.
Hərə bir kərə desin
Balama can sağlığı.

Göydən bir ulduz axdı,
Axdı getdi, qonaxdı,
Ana bala ucundan
Canını oda yaxdı.

Göydə ulduz naşıldı,
Kim balamın yaşıldı.
Qız gözümün qarası,
Oğlan ürək başıldı.

Lay-lay toyun qurbanı,
Kəsim qoyun qurbanı,

Sən yeri bir, mən baxım,
Olum boyun qurbanı.

Atım, tutum bu balanı,
Şəkərə qatım bu balanı.
Atası evə gələndə
Qabağa tutum bu balanı.

Lay-lay deyim düz, barı
Gəl dərdimi üz barı.
Balama qurban olsun
Yüz dul arvad, yüz qarı.

Əlində var hanası,
Qulağında tanası.
Bir toyunu görəydim
Olaydım bəy anası.

Canım bala, gül bala,
Ana qədrin bil, bala.
Yaman günün gərəyi,
Çağıranda gəl, bala.

Mən gördüm haçan günü,
Dağlardan qaçan günü.
On iki qurban kəsərəm,
Balam dil açan günü.

Lay-lay, bülbülüm, lay-lay,
Sarı sünbülüm lay-lay.
Bağçalarda gül çoxdur,
Bir qızılgülüm lay-lay.

Dağlarda lalam sənsən,
Alınmaz qalam sənsən.
Kimim yox, kimsənəm yox,
Bir şirin balam sənsən.

Mən əzizəm şonqarı,
Dülgər yonar yonqarı.
Balama qurban olsun
Doqquz qoca, on qarı.

Oxşamalar

Dağda darılar,
Sünbül sarılar,
Qoca qarılar
Bu balama qurban.

Dağdaki atlar,
Quyruğu qatlar,
Göyçək arvadlar
Bu balama qurban.

Çaydaki qazlar,
Tükün tarazlar.
Nişanlı qızlar
Bu balama qurban.

Bir bölük atlar,
Çəməndə otlar,
Ərsiz arvadlar
Bu balama qurban.

Dağın maralı,
Gözüm qarası,
Dünyanın malı
Bu balama qurban.

Dağda meşəlik,
Gül, bənövşəlik,
Mən həmişəlik
Bu balama qurban.

Dağda arılar,
Şanın yarılar.
Qoca qarılar,
Bu balama qurban.

Ağardı başım,
Yoxdur sirdaşım.

Qohum-qardaşım
Bu balama qurban.

Dağda inəklər,
Otdar, iməklər,
Xonçalı bəylər
Bu balama qurban.

Göydə ulduzlar,
Şaxtalı buzlar,
Cehizsiz qızlar
Bu balama qurban.

Tüstüsüz damlar,
Sarı badamlar,
Tənbəl adamlar
Bu balama qurban.

Çaydır, dənizdir,
Quldur, kənizdir,
Balam hər nədir,
Mənə əzizdir.

Çəkdim cəfasın,
Gördüm vəfasın.
Böyütdüm onu
Sürüm səfasın.

Tükəndi ahım,
Yoxdur günahım.
Balam böyüsə,
Odur pənahım.

Gördüm nalasın,
Çəkdim bəlasın,
Balam da istər
Körpə balasın.

Min tümən azdır,
Qızıdır, o nazdır.
Verin balamı,
Halı nasazdır.

Verdik bir dana,
Aldıq bir sona.
Ey əmim oğlu,
Qal yana-yana.

Verdik bir dana,
Aldıq bir sona.
Ay qız anası,
Qal yana-yana.

Qız gözə oxdur,
Dərd-səri çoxdur,
Götürün tullayın,
Bir xeyri yoxdur.

Oğul ürəkdir,
Qızıl dirəkdir.
Götürün saxlayın,
Qıza gərəkdir.

Qız bir maraldır,
Gözdə qaraldır.
Həsət çəkənin
Rəngin saraldır.

Badam badamı,
Oğlan adamı.
Qoy elçi gəlsin,
Alsın qadamı.

Ay qız adamı,
Sındır badamı.
Elçiyə çay ver,
Alım qadanı.

Mən çalım oyna,
Qurban boyuna.
El-oba gəlsin
Sənin toyuna.

Bayatılar

Dolan gəl bu dağları,
Yaşıl çəmən, bağları.
Aldı fələk əlimdən
Mənim gözəl çağları.

Bağban düzər hasarı,
Bağa qoymaz yasarı.
Qəmdən bir ev tikmişəm,
Hicrandandır hasarı.

Şirvanın ağ alması,
Yeməli ağ alması.
Qiyamət günə qaldı
Yaramın sağalması.

Köynəyin o yaxası,
Dərd gəlib, oya xası.
Qoy mənim əlim olsun,
Düşmənin o yaxası.

Aşiq neylər yad aşı,
Çaxçax döyər ha daşı.
Yükün hicran yüküdü.
Kirəkeşsən, ha daşı.

Əzizim milə qarşı.
Kirpiyin milə qarşı.
Dərdlə keçən günlərim.
Durub bir ilə qarşı.

Əzizim Ala, dağa,
Gün düşür Ala dağa.
Mən Qaradağ əhliyəm,
Yaz məni Qaradağa.

Yağı gəldi yanıma,
Susamışdı qanıma.
Döndüm qürbət ellərdən,
Qüvvət gəldi canıma.

Eləmi gül istana,
Şeh düşsə, gül istana.
Ayıq ol, şeyda bülbül,
Xar qonar gülüstana.

Kəm baxdı sönən qərib,
Qürbətdə ölən qərib.
Bəxtəvər günə düşdü
Vətənə dönən qərib.

Dağ başında qara bax,
Üstün alan sara bax.
Aləm cənnətə dönsə
Mənə xoşdur Qarabağ.

Maral baxar təpəyə,
Özün yıxar təpəyə.
Oba sahibsiz olsa,
Donuz çıxar təpəyə.

Söz qaldı el gələnə,
Çırmadım sel gələnə.
Gözəl bir bağ salmışam,
El gələ kölgələnə.

Əzizim, ötmək olmaz,
Köhləni ötmək olmaz.
Elin atdığı daşı,
Yerdən tərپətmək olmaz.

Əziziyəm axıtmaz,
Daşları çay axıtmaz.
El tikən bir komanı
Tufan gəlsə dağıtmaz.

Əziziyəm, dilən göz,
Bağda gülə dilən, göz.
Qürbətdə xan olunca,
Vətəninə dilən, göz.

Yol vermə yada, Təbriz,
El gedər bada, Təbriz.
Sənin həsrətindəyəm,
Can sənə fəda, Təbriz.

Əzizim, səni, Təbriz,
El sevər səni, Təbriz.
Al qoynuna əzizlə,
Ana tək məni, Təbriz.

Gəmi gəldi, yan gəldi,
İçində bir can gəldi.
Vətən həsrəti çəkdim,
Gözlərimə qan gəldi.

Elədimi yad əli,
Ya divanə, ya dəli.
Məskənim uca dağlar
Yetişməz sayad əli.

Bu yerlər tala yeri,
Buc yeri, qala yeri.
Qiyamət o gün qopar,
El köçə, qala yeri.

Əziziyəm, dedi vay!
Dedi aman, dedi vay.
Gülşəndən bir səs gəlir,
Heç bilmirəm nədi, vay!

Əziziyəm yad əli,
Ya divanə, ya dəli.
Qiyamət o gün qopar
Yara dəysə yad əli.

Haray ellilər, haray,
Şana tellilər, haray.
Köçümü sel apardı,
Əli bellilər, haray.

Qala gərək, bürc gərək,
Darvazası tunc gərək.
El qapısın açmağa
Sel kimi bir güc gərək.

Ceyran, çölə dolan gəl,
Sonam, gölə dolan gəl.
Yad ölkədə dözməsən,
Bizim elə dolan gəl.

Bu yol yola tən deyil,
Yar burdan ötən deyil.
Qürbətdə xoş gün görsəm,
Yenə də vətən deyil.

Eşq oduna qalannam,
Yar başına dolannam.
Vətəndən ayrı düşsəm,
Viran ollam, talannam.

Qəribəm, yoxdur arxam,
Qanadım yoxdu qalxam.
Çıxam qəlbi dağlara,
Vətənə doğru baxam.

Dağlarda gəzən mənəm,
Əhdim var bəzənmənəm.
Ağır elin qızıyam,
Qürbətdə gəzəmmənəm.

Sandıq üstə süzərəm,
Sandığa gül bəzərəm.
Ağır elin qızıyam,
Ona layiq gəzərəm.

Su gəlsə, sel bilərdim,
Mey əssə, yel bilərdim.
Dağda bir oba salsan,
Mən səni el bilərdim.

Qürbətdə cana yetdim,
Təng olub, sana yetdim.
Vətənə dönən günü
Dinə, imana yetdim.

Araqçını yan qoydum,
İçinə biyan qoydum.
Vətənə kəc baxanın
Ürəyinə qan qoydum.

Don tiksən, ağı bizdən,
Belinin bağı bizdən
Qoymayın yadellini,
Almağa bağı bizdən.

Dəyirmanın pərindən,
Suyu çıxar dərindən.
Elin sözü bir olsa,
Dağ oynadar yerindən.

Burda yolum oldu tən,
Varmı bu yoldan ötən.
Bu dünyada şirin şey
Bir anadır, bir vətən.

Qolunda var qüvvətin,
Arzum var olsun mətin.
El yolunda baş qoyan
Qazanar el hörmətin.

Bostan əkdin, gözlə bar,
Götür belin arxa var.
Səsinə səs verməyə
El kimi bir arxa var.

Əziziyəm, bac alar.
Mərd rəqibdən bac alar,
Hər kəsi el istəsə,
Bulənd olar, ucalar.

Yar gülü telə bağlar,
Kəmərin belə bağlar.
Bülbül uçub, gül solub,
Virandır yenə bağlar.

Yar başa qara bağlar,
Ürəyi yara bağlar.
Vətəndən ayrı düşsə
Ümidin hara bağlar?

A dağlar, sona dağlar,
Söz yetməz sona, dağlar.
Yaz fəslə göllərində
Çalxanar sona, dağlar.

Bu dağlar, qoşa dağlar,
Verib baş-baş dağlar.
Yarım səndə gəzibdir,
Səni yüz yaşa, dağlar.

Hər yanı bəzə, dağlar,
Yar gələ, gəzə, dağlar!
Bulaqların mey olsun,
Güllərin təzə, dağlar!

Əzizim, düzə dağlar,
Dərəyə düzə, dağlar.
Elə sayə salıbdır
Gəlməsin gözə dağlar.

Rübənd tut üzə, dağlar,
Gəlməsin gözə dağlar.
Ovçu kəkliyin qovsun,
Dağıtsın düzə, dağlar.

Rübənd çək üzə, dağlar,
Kölgə sal düzə, dağlar.
El sinəndə yurd salsın,
Gəlməsin gözə, dağlar.

Ay dönüb ilə, dağlar,
Gəlibdir dilə dağlar.
Bülbül qonub oxuyur,
Bürünüb gülə, dağlar.

Gün gedir ilə, dağlar,
Gəlibdir dilə dağlar.
Bülbül kimi hay salıb,
Dönüb bülbülə dağlar.

Əzizim, dərə dağlar,
Düz bağlar, dərə dağlar.
Kəklik, turac otlığı,
Marala bərə dağlar.

Bu dağlar, qəlbi dağlar,
Boy atıb, qəlbi dağlar.
Günü xoş keçməyəndə,
Ah çəkər qəlbi dağlar.

Başı bəlgəli dağlar,
Dibi kölgəli dağlar.
Durmuşam yol ağzında,
Nə vaxt el gəli, dağlar?

Üstə meşəli dağlar,
Həzar peşəli dağlar.
El qoynunda yurd salır,
Gül, bənövşəli dağlar.

Ağ saçlı pəri dağlar,
Heç baxmır bəri, dağlar.
Yadlara məskən oldun,
Bir utan, əri, dağlar.

Əzizim nazım, dağlar,
Baharım, yazım dağlar.
Ucalır sinən üstə
Söhbətim, sazım dağlar.

Eləmi, boyan dağlar,
Al-yaşıl boyan dağlar.
Sənə pənah gətirdim,
Yatıbsan, oyan, dağlar.

Əzizim, daşdı, dağlar.
Çınqıllı daşdı dağlar.
Sən yatıbsan nəqafil,
Mehmanın köçdü, dağlar.

Əzizim, beli dağlar,
Gəncənin beli dağlar.
Yetişibdi yaz ayı,
Açıbdı gülü dağlar.

Başı ağ qarlı dağlar,
Yazlı, baharlı dağlar.
Yarla çıxım sinənə,
Əhdə ilqarlı dağlar.

Bu dağlar yastı dağlar,
Qar üstün basdı, dağlar.
Üç ay toylu, bayramlı,
Doqquz ay yasdı dağlar.

Əziziyəm, sin durar,
Ovçu gəzər sin durar.
El yığılsa, bir olsa,
Zərbi kərən sındırar.

Yol gedər, asta gedər,
Dolanar dosta gedər.
Viran qalsın yad ölkə,
Sağ gələn, xəstə gedər.

Yar nazın yara çəkər,
Xalların qara çəkər.
Elin gücü bir olsa
Düşmənin dara çəkər.

Çən, duman düzə neylər?
Zülfün tök üzə, neylər?
Ov bizim, ovlaq bizim,
Yad ovçu bizə neylər?

Quşlar göldə üzərlər,
Tərən kimi süzərlər.
Sənə tay ola bilməz.
Yüz obalar, yüz ellər.

Gün çıxar, dağ gün görər,
Boylanar bağ gün görər.
Qürbətdə can çürüdən
Vətəndə ağ gün görər.

Durna sanınnan keçər,
Ötər, yanınnan keçər,
İgid vətən yolunda
Ölər canından keçər.

Əziziyəm yaxşı dur,
Yaxı danış, yaxşı dur.
Yaxşı igid yurdunda.
Pis qalmasa yaxşıdır.

Sığal vurur telə o,
Kəmər bağlır belə o,
İgidi el saxlayar,
Arxa olsa elə o.

Bu yoldan ötənə bax,
Köynəyi kətana bax.
Qürbətdə gözün açma,
Açanda vətənə bax.

Buluddan nur süzüldü,
El yaylağa düzüldü.
El yaylaqdan gəlinçə
Yarı canım üzüldü.

Eləmi, nalam qardaş,
Fəryadım-nalam qardaş.
Töp atıldı, bürc sındı,
Alındı qalam qardaş.

Əzizim, sözə qaldı,
Bir şirin sözə qaldı,
Yad qovuldu dağlardan
El-oba bizə qaldı.

Dağlar marala qaldı,
Otu sarala qaldı.
Sərin çeşmə, göy yaylaq
Yenə marala qaldı.

Getdi arxa dolandı,
Sular çarxa dolandı.
Düşmənin elin gücündən
Qorxa-qorxa dolandı.

İstəkanın qanlıdır,
Əl vurma dərmanlıdır.
Yurdumu xəbər alsan,
Əslim Girdimanlıdır.

Araz gəldi yan axdı,
Dibində min can axdı.
Vətən sarı baxanda
Ürəyimdən qan axdı.

Gəzdim dağı-aranı.
Seçdim ağdan qaranı,
Vətən viran olsa da,
Cənnət gördüm oranı.

Qar tutub Şah dağını,
Don vurub növrağını.
Çəkilib tülək tər lan,
Sar alıb ovlağını.

Varımdır dərd haçarı,
Ağlama elə, zarı.
Yolum qürbətə düşdü,
Çəkirəm el azarı.

Gəzirəm suz dağları.
Bağlayıb buz dağları.
Hər kəsə şirin olar
Öz yeri, öz dağları.

Əzizim, kətan sarı,
Ağ sarı, kətan sarı.
Çıxaydım Şah dağına.
Baxaydım vətən sarı.

Bu yoldan ötən yaxşı,
Geyməyə kətan yaxşı.
Gəzməyə qürbət ölkə,
Ölməyə vətən yaxşı.

Əzizim, kətan yaxşı,
Geyməyə kətan yaxşı.
Qürbət yer cənnət olsa,
Yenə də vətən yaxşı.

Duman, gəl bürün dağa,
Sürünü sürün dağa.
Ya mələrəm taparam,
Ya sallam bir ün dağa.

Xəzəl çıxıb qurşağa,
Bir ün düşübdür bağa.
Bülbül gülün axtarır,
Qonur budaq-budağa.

Təbriz üstü Marağa,
Zülfün gəlmir darağa.
Yardan xəbər gəlmədi,
Mən düşmüşəm sorağa.

Elədimi su yazda,
Axar gedər su yazda.
Mən yarı görməmişəm
Keçən yaz da, bu yaz da.

Durmuşam özüm yolda,
Dolaşar sözüm yolda.
Yarın fərağındayam,
Qalıbdır gözüm yolda.

Ulduzlar sayrışanda,
Qəlb qəlbə qarışanda.
Çətin olur ayrılmaq
Göz-gözə alışanda.

Bülbül uçar kollarda,
Gül butağlı qollarda.
Hardasan, yar, hardasan?
Gözüm qaldı yollarda.

Mən aşiq, qala qala,
Dağ üstə qala qala,
Yar yolunda can üzüm,
İntizar qala-qala.

Bu qala daşdı qala,
Çınqıllı, daşdı qala.
Qorxuram, qərib öləm
Yar gözü yaşdı qala.

Bu yol gedir Xalxala,
Yandı bağrım xal-xala,
Qorxuram, gedəm qalam,
Nazlı yarım xalx ala.

Ana, mənə az ağla!
Qış sızıda, yaz ağla!
Nə vaxt yadına düşsəm,
Ağ kağıza yaz, ağla!

Əzizim göz almaya,
Dönübdü göz almaya.
Ərsəmiş nər öldürdün,
Qanlısan, gözəl maya.

Bahar gəldi, qar getdi,
Bağban getdi, bar getdi.
Məni pis günə qoydu,
Nakam öldü yar getdi

Əziziyəm ay ağa,
Salma məni ayağa,
Dost baxsa başa baxar.
Düşmən baxar ayağa.

Yol gedir Ordubada,
Salmasdan Ordubada.
Qoçaq sərkərdə olsa
Heç getməz ordu bada.

Yar gəlir bəddöy atda,
Arxalığı gey qatda.
İgid oğul bəd gündə
Ya altda, ya yer altda.

El batır qəm dəryada,
Kimə gedim mən dada?
İgid döyüşdə ölsə
Adı qalar dünyada

Bülbül uçar bu dala
Qonar o dal, bu dala.
Dost sözün açıq deyər
Düşmən deyər budala!

Ay dönübdür hilala,
Haram düşməz halala.
Namərdin baxçasında
Nə gül bitsin, nə lala.

Al kəməri bel bağla,
Saçlarına bel bağla.
Nə yada sirtini de,
Nə namərdə bel bağla.

Kaman bəla, ox bəla,
El gələli yox bəla.
Namərd dostla tuş olsan
Başın çəkər çox bəla.

Əlimdə var bağlama,
Mən gedirəm ağlama.
Bəlkə getdim gəlmədim,
Namərdə bel bağlama.

Aşiq gedər hər yana,
Sözün deyər mərdana.
İgidə ürək verər
Bərk ayaqda mərd ana.

Əziziyəm mərdana,
Sözün deyər mərdana.
Qorxağa oğul deməz
Qoçaq ata, mərd ana.

Arif olan söz qana,
Söz anlaya, söz qana.
Yüz min tülkü yığılsa,
Neylər bir aslana?

İgid gərək atlana,
Atın minə atlana.
Mərd odur ki, döyüşdə
Hər yaraya qatlana.

Pərvanə nədən yana,
Od tuta bədən yana.
Yaxşı dost yaman gündə,
Çəkilər nədən yana?

Əzizim daldasına,
Mərd igid daldasına,
Namərd aslan olsa da,
Sığınma daldasına.

Zülfünü bağda dara,
Düşübdür bağ da dara.
Bir vəfalı dost üçün
Rumu göz, Bağdad ara.

Əziziyəm bu yara
Gedər qalmaz bu yara.
Yada dost demək olmaz
Dost hara, düşmən hara?

Dağlar batıbdır qara,
Ovçu düşübdür dara.
Üzünə gülən dostun
Qayıt bir qəlbin ara.

Qızılgülü xar olsa,
Dörd yanında sar olsa.
Qoç igid heç durarmı
Yarı yadlara qalsa.

Əzizim, gülən olsa,
Göz yaşın silən olsa.
Dost-aşnalıq yaxşıdır
Qədrini bilən olsa.

Əzizim yaxşı ata,
Yar oxun yaxşı ata.
Sözü de qoç igidə,
Pulu ver yaxşı ata.

Dövrən dolandı çarxa,
Gün keçdi qorxa-qorxa.
Namərdə yaxa vermə,
Mərdə yanaş, ol arxa.

Əzizim aman gündə,
Sözün de aman gündə.
Dost kimdi, düşmən kimdi,
Tanırsan yaman gündə.

Mən aşiq, daldasına,
Qonça gül dalda sına,
Namərd, elə namərddir,
Üzü nə, daldası nə?

Axar su gedər, qalmaz.
Ürəkdə kədər qalmaz.
Vəfalıya can qurban,
Bivəfa gedər, qalmaz.

Bir qurban kasad olmaz,
Mərd əli kasad olmaz.
Yüz namərdin çörəyin
Doğrasan kasa dolmaz,

Əzizim, gülşən olmaz,
Bir güllə gülşən olmaz.
Dost-dostdan incik olsa,
İnciyər, düşmən olmaz.

Bağcanın üstü olmaz,
Ocaqsız tüstü olmaz.
Dostdan düşmən tapılar,
Düşmənin dostu olmaz.

Gecə uzun ay batmaz,
Dərdlilər gecə yatmaz.
Bir dost vəfalı olsa,
Dostu yaddan çıxartmaz.

Əzizim, yüz ha, yüz,
Sonam göldə üz ha, üz.
Düşmən gəlib dost olmaz,
Yalvarasan yüz ha, yüz.

Əzizim, sərin ayaz,
Göy bulud, sərin ayaz.
Dosta gələn qadanı
Düşmənin sərinə yaz!

Axtardın yol belədi,
Sür atın yol belədi.
Dostlar ilqarlı olsa,
Nə gərək yol bələdi.

Əzizim, yar aşığıdır,
Bu yara yar aşığıdır.
Çox bilib, az danışmaq
İgidə yaraşığıdır.

Qaşların qəməridi,
Tellərin kəməridi.
Dəvəni sərvan əyər,
İgidi qəm əridi.

Dövrənin gəşti getdi,
Ox tək keçdi getdi.
Mərdlər bir bulaq qazdı,
Namərdlər içdi getdi,

El köçər dağa gəli,
Bülbüllər bağa gəli.
Namərdin qaydasıdı,
Can verən çağa gəli.

Ləl içindən üz ləli,
Sərraf kimi düz ləli.
Namərd gəlib mərd olmaz,
Yüz sızılda, yüz ləli

Bir ev tikdim dəyirmi,
Dirəkləri iyirmi.
Namərd, hara gedirsən?
Bu yurd sənin deyilmi?

Yönsüzəm, sıxma məni,
Ağzıma sıx məməni.
Mərd kimi dostluq edib,
Namərd tək yıxma məni.

Salma gəl dərdə məni,
Yar, görsən bir də məni.
Namərdə möhtac etmə,
Kəs qurban mərdə məni.

İncidən bəydi məni,
Saraldan neydi məni.
Dost bilib könül verdim,
Bəd yerdə əydi məni.

Qəm sarıb, nədi məni?
Dərd-qüssə yedi məni.
Namərd dosta söz dedim,
Car çəkdi, dedi məni.

Donu tik, üz ilməni,
Şanə tək düz ilməni.
Vəfalı dost yad olmaz,
Görməsə yüz il məni.

O kimdir atar məni,
Hər dərdə qatar məni.
Namərd gəlib dost olmaz,
Dostluqda satar məni.

Qaşların əyər məni,
Gözlərin yeyər məni.
Mən dostluqda möhkəməm,
Tanısan əyər məni.

Qorxutmur bu qar məni,
Hər yapalaq, sar məni.
Mən ondan da qoçağam,
Heç atarmı yar məni?

Dəryalar tutdu məni,
Naqqallar uddu məni.
Əziz istəkli dostum
Nə tez unutdu məni?

Dağlar dağladı məni,
Zülfün bağladı məni.
Mərd yolunda can qoydum,
Ellər ağladı məni.

Yandırıb, yaxdı məni,
Dağ-daşa çaxdı məni.
Mərd bilib arxalandım,
Namərd tək yıxdı məni.

Əgər sevsə el səni,
Yıxa bilməz yel səni.
Namərdə boyun əymə,
Qoy aparsın sel səni.

Bağçalarda gül gərək,
Gül gərək, bülbül gərək.
Sıdq ilə dost olan kəs,
Ürəkdən də bir gərək.

Əzizim, içmə, dostum,
Hər sudan içmə, dostum.
Uyma əğyar sözüne,
Dostundan keçmə, dostum.

Göyərçinəm, uçdum, gəl,
Əldən-ələ düşdüm, gəl,
Yaman günümün dostu,
Mən bu yurddan köçdüm gəl!

Mərd anadan mərd oğul,
Yada ağa, mərdə qul.
Qorxaq töhmət gətirər,
Baş ucaldar mərd oğul.

Dostun bir tək dostu ol,
Arxa-dirək dostu ol.
Dost deyib, dost olanda,
Söz yox, ürək dostu ol.

İgid paşa, say paşa,
Sənə yoxdur tay, paşa.
Koroğlu bir gəlibdir,
Bir də gəlsə, vay, paşa.

Ovcuyam, Təklədənəm,
Tək evli Təklədənəm,
Arazbar tərlanıyam,
Sonalar təklədənəm.

Qərənfil əsdi, neylim,
Səbrimi kəsdi, neylim.
Özü dost, qəlbi qara,
Mən belə dostu neylim.

Dağa qar yağa, dostum,
Sallan gəl bağa, dostum.
Sən duman ol, mən çiskin,
Çəkilkək dağa, dostum.

Sən mənim ağa dostum,
Sallan gəl bağa, dostum.
Üzünün hörmətindən,
Bizə nur yağa, dostum.

Xar qonub bağa, dostum,
Bostana, tağa, dostum.
Qoçum yox qurban kəsəm,
Canım sadağa, dostum.

Mən fələyi dindirdim,
Bilmədiyin bildirdim.
Dosta yazan qələmin,
Alıb əldən sındırdım.

Gülü biçənə qurban,
Suyun içənə qurban.
Dünyada igid çoxdur,
Candan keçənə qurban.

Dağın maralı qurban,
Gözün qaralı qurban.
Dostluqda möhkəm dostu
Qəlbi yaralı qurban.

Bürüyüb düzü qurban,
Qoç qurban, quzu qurban.
Mərdin birçə tükünə
Namərdin yüzü qurban.

Gülün dər, ək ucundan,
Qəlyanın tək ucundan.
Namərdə tuş olubsan,
Bəlalər çək ucundan.

Getmərəm otağından,
Gül sınar budağından.
İgid atın səyirdər,
Düşmənin yatağından.

Bu dağların barından,
Görmədim nübarından.
Mərd olan da dönərmi,
Verdiyi ilqarından?

Əzizim otağından,
Qaşların o tağından.
Mərdin tövləsi yaxşı
Namərdin otağından.

Kərgədənəm, kərgədən,
Yoxdur məni öyrədən.
Ovçu bir ov oyladı,
İgid çıxdı cərgədən.

Bağı gəzdim əzəldən,
Dəstə tutdum xəzəldən.
Bilsəydim vəfan budur,
Dost olmazdım əzəldən.

Ovçunun gəşti məndən,
Ox dəydi, keçdi məndən.
Mərdlərə körpü oldum,
Namərdlər keçdi məndən.

Təbilin sinci məndən,
Dür məndən, inci məndən.
Dedim vəfalı dost ol,
Demədim inci məndən.

Dünyanın gərdişindən,
Təng oldum hər işindən.
Mərdin başı qal çəkir
Namərdin şər işindən.

Dəyirmançı çəkər dən,
Qəlyan götür, çək hərdən.
Namərddən uzaq dolan,
Nə dərd olsa çək ərdən.

Şəftəliyəm, ağam mən,
Hər meyvədən çağam mən.
Qorxma, vəfalı dostum,
Ölməmişəm, sağam mən.

Əziziyəm, yara sən,
Könül yara-yara sən.
Nə elə kömək oldun,
Nə hay verdin yara sən.

Əziziyəm, enəsən,
Dağ başından enəsən.
Dostluqda nə oldu ki,
Uzaqlaşdın yenə sən?

Bu dağın qaşsı sənsən,
Dibinin daşsı sənsən.
Dünyaca dostum olsa,
Hamının başsı sənsən.

Yar gərək yanan olsun,
Hər dərdi qanan olsun.
Dost tapdın, elə dost tap,
Sayılan, sanan olsun.

Meyvə gərək tər olsun,
Övlad gərək nər olsun.
İgidə yaraşıqdır,
Ad qazansın, ər olsun.

Yar qəlbimi oymasın,
Dərd üstə dərd qoymasın.
Fələk mərdi namərdə,
Heç vaxt möhtac qoymasın.

Əziziyəm, yaxşı sin,
Ovçu, yerə yaxşı sin.
Mərd igiddə qaydadı,
Sevər yarın yaxşısın.

Olmuşam oda giryan,
Mən giryan, o da giryan.
Dedim ki, gəl dost olaq,
Demədim oda gir, yan.

Bulaq üstə bəsti var,
Bəstinin bir dəsti var.
Sirr vermə öz dostuna,
Dostun da bir dostu var.

Qonub üstə sar, divar,
Örtüb üstün qar, divar.
Sənlə mənim dostluğum,
Ölənəcən vardı, var.

Dağların talası var,
Gün düşüb alası var.
Mərddən uzaq dolanma,
Namərdin bəlası var.

Dağ başını qar alar,
Gün əyilər, saralar.
İgid ölər, ad qoyar,
Müxənnətdən nə qalar?

Dağ başı səsli qalar,
Ocağı hisli qalar.
Yemək ilə dost olan,
İllərlə küslü qalar.

Halalar, ay halalar,
Qartal dağda balalar,
Qorxaq ölər, məhv olar,
İgid alar qalalar.

Ay dağlar, cana dağlar,
Batıbsız qana dağlar.
İgid getdi, gəlmədi,
Alışib yana dağlar.

Üz tutub Qafa bağlar,
Çıxıbdır safa bağlar.
Bir dost bivəfa olsa,
Kim ona vəfa bağlar?

Bağçasız, barsız dağlar,
Heyvasız, narsız dağlar.
İgid sizdə yox oldu,
Siz hələ varsız, dağlar?

Bu dağlar qanlı dağlar,
Göy geyib qanlı dağlar.
İgidin pis gününə,
Gəlib qanlı da ağlar.

Sən mənim ağa dostum,
Dolan gəl bağa, dostum.
Dağ başında bulud var,
Qorxuram yağa, dostum.

Sular gələr göl dolar,
Şaxta vurur, gül solar.
Mərd igidin balası,
Özü kimi mərd olar.

Əziziyəm dadı var,
Yarı şirin dadı var.
Yüz igid sırasında,
Qardaşımın adı var.

Dağdan gələr sel, axar,
Yar gül dərər, gül taxar.
İgid üz-üzə gəlsə,
Bir-birinə dik baxar.

Mən aşiq oda yaxar,
Qəlyanın oda yaxar.
Dost dostunun yolunda,
Canımı oda yaxar.

Əlində fanar gedər,
Baxdıqca yanar gedər.
Bir dost bivəfa çıxsə,
Dostundan kənar gedər.

Durnalar qatar gedər,
Buludda batar gedər.
Vəfalya can qurban,
Bivəfa atar gedər.

İldırım çaxar gedər,
Su gəlib axar gedər.
Dostlar pis gündə gələr,
Bivəfa baxar gedər.

Tor atan salda gəzər,
Gün batar, dalda gəzər.
Mərdlər qabağı gözlər,
Namərdlər dalda gəzər.

Dağlara duman gələr,
Ay gələr, aman gələr.
Getməsin o yaxşı ki,
Yerinə yaman gələr.

Suyumuz Kürdən gələr,
İçməyə Kürdən gələr.
İgid dönsə obaya,
Xəbərsiz, birdən gələr.

Sürülər mələr gələr,
Dağları enər gələr.
Namərdə tuş olanın,
Başına nələr gələr?!

Çay aşağı buz gəlir,
Dəstə-dəstə qız gəlir.
Bir əlində çörək var.,
Bir əlində duz gəlir.

Su axar, divan eylər,
Bağçaya ravan eylər.
İgidin yaxşı dostu,
Ömrünü cavan eylər.

Gün xoş keçsə dərd ölər,
Qüssə gedər, dərd ölər.
Haqq yolunda can qoyan,
Ad qazanar, mərd ölər.

Sənə telli deyirlər,
Əli belli deyirlər.
Bura bir igid gəlib,
Bizim elli deyirlər.

Aşiq barıdan keçər,
Gələr barıdan keçər.
Namərdlə dost olanın,
Ömrü yarıdan keçər.

Duman dağa pərdədir,
Göydə deyil, yerdədir.
Ağalığ dövlət olsa,
İgidlik hünərdədir.

Bulaq üstən lil gəlir,
Dəstə-dəstə gül gəlir.
Neylirəm belə dostu,
Ayda, ildə bir gəlir?

Aşiq cəfa nə bilir?
Seyrü səfa nə bilir?
Əğyardan dostluq umma,
Əğyar vəfa nə bilir?

Əzizim, yol üstüdür,
Evimiz yol üstüdür.
Bir səhər gəl, bir axşam,
Görən desin dostudur.

Ovçu əlində oxdur,
Oxun hesabı yoxdur.
Dost çox olsa nə eybi,
Bir düşmən yenə çoxdur.

Dövrən çox qarışıqdır,
Yad gəlib barışıqdır.
Ayıq-sayıq dolanmaq,
İgidə yaraşıqdır.

İgidin bir atıdır,
Bir də təmiz zatıdır.
Koroğluda qoçaqlıq,
Onun ehtiyatıdır.

Soyuq isti çağırır,
Duman üstü çağırır.
Baş yastıqda, göz yolda,
Dilim dostu çağırır.

Qurban sənə gözüm, yar,
Vardı sənə sözüm, yar.
Burdan bir qoşun keçdi,
Sərkərdəsi bizim yar.

Odun götür, yaxşı yar,
Yaxşı doğra, yaxşı yar.
İgidi gümrah eylər,
Qədir bilən yaxşı yar.

Dost dostla tən yaxşıdır,
Olmasa gen yaxşıdır.
Bir dostda sirr qalmasa,
Ondan düşmən yaxşıdır.

Bulud gəlir qathaqat,
Bir-birinə çathaqat.
İgidi darda qoymaz,
Mənzil kəsən bədöy at.

Yerdən dursa Koroğlu,
Torun qursa Koroğlu.
Qan sel kimi tökülər,
Bir qıy vursa Koroğlu.

Əziziyəm, yaxşı at,
Nişan götür yaxşı at.
İgidi cavan saxlar,
Yaxşı arvad, yaxşı at.

Sürü tanır qurdunu,
İgid sevər yurdunu.
Bir xain, bir də qorxaq,
Batırrar bir ordunu.

Əzizim, gəz dostunu,
Bir zaman gəz dostunu.
Yüz il yüz ilə getsə,
Dost atmaz öz dostunu.

Əzizim qandı öldü,
Odlara yandı öldü.
Ağac əyildi sındı,
İgid utandı öldü.

Əzizim, gör düyünü,
Ay doğdu, gördü günü.
Namərdə söz ilişməz,
Mərd deməz – gördüyünü.

Yaz gedib, qış olaydı,
Qaş gözə tuş olaydı.
Düşmən dili tutulsun,
Dost deyən iş olaydı.

Söz sözə mehribandı,
Qaş gözə mehribandı.
O ki düşməyə dostdu,
Nöş bizə mehribandı?

Sel gəldi daş axıtdı,
Suyu çaş-baş axıtdı.
El köçdü, oba qaldı,
Daş-divar yaş axıtdı.

Eləmi qəm dağıldı,
Sinəmdə qəm dağıldı.
Olsa bir vəfalı dost,
Qəlb açar, qəm dağıldı.

Əslim Qaramanlıdı,
Elim adlı-sanlıdır.
İgid döyüşdən gəlir,
Gözləri nə qanlıdı.

Göydə ulduz naşıldı,
Kim ulduzun yaşıldı?
İgidə ellər qurban,
İgid ürək başıldı.

Mən aşiq xoşa dalı,
Xoş üzlü, xoş ədalı.
Mərd igiddə qaydadı,
Meydanda xoş ad alı.

Əzizim, daşa çalı,
Ömrümü daşa çalı.
Yesən namərd çörəyin,
Qayıdar başa çalı.

Göz dağı, göz aranı,
Doldur ver, kəs aranı.
Olursan yaxşı dost ol,
Olmursan, kəs aranı.

Əzizinəm, din barı,
Danış barı, din barı.
İgidə tab gətirməz,
Yağı tikən min barı.

Salxımı üzmə barı,
Nimçəyə düzmə barı.
Aşnalığı üz müsən,
Dostluğu üzmə barı.

Çəkilib dərd hasarı,
Gedirəm dərdə sarı.
Namərd dizimi qırsa,
Sürünnəm mərdə sarı.

Şirvanın düz hasarı,
Yollardan üz hasarı.
Mərdin ağac kölgəsi,
Namərdin yüz hasarı.

Eləmi, mərdə tası,
Doldur ver mərdə tası.
Namərd gəlib mərd olmaz,
Olmasa mərd atası.

Mən aşiq nə vəfası,
Nə əhdi, nə vəfası.
Vəfalıya can qurban,
Namərdin nə vəfası.

Əziziyəm, dost aşı,
Dost xörəyi, dost aşı.
Düşmənin gülləsindən,
Yaman olar dost daşı.

Mən aşiqəm nəvaya,
Bir qulaq as nəvaya.
Nə namərdə bel bağla,
Nə aha düş, nə vaya.

Sözünü de qarıya,
Qulaq as nağaraya.
Mərd igidin həmdəmi,
Nə ölə, nə qarıya.

Əziziyəm, bu dağa,
Bu qayaya, bu dağa.
Məxmər çul nə yaraşır,
Bir palanlı ulağa.

Bülbül dolubdur bağa,
Bir gül salıbdır dağa.
Sayanın qulu olsan,
Saymayana ol ağa.

Altı dərya, üst ada,
Sən bu dərdi üz ta da.
Hər şagird qabil olsa,
Ustad olar ustada.

Təzə buğda, tər buğda,
Xırman üstə sər buğda.
Ruzudur, bərəkətdir,
Çölə düşən hər buğda.

Şah oturar taxtında,
Gileylənər baxtından.
Xoruz kefinə banlar,
Səhər açar vaxtında.

Kəpəz dağın başında,
Sirr var hər bir daşında.
Sən özünə dost qazan,
Düşmən ocaq başında.

Xəbər getsin o yada,
Yatmış könlüm oyada.
Bivəfayə sirr vermə,
Gedər açar o, yada.

Elədimi sal buza,
Balta neylər sal buza?
Qarnı tox olan köpək
Gecə hürər ulduza.

Odun gətir, qoy, qala,
Doldur qəlyan, qoy qala.
Sözün ötməyən yerdə,
Ürəyində qoy qala.

Ucadır bizim qala,
Dərd getməz, yüz il qala.
Bədəsil əsil olmaz,
Boyunca qızıl qala.

Nəhrəni çalxa sola,
Yağ gərək qalxa, dola.
Arx çay deyil, su gələ,
Su gərək arxa dola.

Tut ağacın darama,
Əldən çıxar barama.
Halal, zəhmətlə gələr,
Haram gedər harama.

Bağban barın dərdi çox,
Dərdi yerə sərdi çox.
Yad ellərdə insanın,
Dərmanı yox, dərdi çox.

Təbriz üstü daşlıdı,
Torpağı zər qaşlıdı.
Dindirməyin Təbrizi,
Gözləri qan yaşlıdı.

Holavarlar

Qara kəlim aranda,
Çıxır gün qızarıanda.
Xodək murada çatır,
Gəlindən bar alanda.

Qaşqa kəlim, boz, ala,
Tarlaya saldım yola.
Tay öküzlə iş aşmaz,
Öküz gərək cüt ola.

Dağ döşündə yatana,
Gün gedər ay batana.
Qara kəlim qarğıyar,
Kotan macı tutana.

Gün düşdü qar üstünə,
Bağçada bar üstünə.
Tənbəl yatan öküzün,
Quşlar qonar üstünə.

Axşamlar, ay axşamlar,
Şamlar yanar axşamlar.
El-ulus evdə yatar,
Xodək harda axşamlar.

Qara kəl gedər işə,
Qorxum var bağıri bişə.
Nola bir bulud gələ,
Yağış yağa, nəm düşə.

Öküzlər qoşa getdi,
İşlədi, coşa getdi.
Kotan macı qırıldı,
Zəhmətim boşa getdi.

Kotanın xodəkləri,
Partlayıb dodaqları.
Qarğayın, kotan sınsın,
Dincəlsin xodəkləri.

Qara kəlim, gündə mən,
Kölgədə sən, gündə mən.
Sən yat qaya dibində,
Qoy qaralım gündə mən.

Dağların enişi var.
Diki var, enişi var.
Cütə gedən öküzün,
Özünün yerişi var.

Qara kəl asta gedər,
Dolanar, dosta gedər.
Ay qaranlıq gecədə,
Hastabahasta gedər.

Bicə-bicə əkizlər,
Xodək yerdə nə gizlər?
Qara kəl yorulanda,
Dartar, çəkər öküzlər.

Qara kəlim naz eylər,
Quyruq bular, toz eylər.
Ay qaranlıq gecədə,
Kotanı pərvaz eylər.

İşlək malı əyəllər,
Tənbəlini söyəllər.
Öküz cütə getməsə,
Qaşqasına döyəllər.

Qara kəlim, san gedir,
Öküzlərdən yan gedir.
Gecə-gündüz işləyir,
Dırnağından qan gedir.

Dost dostdan üzdən incir,
Bir acı sözdən incir.
Yükü ağır olanda,
Öküz öküzdən incir.

Qurd sürüdən pay salır,
Çoban dağa hay salır.
Öküz ax-vay deməkdən,
Boyunduruq vay salır.

Hola dedim düşdü qac,
Göydə oynadı qırmanc.
Öküzlər ota getdi,
Qara kəlim qaldı ac.

Gözlə xoruz banını,
Kəllər işdə sanını.
Cütə getməyən öküz,
Yerişindən tanını.

Öküz qıyar canını,
Bilməz qamçı sanını.
Qayış çəkən qaşqa kəl,
İş üstündə tanını.

Qara kəl, ilim barı,
De dərdin bilim barı.
Məni mağmın eyləmə,
Açılsın dilim barı.

Sayaçı sözlər

Qoyun qalxar dağlara,
Sel tək axar dağlara.
Arandan dönən sürü,
Yayda çıxar dağlara.

Saya gəldi gördünüz,
Salam verdi aldınız.
Alnı tərəl quzunu,
Sayaçıya verdiniz.

Gözəl keçsin halınız,
Artsın qara malınız.
Avanınız yox olsun,
Tox gəlsin çobanınız.

Qoyunun üçü gəldi,
Dolandı köçü gəldi.
Sürünün qabağında,
Bir ala keçı gəldi.

Qoyunun üzü gəldi,
Dolandı düzü, gəldi.
Çobanın qucağında,
Bir əkiz quzu gəldi.

Tut qoyunun belini,
Ələ gəlmir yelini.
Bir doyunca görəydim
Onu sağan gəlini.

Dağları, dərələri,
Daşları, bərələri.
Oturub qoyun sağın,
Bol olsun kərələri.

Nənəm, a qatar keçi,
Qayada yatar keçi.
Qışı soyuq gələndə,
Balanı atar keçi.

Nənəm, a xallı keçi,
Məməsi ballı keçi.
Uca qaya başında,
Tutubdu yallı keçi.

Altı bulaq içərəm,
Üstü zəmi biçərəm.
Bir şişəyin yolunda
Candan-başdan keçərəm.

Açdım yazılar gördüm,
Nə tamarzılar gördüm.
Çoban dağdan enəndə,
Çoxlu quzular gördüm.

Yerin dağ olsun, çoban,
Kəfin çağ olsun, çoban.
Sürünü yaxşı qoru,
Üzün ağ olsun çoban.

Saya-saya sayadan,
Qoyun gəlir qayadan.
Sayaçıya pay verin,
Damazlığı mayadan.

Örüşdən qoyun gəlsin,
Dərisin soyun, gəlsin.
Əmliyi sizin olsun,
Anasın qoyun gəlsin.

Kərəsini qoyunun,
Kürəsini qoyunun.
Ac olanda gəzərik
Dövrəsini qoyunun.

Qoyun gəlir, yol olsun,
Yolun sağı sol olsun.
Yaxşı otar sürünü,
Südü, yağı bol olsun.

Nənəm, qarala qoyun,
Bənzər marala qoyun.
Çoban yununu qırxiş,
Basar xarala, qoyun.

Nənəm, boz ala qoyun,
Gəlib cəzana qoyun.
Yeyən sənin ucundan
Gedə qız ala qoyun.

Nənəm, a şişək qoyun,
Yunu bir döşək qoyun.
Bulamanı tez yetir,
Qırıldı uşaq, qoyun.

Nənəm, a təkçə qoyun,
Yunu var göyçə, qoyun.
Yeyən sənin ucundan,
Sallanar bəycə, qoyun.

Sürüdə var az qoyun,
Kef-damağı saz qoyun.
Çoban qurtdan çəkinsə,
Çölə çıxammaz qoyun.

Nənəm, a qızıl qoyun,
Yollara düzül, qoyun.
Kəsilməsin damazlıq,
Ömr elə yüz il, qoyun.

Nənəm, a dəli qoyun,
Dolanıb gəli qoyun.
Gəlinlər güzəmindən,
Toxuyar xəli, qoyun.

Nənəm, a gəlin qoyun,
Gətirər yelin qoyun.
Arxacda səni sağər,
Bir gözəl gəlin, qoyun.

Nənəm, a nazlı qoyun,
Qırqovul gözlü qoyun.
Pendiri kəsmə-kəsmə,
Qatığı üzlü qoyun.

Sürünün gözü qoyun,
Dolan gəl düzü qoyun.
İldə bir ekiz gətir,
Sevindir bizi qoyun.

Nənəm, a ağbaş qoyun,
Qarlı dağlar aş, qoyun.
Yağından plov olar,
Quyruğundan aş, qoyun.

Nənəm a narış qoyun,
Yunu bir qarış qoyun.
Çoban səndən küsübdü,
Südü ver barış qoyun.

Nənəm yad alı qoyun,
Qanlı-qadalı qoyun.
Yeyən sənün ucundan,
Böyük ad alı qoyun.

Nənəm, a xallı qoyun,
Məməsi ballı qoyun.
Sürü dağdan enəndə,
Tuturuq yallı qoyun.

Nənəm, a sarı qoyun,
Ayaqla qarı qoyun.
Qapımda bol eləsin.
Nəslini tarı, qoyun.

Toğlu kəssən, ət olar,
Çobana fürsət olar.
Sürüdən ayrı düşən,
Boz qurda qismət olar.

Xırda-xırda çəpişlər,
Otların başın dişlər.
Gedər yaylağı gəzər,
Gələr aranda qışlar.

Ağ qoyun aya bənzər,
Dağ aşar, yaya bənzər.
Qoyunsuz evlər gördüm,
Qurumuş çaya bənzər.

Ağ qoyun aya bənzər,
Dağ aşar çaya bənzər.
Qoyunlu evlər gördüm,
Qurulmuş yaya bənzər.

Qoyun var, kərə gəzər,
Qoyun var, kürə gəzər.
Gedər dağlarda otlar,
Gələr evləri bəzər.

Qoyun gələr, naz gələr,
Südü nədən az gələr?
Ağartısı bol olsa,
Elin günü saz gələr.

Buynuzuyla yer eşər,
Alnın vurar, döyüşər.
Gəzər dağlar döşündə,
Yeyər-yeyər, gərnəşər.

Ağ qoyun gələr düşər,
Dağlardan enər düşər.
Qabağında qoç təkə,
Dalınnan mələr düşər.

Saya yaxşı sayadır,
Yeri-yurdu qayadır.
Onun gözəl sözləri,
Yatanları oyadır.

Əbrəş sürünün gözü,
Dolandı dağı, düzü.
Bər-bəzəkli xurcunda
Gəldi bir əmlik quzu.

Nənəm, qoyunun ağı,
Dolandı gəldi dağı.
Çobana çarıq bağı,
Qızlara cehiz ağı.

Nənəm, qoyunun ağı,
Dolanıb gəldi dağı.
Qırpar qaraqiyağı,
İçər sərin bulağı.

Qızlara cehiz ağı,
Çobana çarıq bağı.
Qarılar tutar yağı,
Gəlin yeyər qaymağı.

Əzizim bahar barı,
Şirindir bahar barı.
Kəsmə əmlik quzunu,
Qoy gəlsin bahar, barı.

Nənəm, əlində tası,
Nəhrədə çalxar ması,
Südü yağlı olmasa,
Xan çoban olar ası.

Nənəm, qoyun qarası,
Qırxar, olar narazı.
Yaz günü dələməsi,
Qış günü qovurması.

Dağları endi qoyun,
Dolandı bəndi qoyun.
Ağartını bol eylə,
Sevindir kəndi qoyun.

Dağdan enən suz qoyun,
Ey qoşa buynuz qoyun.
Əldə bədyə gözləyir
Səni gəlin-qız qoyun.

Ellərin xan çobanı,
Sürünün yan çobanı,
Qoyun yuxuya qalsa,
Oyadar ban çobanı.

Qoyun gəzir aranı,
Görür qışı, boranı.
Yanında bir çoban var,
Döşündə var nişanı.

Xalq mahnıları

YARALI DURNAM

Evlərinin dalı tƏpƏ,
Yağış gƏlƏr sƏpƏ-sƏpƏ,
Oyadaram ƏpƏ-ƏpƏ.
 Üç telli, dörd telli, beş telli durnam.
 Sən haralısan, haralı durnam?
 Ovçu əlindən yaralı durnam,
 Yaralı, yaralı, yaralı durnam.

Evlərinin dalı qaya,
Qayadan baxarlar aya,
Mənim yarım ağca maya.
 Üçtelli, dördtelli, beštelli durnam!
 Sən haralısan, haralı durnam,
 Avçı əlindən yaralı durnam?

A CEYRAN BALAM

Ay qız, çölə çıxma, səni görəllər,
Yaxandakı qönçə gülü dərəllər,
Özgəsinə getsən mənə güləllər.
 Ölürəm, a ceyran balam, hey balam,
 Yanıram, a ceyran balam, hey balam.

Ay qız, əyil öpüm sənin qaşından,
Yaraşmayır, çadranı at başından,
Oduna yanıram on beş yaşından.
 Ölürəm, a ceyran balam, hey balam,
 Yanıram, a ceyran balam, hey balam.

Gəminə minməyəm, dənizdə bal var,
Üzündən öpməyəm, üzündə xal var,
Mən sənə getməyəm, sən mənə yalvar.
 Ölürəm, a ceyran balam, hey balam,
 Yanıram, a ceyran balam, hey balam.

Gəminə minməyəm, dəniz dərinidir,
Suyundan içməyəm, suyu sərinidir.
Sür gəmini gedək, allah kərimdir,
 Ölürəm, a ceyran balam, hey balam.
 Yanıram, a ceyran balam, hey balam.

CAN NƏNƏ!

Anama demişəm mənə saz alsın,
Çalım onu dərdim, qəmim azalsın,
Məgər mən ölmüşəm yarım qız alsın,
Aman nənə, xanım nənə, can nənə!

Moskvadan gəlib mənim yaylığım,
Anam qoymayıb başıma bağlıyım,
Haçanacan yar deyibən ağılyım,
Aman nənə, xanım nənə, can nənə!

Axşam olcaq lampanızı yandırırım,
Söz içində sözlərimi qandırırım,
Özgəsiynən gəzib səni yandırırım,
Aman nənə, xanım nənə, can nənə!

Bizim bağda qızlar çalıb oynayır,
Adam baxır, tamaşadan doymayıb,
Mən yazığam, yarım məni qoymayıb,
Aman nənə, xanım nənə, can nənə!

Hava pisdirdi, girdə-girdə qar gəlir,
Pəncərədən qoşa-qoşa nar gəlir,
Sevinginən, a bəxtəvər, yar gəlir,
Aman nənə, xanım nənə, can nənə!

Bir eyvan açmışam tamamən şüşə,
Bir usta istərəm tutsun gümüşə,
Bir oğlan sevmişəm xətti-bənöfşə,
Aman nənə, xanım nənə, can nənə!

Evə girdim ev başıma dolandı,
Yarı yola saldım, qəlbim bulandı,
Anası, bacısı könül alandı,
Aman nənə, xanım nənə, can nənə!

Məktəbdən gəlirdim əlimdə bayaz,
Yazını bilmərəm, mən deyim, sən yaz,
Ağ sinən üstündə qılaydım namaz,
Aman nənə, xanım nənə, can nənə!

MARALIYAM

Yaz olcağın yığışirlar uşaqlar,
Tapışirlar o vaxt yavuuq, uzaqlar,
Ay dadaş, atma daş, mən yaralıyam,
Şəkinin, Şirvanın mən maralıyam.

Oynayır, gülüşür, deyir danışır,
Hər kəs öz tayını tapır tanışır,
Ay dadaş, atma daş, mən yaralıyam,
Şəkinin, Şirvanın mən maralıyam.

Bağlara girirlər, güllər dəririlər,
Bir-birinə dəstə tutub veririlər,
Ay dadaş, atma daş, mən yaralıyam,
Şəkinin, Şirvanın mən maralıyam.

Sevənlər şadlanır vüsala ancaq,
Olur keyfləri çağ, damaqları çağ,
Ay dadaş, atma daş, mən yaralıyam,
Şəkinin, Şirvanın mən maralıyam.

O XAL NƏ XALDI

İrəvanda bir quyu var,
Şəkərdən şirin suyu var,
Hər gözəlin bir xoyu var.
A qız, o xal nə xaldı
Sən ora düzdürmüsən?
Ay naz, o xal nə xaldı
Sən üzə düzdürmüsən?

İrəvana yol işlərəm,
Xançalımı gümüşlərəm,
Bir öpərəm, bir dişlərəm.
Ay qız, o xal nə xaldı
Sən ora düzdürmüsən?
Ay naz, o xal nə xaldı
Sən üzə düzdürmüsən?

İrəvanın ayaq quşu,
Gedər yazı, gələr qışı,
Yaxşı olar yar görüşü.
Ay qız, o xal nə xaldı
Sən ora düzdürmüsən?
Ay naz, o xal nə xaldı
Sən üzə düzdürmüsən?

İrəvanda çarsı bazar,
İçində bir gəlin gəzər,
Dərdlərimə dərman yazar.
Ay qız, o xal nə xaldı,
Sən üzə düzdürmüsən?
Ay naz, o xal nə xaldı
Sən üzə düzdürmüsən?

İrəvanda Zəngi çayı,
Hüsnün mat eyləyir ayı,
Mən yazıq yetimin payı.

Ay qız, o xal nə xaldı
Sən ora düzdürmüsən?
Ay naz, o xal nə xaldı
Sən üzə düzdürmüsən?

İrəvanda olar dügü,
Tacirlər bağlayar yükü,
Hindistandakı qul təki.
Ay qız, o xal nə xaldı
Sən ora düzdürmüsən?
Ay naz, o xal nə xaldı,
Sən ora düzdürmüsən?

İrəvanda xan qalmadı,
Gəncədə soltan qalmadı,
Daha məndə can qalmadı.
Ay qız, o xal nə xaldı
Sən ora düzdürmüsən?
Ay naz, o xal nə xəldi
Sən ora düzdürmüsən?

BİZƏ NİYƏ GƏLMİRSƏN?

Corabının üstü pilə,
Məni tutub şirin dilə,
Mən gedirəm yarımğilə,
Sən bizə niyə gəlmirsən?
Ələk bəhanə eyləyib,
Saca niyə gəlmirsən?
Gündüzü vədə verdin,
Bəs gecə niyə gəlmirsən?

Corabının üstü buta,
Məni saldın yanar oda,
Mənim ahım səni tuta,
Sən bizə niyə gəlmirsən?

Ələk bəhanə eyləyib,
Saca niyə gəlmirsən?
Gündüzü vədə verdin,
Bəs gecə niyə gəlmirsən?

Ağacda vurdun qəcələ,
Yerə düşəndə gicələ,
Oğlan öpə, qız dincələ.
Sən bizə niyə gəlmirsən?
Ələk bəhanə eyləyib,
Saca niyə gəlmirsən?
Gündüzü vədə verdin,
Bəs gecə niyə gəlmirsən?

Damlarının dalı qaya,
Qayadan baxarlar aya,
Könül sevən ağca maya.
Sən bizə niyə gəlmirsən?
Ələk bəhanə eyləyib,
Saca niyə gəlmirsən?
Gündüzü vədə verdin,
Bəs gecə niyə gəlmirsən?

Damlarının dalı yonca,
Gözəl görməmişəm bunca,
Gəl bir danışaq doyunca.
Sən bizə niyə gəlmirsən?
Ələk bəhanə eyləyib,
Saca niyə gəlmirsən?
Gündüzü vədə verdin,
Bəs gecə niyə gəlmirsən?

Damlarının dalı arpa,
Atlar gəlir qırpa-qırpa,
Ay qız, məmən dönüb turpa.
Sən bizə niyə gəlmirsən?

Ələk bəhanə eyləyib,
Saca niyə gəlmirsən?
Gündüzü vədə verdin,
Bəs gecə niyə gəlmirsən?

Damlarının dalı qamış,
Qamışlıqda otlar camış,
Oğlan uşaq, qız görməmiş,
Sən bizə niyə gəlmirsən?
Ələk bəhanə eyləyib,
Saca niyə gəlmirsən?
Gündüzü vədə verdin,
Bəs gecə niyə gəlmirsən?

SANDIĞA GİRSƏM NEYLƏRSƏN?

– Sən bir qanadlı quş olsan,
Göylərə uçacaq olsan,
Mən də bir qığılıcımsam,
Səni yandırsam, neylərsən?

– Sən də bir qığılıcımsan.
Məni yandıracaq olsan,
Mən bir ovuc darı olsam,
Yerə səpilsəm, neylərsən?

– Sən bir ovuc darı olsan,
Yerə səpiləcək olsan,
Mən cücəli toyuğ olsam,
Səni dənləsəm, neylərsən?

– Sən cücəli toyuq olsan,
Məni dənləyəcək olsan,
Mən bir gözəl ceyran olsam,
Düzlərə qaçsam, neylərsən?

– Sən bir gözəl ceyran olsan,
Düzlərə qaçacaq olsan,
Mən bir mahir ovçu olsam,
Səni ovlasam, neylərsən?

– Sən bir mahir ovçu olsan,
Məni ovlayacaq olsan,
Mən bir qızıl alma olsam,
Sandığa girsəm, neylərsən?

– Sən bir qızıl alma olsan,
Sandığa girəcək olsan,
Mən bir paslı açar olsam,
Sandığı açsam, neylərsən?

– Sən bir paslı açar olsan,
Sandığı açacaq olsan,
Mən bəzəkli gəlin olsam,
Sandıqdan çıxsam, neylərsən?

– Sən bəzəkli gəlin olsan,
Sandıqdan çıxacaq olsan,
Mən bir qəşəng oğlan olsam,
Qoynuna girsəm, neylərsən?

YALVARA-YALVARA

Quşumu atdım kotana,
Gəlir utana-utana,
Yenicə yaşmax tutana
Qaldım yalvara-yalvara.

Quşumu atdım dərinə,
Gəlir ərinə-ərinə,
İki qıza, bir gəlinə
Qaldım yalvara-yalvara.

Quşumu atdım qazlara,
Şuğuyub qondu sazlara,
Yenicə yetmə qızlara
Qaldım yalvara-yalvara.

Quşumu atdım sonaya,
Getdi gəmişdi Tonaya,
Yarın telində xınaya
Qaldım yalvara-yalvara.

Quşumu atdım qaradaşa.
Getdi uydu yaşılbaşa,
Bir alagöz, qaraqəşə
Qaldım yalvara-yalvara.

Quşumu atdım daldan-dala
Yarın yanaqları lala,
Ağ üzündə qara xala
Qaldım yalvara-yalvara.

Quşum gəlir obasından,
Alım dərdi-balasından,
Yarım çıxdı xanasından.
Qaldım yalvara-yalvara.

Quşumu uçurdum çaya,
Yar camalı bənzər aya,
Budu bir mələksimaya
Qaldım yalvara-yalvara.

GEDƏRƏM ELXANA

Tiflisin yollarında,
Bənd oldum kollarında,
Bir cüft bazubənd oldum
Yarımin qollarında.

Ay, ölləm, ölləm, gedərəm Elxana,
Şamçıraq ollam, gedərəm Elxana.

Göydə ulduz üzdürən,
Qaşın, gözün süzdürən
Sənin eşqin deyilmi
Məni burda gəzdirən.

Ay, ölləm, ölləm, gedərəm Elxana,
Şamçıraq ollam, gedərəm Elxana.

Şəkinin yastı yolu,
Su gəldi basdı yolu,
Gədirdim yarı görəm,
Zalımlar kəsdi yolu.

Ay, ölləm, ölləm, gedərəm Elxana,
Şamçıraq ollam, gedərəm Elxana.

Dağlar başında lala,
Əlimdə var piyala,
Sən mənimsən, mən sənin,
Getmə özgə xiyala.

Ay, ölləm, ölləm, gedərəm Elxana,
Şamçıraq ollam, gedərəm Elxana.

Qara at nalı neylər,
Qaraqaş xalı neylər,
Vəfalı yarı olan,
Dövləti, malı neylər.

Ay, ölləm, ölləm, gedərəm Elxana,
Şamçıraq ollam, gedərəm Elxana.

Araz üstə milçəyəm,
Əl vurma, göynəkcəyəm,
Hamıya çirkin olsam,
Öz yarımə göyçəyəm.

Ay, ölləm, ölləm, gedərəm Elxana,
Şamçıraq ollam, gedərəm Elxana.

AY NİGARİ-MƏN

Ay nigari-mən,
Çarə qıl mənə.
Mən bu ah ilə,
Ay balam,
Zarı neylərəm.

Zülfünü dedim
Boynuma dola.
Mən adam çalan,
Ay balam,
Marı neylərəm.

Bülbüləm özüm,
Bir gül istərəm.
Çəkməyən cəfa,
Ay balam,
Xarı neylərəm.

EVLƏRİNİN ALTI QAYA

Evlərinin altı qaya,
Qayadan baxarlar aya,
Bir alagöz, sarımaya.
Yar bizə qonaq gələcək,
Bilmirəm havaxt gələcək,
Olsun ki, sabah gələcək.

Evlərinin altı təpə.
Yağış gəlir səpə-səpə,
Oyadıram öpə-öpə.
Yar bizə qonaq gələcək,
Bilmirəm havaxt gələcək,
Olsun ki, sabah gələcək.

Getdim gördüm bulaqdadı,
Əlin, üzün yumaqdadı,
Qızıl üzük barmaqdadı.
Yar bizə qonaq gələcək,
Bilmirəm havaxt gələcək,
Olsun ki, sabah gələcək.

Evlərinin altı qamış,
Ördək ilə qaz oynamış,
Ərgən oğlan qız görməmiş,
Yar bizə qonaq gələcək,
Bilmirəm havaxt gələcək,
Olsun ki, sabah gələcək.

DAĞLARA ÇƏN DÜŞƏNDƏ

Dağlara çən düşəndə,
Sünbülə dən düşəndə,
Ruhum bədəndə oynar,
Yadıma sən düşəndə.

Dağları gəzdim gəldim,
Daşların üzdüm gəldim.
Yarım bivəfa görüb,
Əlimi üzdüm gəldim.

Dağların qarı mənəm,
Gün vursa, ərimənəm.
Qəbrim quzeydə qazın,
Cavanam çürümənəm.

SONA XANIM

Sona xanım, çıx eyvana,
Bir bax bu gözəl oğlana,
Doğrusun söylə mərdana,
Hüsnü camalın yaxşıdı.

Bu oğlanı mən görmüşəm,
Onu çoxdandı sevmişəm,
Adını söyləyim – Qəşəm,
Üzündə xalı yaxşısı.

Evlərinə getdim qonaq,
Anası açdı əl-ayaq,
Gətirdi bal, yağ, qayğanaq,
Dövləti, malı yaxşısı.

Altında vardı göy atı,
Pələng kimi addım atı,
Bir anda mənzilə çatı,
Quyruğu, yalı yaxşısı.

Atama sırımı açaram,
Deməsəm, ölləm, naçaram,
Verməz, qoşulub qaçaram,
Qılığı, halı yaxşısı.

ALMADƏRƏN

Almanı qoydum xarala,
Qorxuram almam sarala,
Bir öpüş ver mən marala,
Qoy mən olum, almadərən.

Almanı qoydum qutuya,
O qutudan bu qutuya,
Bir öpüş ver mən lotuya,
Qoy mən olum, almadərən.

Ağacda alma kal olar,
Yerə düşər, xal-xal olar,
Oğlan öpər, qız lal olar,
Qoy mən olum, almadərən.

BULAXDADI

Getdim gördüm bulaxdadı,
Əl-üzünü yumaxdadı,
Qızıl üzük barmaxdadı,
 Bir belə can alan olmaz,
 Bir belə qan salan olmaz.

Bulaxda üzünü yuyur,
Birçəyini burub düyür,
Mənə baxıb özün öyür,
 Bir belə can alan olmaz,
 Bir belə qan salan olmaz.

Bu bulağın daşı qara,
Ürəyimin başı qara,
Olmaz belə qaşı qara,
 Bir belə can alan olmaz,
 Bir belə qan salan olmaz.

SAMOVARA OD SALMIŞAM

Samovara od salmışam,
İstəkana qənd salmışam,
Yarım gedib tək qalmışam,
Narın canı, turun canı,
Sən olasan yarın canı...

Samovarı qoydum düzə,
Yar da yarına çay süzə,
Bəla dəysin yaman gözə
Narın canı, turun canı,
Sən olasan yarın canı...

Samovarın buğu qalxır,
Qırantından suyu axır,
Gözlərin yollara baxır,
Narın canı, turun canı,
Sən olasan yarın canı...

BELƏ NAZ OLMAZ, OLMAZ

Arxalığın süsəni
Ay qız sevirəm səni,
Bir kərə dindirməzmi,
Məyər sevən sevəni?
Belə naz olmaz, olmaz,
Belə saz olmaz, olmaz.

Arxalığın ətəyi,
Zənbur tökər pətəyi,
İstərəm, baban verməz.
Sallaxana köpəyi.
Belə naz olmaz, olmaz,
Belə saz olmaz, olmaz.

Arxalığın ikiqat,
Birin saxla, birin sat,
Ay məndən kəsən gözəl
Bundan belə yalqız yat.
Belə naz olmaz, olmaz,
Belə saz olmaz, olmaz.

Arxalığın çit sənin,
Qoynundu meçid sənin,
Əyil üzündən öpüm,
İrəngin qaçıb sənin.
Belə naz olmaz, olmaz,
Belə saz olmaz, olmaz.

Arxalığın şaldı, yar.
Dərdin məni aldı, yar,
İkimizin sırr sözü
Qiyamətə qaldı, yar.
Belə naz olmaz, olmaz,
Belə saz olmaz, olmaz.

Arxalıqın düşdümü,
Baftası gümüşdümü,
Niyə məndən küsübsən,
Xahişin öpüşdümü?
Belə naz olmaz, olmaz,
Belə saz olmaz, olmaz.

TELLİ YAR

Ay sallanıb gələn yar,
Ayaq saxla, sözüm var,
Qoy bir baxım doyunca,
Gözlərində gözüm var.
Yerişinə bala, duruşuna bala, baxışına qurban, hey!
Ay incəbelli yar, ay incətelli yar!

A dağların çiçəyi,
Şəhərimizin göyçəyi,
Çox baxma qaşqabaqlı,
Budur sözün gerçəyi.
Yerişinə bala, duruşuna bala, baxışına qurban, hey!
Ay incəbelli yar, ay incətelli yar!..

Bizim bağda üzüm var,
Giləsində gözüm var,
İki bacı bir evdə,
Kiçiyində gözüm var.
Yerişinə bala, duruşuna bala, baxışına qurban, hey!
Ay incəbelli yar, ay incətelli yar!..
Bağa girdim üzümə.
Tikan batdı dizimə,
Əyildim çıxartmağa,
Yar göründü gözümə.
Yerişinə bala, duruşuna bala, baxışına qurban, hey!
Ay incəbelli yar, ay incətelli yar!..

ALLAM, SATARAM

Bazardan çiçək allam, sataram,
Bir üzügöyçək haradan taparam.
Haray əllərindən, o qara tellərindən,
Hərgah izin versən, balam, öpərəm tellərindən.

Bazardan xurma allam, sataram,
Uzaqda durma, gəlləm taparam.
Haray əllərindən, o qara tellərindən,
Hərgah izin versən, balam, öpərəm tellərindən.

Bağçadan hulu dərrəm, sataram,
Bir ucaboylu haradan taparam.
Haray əllərindən, o qara tellərindən,
Hərgah izin versən, balam, öpərəm tellərindən.

QARAGÖZ

Sevgili yarım, qaşların alıb canımı neynim.
Olmuşam sənə aşiq düşübdür sənə meylim.
Ağ buxaqda xalın görüb heyranın ollam,
Gəl, məni qonaq eylə, gözəl, mən sənin ollam.
Qoynunda var bir cüt bar,
Biri heyva, biri nar,
Sevgilimsən, gözəl yar,
Ay qaraqaş, qaragöz.

Çün bahar olcaq oxuyur bülbüllər çəmən içrə,
Könlüm açılır görcək səni yasəmən içrə.
Ağ buxaqda xalı görüb heyranın ollam,
Qoynunda var bir cüt bar,
Biri heyva, biri nar,
Sevgilimsən, gözəl yar,
Ay qaraqaş, qaragöz.

Əcəb olmusan can alan, ay qız, gözləri ceyran,
Heç xəbərim yox özümdən, olmuşam sənə heyran,
Ağ buxaqda xalın görüb heyranın ollam,
Gəl məni qonaq eylə, gözəl, mən sənin ollam.
Qoynunda var bir cüt bar,
Biri heyva, biri nar,
Sevgilimsən, gözəl yar,
Ay qaraqaş, qaragöz.

SƏNƏ QURBAN

Dam üstədi damımız,
Qoşadı eyvanımız,
Sən ordan bax, mən burdan,
Kor olsun düşmanımız.
Özü bir gül, sözü bir gül, saçı sünbül gül oğlan,
Dur gəl, mən sənə qurban.

Ustol üstə vaz olar,
Könlüm səni arzular,
Əyil, öpüm üzündən,
Qoy baxsın tamarzılar.
Özü bir gül, sözü bir gül, saçı sünbül gül oğlan,
Dur gəl, mən sənə qurban.

DUR GEDƏK

Bu gün bazar günüdü,
Çərçi-bazar günüdü,
Küçələr mərmər daşı,
Yarım gəzər günüdü.

Ay dadaş, vurma daş,
Qan gedər, can gedər,
Xanım, xanım, dur gedək,
Canım, gülüm, dur gedək!

Arxalığın nədən yar,
Sallanıban gedən yar,
Sən ki belə deyildin,
Səni bir öyrədən var.

Ay dadaş, vurma daş,
Qan gedər, can gedər,
Xanım, xanım, dur gedək,
Canım, gülüm, dur gedək!

İstəkanım yan-yana,
Canım dönübdü qana,
Busə ver mən cavana,
Od vurulsun mərdana.

Ay dadaş, vurma daş,
Qan gedər, can gedər,
Xanım, xanım, dur gedək,
Canım, gülüm, dur gedək!

Çəpəri basdı ucundan,
Yaylıq düşdü xurcundan,
Qardaş məni öldürür
Bir həyasız ucundan.

Xanım, xanım, dur gedək,
Canım, canım, dur gedək,
Öldüm, aman, dur gedək,
Yandım, aman, dur gedək.

Araz üstə, buz üstə,
Kabab yanar köz üstə,
Qoy məni öldürsünlər
Bir alagöz qız üstə.

Xanım, xanım, dur gedək,
Canım, canım, dur gedək,
Öldüm, aman, dur gedək,
Yandım, aman, dur gedək.

Ağ dövə düzdə qaldı,
Yükü Təbrizdə qaldı,
Oğlanı dərd apardı,
Dərmanı qızda qaldı.

Xanım, xanım, dur gedək,
Canım, canım, dur gedək,
Öldüm, aman, dur gedək,
Yandım, aman, dur gedək.

Qaçın, qaçın gəlirəm,
Qapını açın gəlirəm,
Məxmər yastıq, gül döşək,
Arasın açın gəlirəm!

Xanım, xanım, dur gedək,
Canım, canım, dur gedək,
Öldüm, aman, dur gedək,
Yandım, aman, dur gedək.

BİR BUSƏ VER

Dedim: Bir busə ver, bir busə ver, xanım, amandır,
Dedi: Vermərəm, vermərəm, ay, halım yamandır.

Dedim: Bir busə ver, bir busə ver, xanım, amandır,
Dedi: Vermərəm, vermərəm, ay, məgər talandır?

Dedim: Bir busə ver, bir busə ver, xanım, üzündən,
Dedi: Vermərəm, vermərəm, ay, gedərəm özümdən.

Dedim: Bir busə ver, bir busə ver, ay qız, yanaxdan,
Dedi: Vermərəm, vermərəm, ay, əl çək yaxamdan.

Dedim: Bir busə ver, bir busə ver, ay qız, qaşından,
Dedi: Vermərəm, vermərəm, ay, açıl başımdan.

AMAN, OVÇU!

Aman, ovçu, vurma məni,
Mən bu dağın, ana can, maralıyam.
Yaralıyam, mən yazığam,
Ovçu vurmuş, ana can, yaralıyam.
Yaralıyam, mən yazığam,
Mən bu dağın, ana can, maralıyam.

Bu dağlarda maral gəzər,
Ayaqların daşlar əzər,
Mən o yara neyləmişəm,
O yar məndən kənar gəzər.
Yaralıyam, mən yazığam,
Mən bu dağın, ana can, maralıyam.
Ovçu vurmuş, ana can, yaralıyam.

AMAN NƏNƏ

Asta yeri, kəmər düşər belindən,
Aman nənə, zalım nənə, yar, nənə!
Ayrı düşdüm, gülümdən, bülbülümdən,
Aman nənə, zalım nənə, yar nənə!.
O qədər sevirəm düşməz dilimdən
Ay aman yar, ay zalım yar,
Ay gözəl yar, ay gül yarım!

Aman nənə, zalım nənə, yar, nənə hey,
Yar nənə hey, yar nənə hey, yar nənə!

Yarıma demişəm mənə saz alsın,
Aman nənə, zalım nənə, yar, nənə!
Onu çalım, dərdü qəmim azalsın.
Aman nənə, zalım nənə, yar, nənə!
Məgər mən ölmüşəm yarım qız alsın?!

Ay aman yar, ay zalım yar,
Ay gözəl yar, ay gül yarım!

Bir yaylığım vardı gülü özündən,
Aman nənə, zalım nənə, yar, nənə!
Dolanır boynuma özü-özündən,
Aman nənə, zalım nənə, yar, nənə!
Ay aman yar, ay zalım yar,
Ay gözəl yar, ay gül yarım!

GEDƏK GƏZƏK BAĞÇADA

Gedək gəzək bağçada,
Ay aman, ay aman, ay aman, ay aman.
Düşsün gözellər yada,
Ay aman, ay aman, ay aman, ay aman.
Ah, yaman yar əlindən,
Əl-aman yar əlindən!

Bağa girdim nar üçün
Ay aman, ay aman, ay aman, ay aman.
Narı dərdim yar üçün
Ay aman, ay aman, ay aman, ay aman.

TELLO

Araz üstə, buz üstə, Tello,
Kabab yanar köz üstə, Tello,
Qoy məni öldürsünlər, Tello,
Bir ala göz qız üstə, Tello.

Aman, Tello
Tellocan, Tello,
Canım, Tello,
Tellocan, Tello.

Araz axır lil ilə, Tello,
Dəstə-dəstə gül ilə, Tello,
Mən yarımı sevirəm, Tello,
Şirin-şirin dil ilə, Tello.

Bağa girdim bar üçün, Tello,
Heyva üçün, nar üçün, Tello,
Əsirgəmə canımı, Tello,
Bu vəfalı yar üçün, Tello.

QOY GÜLÜM GƏLSİN

Mən aşiqəm zirəsən,
Zəfəransan, zirəsən.
O günə qurban olum,
Sən qapıdan girəsən.

Qoy gülüm gəlsin, ay nənə,
Qoy yarım gəlsin, ay nənə,
Qapıda duran oğlana
İrəhmin gəlsin, nənə.
Hey!..

Qarabağın düzü var,
Düzlərində quzu var.
İki könül bir olsa,
Kimin ona sözü var?!

Gün doğmasa Ay batmaz,
Dərdlilər gecə yatmaz,
Aləm məni atsa da,
Sevgilim məni atmaz

GÖZƏLİM SƏNSƏN

Gözəlim, sən sən gözümün nuru,
Cənnətdə yoxdur sənin tək huri.
Öldürür məni yarımın cövrü,

Yaralıyam, dəymə, dəymə, dəymə, dəymə,
Gülünün butasın əymə, əymə, əymə.

Dağların başında bir quş olaydım,
Gedənə, gələnə yoldaş olaydım.
Cavan oğlanlara sirdaş olaydım

Yaralıyam, dəymə, dəymə, dəymə, dəymə,
Gülünün butasın əymə, əymə, əymə.

Uca dağ başında ceyran yol eylər,
Ürəymin başına peykan yol eylər.
Sevən sevdininə can qurban eylər.

Uca dağ başında bitər lalələr,
Gül-çiçək üstünə düşər jalələr,
Güldən ötrü bülbül edər nalələr.

Yaralıyam, dəymə, dəymə, dəymə, dəymə,
Gülünün butasın əymə, əymə, əymə.

EVLƏRİ VAR XANA-XANA

Evləri var, ay aman, xana-xana
Mən kül oldum, ay aman, ay aman, yana-yana
Yaylığının yanı buta,
Saldı məni, ay aman, ay aman, yanar oda,
Obaları, ay aman, oymaq-oymaq,
Yalan sözdür, ay aman, ay aman,
yardan doymaq,
Üzü gül, ləbləri qaymaq,
Yalan sözdür ay aman, ay aman,
yardan doymaq.
Heç olmazmış, ay aman, ay aman, yardım doymaq,
Yalan sözdür, yalan sözdür yardım doymaq.

DAĞLAR GÖZƏLİ

Gözəl sona, getmə, dayan,
Ürəkdə sözüm var.
Gəl eyləmə bağrımı qan,
Gözündə gözüm var.
Canım qurban telinə,
Şirin-şirin dilinə,
Qaşın-gözün zil qara
Aşiqi çəkmə dara.

Gedək bağa lalə dərək,
Ay dağlar gözəli,
Sinəmiz üstünə sərək,
Ay dağlar gözəli.

Duman çökdü dağ başına,
Ay gözəl, gəl bəri.
Gəl dolanım mən başına,
Ay gözəl, gəl bəri.

BƏNÖVŞƏ

Dağlara gün düşübdür,
Açıl, bənövşəm, açıl.
Bağlara gün düşübdür,
Açıl, bənövşəm, açıl.

Dağlara çökdü duman,
Gizlən, bənövşəm, gizlən.
Bağlara çökdü duman,
Gizlən, bənövşəm, gizlən.

Dağlara əsdi külək,
Dikəl, bənövşəm, dikəl.
Dikəl bənövşəm, dikəl,
Bağlara, əsdi külək.

Dağlara qar yağıbdır,
Yıǵıl, bənövşəm, yıǵıl.
Bağlara qar yağıbdır,
Yıǵıl, bənövşəm, yıǵıl.

Açıl, bənövşəm, açıl,
Dağlara gün düşübdür,
Bağlara gün düşübdür,
Açıl, bənövşəm, açıl.

SƏNDƏN MƏNƏ YAR OLMAZ

Səndən mənə yar olmaz,
Əhdə vəfadar olmaz.
Yüz min gül-çiçək olsa,
Bülbülsüz bahar olmaz.

Küsdürmüşən çək nazımı
Qışa döndərmə yazımı,
Çalıb dindirmə sazımı,
Yaralıyam, yar.

Hər ağacda bar olmaz,
Heyva olmaz, nar olmaz.
Yüz min gül-çiçək açsa,
Bülbülsüz bahar olmaz.

QALALI

Bu gün ayın üçüdür,
De gülüm nanay, ay naninay,
Girmə bostan içidir,
Yar, girmə bostan içidir.
Dodaqların bal, şəkər,
Hey!...
Dilin badam içidir.
Yar, dilin badam içidir.

Qız belin incədir, ay incə,
Ləblərin qönçədir, ay qönçə.
Qız, belin incədir, incə,
Ləblərin qönçədir, qönçə.

Dam üstündə damımız
De gülüm, nanay ay naninay.
Qoşadır eyvanımız.
Yar, qoşadır eyvanımız,
Sən ordan çıx mən burdan,
Hey!...
Kor olsun düşmanımız,
Qoy kor olsun düşmanımız.

ANACAN

Anacan, bağrımı qan eyləmişəm mən,
Gözlərimi gıryan eyləmişəm mən,
Bir ala gözlü yarın eşqi yolunda
Öz canımı qurban eyləmişəm mən.

Anacan, ağrın alım,
Anacan, başına dönüm,
Qoy dolanım mən, mən, mən, mən,
Mənim öz sevgilimə,
Heyran olum mən, mən, mən, mən.

Gülü-xəndan kimidir yarın ləbləri,
Ceyrana bənzər onun ala gözləri,
İki kəlmə danışıb ayrıldı məndən,
Qəlbimi nur elədi şirin sözləri.

Anacan, eşq oduna yanmamışam mən,
Hələ də bir təcrübə almamışam mən,
Nə yaman olur yardan ayrı düşəndə,
Bəlkə də yaxşı-yaman qanmamışam mən.

GİRDİM YARIN BAĞÇASINA

Girdim yarın bağçasına, çiçəklər açmış,
O gül mənim ürəyimə yaralar saçmış.

Girdim yarın dəryasına, qəmim olmadı,
Gənc yaşında bir yar sevdim, mənim olmadı.

Gəl, gəl, gəl, maralım gəl,
Gəl, ceyranım, gəl, gəl!
Əgər qismətim olarsa,
Alaram səni.

AY QADASI

Qaşların hilal,
Ağ üzündə xal,
Körpə bir maral
Ay qadası.

Ləblərin şəkər,
Olmasa əgər,
Kim nazın çəkər,
Ay qadası.

Yandım eşqinə,
Qurbanam sənə.
Naz etmə mənə,
Ay qadası.

Sevdiyim nigar,
Ağ üzündə xal,
Körpə bir maral,
Ay qadası.

SƏNƏ SÖZÜM VAR

Ay qız, sənin bizim gülbağçada nə işin var,
Ceyran kimi baxışın, duruşun, yerişin var,
Getmə, mənə rəhm eylə
Dayan, sənə sözüm var.

Qurban olum o gözlərə,
Salıblar məni düzlərə.
Bağçamızdan dərdiyim
Peşkəş olsun sən gözələ.

Ay qız, sən gəl bizim gülbağçanı tərək eyləmə,
Gözlərinə, ay qız, güvənmə sən, fəxr eyləmə,
Bir könül ver aşıqinə,
Mən fəqiri rədd eyləmə.

ÇAL OYNA

Göy göllərdə üzər qazlar,
Laçın (ay) vurub, tükünü tozlar.
Dəstə-dəstə gəlir qızlar,
Gəlir (ay) nazlana-nazlana.

Mehribanım, gül oğlan,
Dur oyna, çal-oyna.
Qəşəng oğlan, gözəl qız, dur oyna.
Qəşəng oğlan, gözəl qız, çal oyna.

Dost bağında açılmış gül,
Sarılmışdır gülə bülbül,
Qızlar sancmış telinə gül,
Gəlir (ay) nazlana-nazlana.

Dost bağında bitər alçalar,
Tez çiçəkləyər, yetər alçalar.

Toylarımızda belə qayda var:
Qızlar oynar, oğlanlar əl çalar,
Oğlanlar oynar, qızlar əl çalar.

ÜÇ GÜL

Yarın bağçasında üç gül açılıb –
Ağ gül, qırmızı gül, bir də sarı gül,
Hər üçü də bir-birindən öyməli,
Ağ gül, qırmızı gül, bir də sarı gül,

O ağ gülün qapısından baxmalı,
Qızıl gülü al yanağa taxmalı,
Sarı gülü dəstə tutub qoxmalı,
Ağ gül, qırmızı gül, bir də sarı gül,

Ağ gülü bənzətdim göy göyərçinə,
Şəkər əzib dəhanın içinə,
Hüseyn muştaq olub gülün içinə
Ağ gül, qırmızı gül, bir də sarı gül,

SARI BÜLBÜL

Vətən bağı al-əlvandır,
Yox içində Xarı bülbül.
Ömür sürməli dövrandır,
Səsin gəlsin barı, bülbül.
Səsin gəlsin, sarı bülbül,
Sarı bülbül, sarı bülbül.

Oxu, quşlar dilə gəlsin,
Xoş nəfəsin elə gəlsin,
Yarım gülə-gülə gəlsin,
Mən çalanda tarı, bülbül,
Sarı bülbül, sarı bülbül.

Geymiş donun yaşıl çöllər,
Həvəsindən açır güllər,
Töküb şirin-şirin dillər
Gəl oyadaq, yarı bülbül.
Sarı bülbül, sarı bülbül.

Bülbül, sənin işin qandı,
Aşıqlər oduna yandı,
Nədən hər yerin əlvandı,
Köksün altı sarı, bülbül.
Sarı bülbül, sarı bülbül.

KEÇMƏ MƏNDƏN

Əzizim, keçmə məndən,
Çay məndən, çeşmə məndən.
İnanma yad sözüne,
Cavanam, keçmə məndən.

Əzizim, sini-sini,
Doldur ver sini-sini.
Mən sənə göz dikmişəm,
Neynirəm özgəsini?

Bağçamızın çiçəyi,
Məhləmizin göyçəyi,
Mən ki, səni sevirəm,
Budur sözün gerçəyi.

Əzizim, keçmə məndən,
Çay məndən, çeşmə məndən,
İnanma yad sözüne
Cavanam, keçmə məndən.

SONA BÜLBÜLLƏR

Su atdım hara dəydi, sona bülbüllər,
Əlim divara dəydi, sona bülbüllər,
Dilim-ağzım qurusun, sona bülbüllər,
Nə dedim yara dəydi, sona bülbüllər.

Elə yar, yar deyirlər,
Heç məni demirlər,
Ay sona bülbüllər.
Elə bil yar deyiləm,
Heç məni dindirməz,
Ay sona bülbüllər.

Dəryada gəmim qaldı, sona bülbüllər,
Biçmədim zəmin qaldı, sona bülbüllər,
Çox çəkdim yar cəfasın, sona bülbüllər,
Mənə dərd-qəmin qaldı, sona bülbüllər.

Od tutub alışaram, sona bülbüllər,
Hər dərdə qarışaram, sona bülbüllər,
Yarımin meyli olsa, sona bülbüllər,
Küsmüşəm, barışaram, sona bülbüllər.

SARI GƏLİN

Saçın ucun hörməzlər,
Gülü qönçə dərməzlər,
Sarı gəlin.
Bu sevda nə sevdadır,
Səni mənə verməzlər;
neynim, aman-aman,
neynim, aman-aman,
Sarı gəlin.

Bu dərənin uzununu,
Çoban, qaytar quzunu,
quzunu.
Nə ola bir gün görəm
Nazlı yarın üzünü;
neynim, aman-aman,
neynim, aman-aman,
Sarı gəlin.

Aşığı ellər ayrısı,
Şana tellər ayrısı.
ayrısı.
Bir gününə dözməzdim
Oldum illər ayrısı;
neynim, aman-aman,
neynim, aman-aman,
Sarı gəlin.

ÜÇ TELLİ DURNA

Evlərinin dalı seyran,
Seyrangahda gəzir ceyran,
Hüsnün görən olur heyran
Üç telli, dörd telli, beş telli durna.

Sən haralısan haralı durna?
Ovçu əlindən yaralı durna,
Sən getsən bağlar saralı durna.
Yaralı, yaralı, yaralı durna.

Evlərinin dalı qaya,
Qayadan baxarlar aya,
Göydə durna gəlməz saya,
Üç telli, dörd telli, beş telli durna.

QARA TELLƏR

Qara tellər, qara tellər,
Şəvə kimi qara tellər.
Qıvrılında qara tellər
Yar könlümü qarət eylər.

Qara tellər, qara tellər,
Yar könlümü qarət eylər.

Qara gözlər, qara gözlər,
Qapqaradır qara gözlər,
Cilvələnilib şux baxanda
Qara gözlər kimi gözlər?

Mən aşıqəm, ağ barama,
Qıvrım telli çox darama,
Sənin ki könlün məndədir,
Özgəsini gəl, arama!

ALMANI ATDIM XARALA

Almanı atdım xarala
Qaldı sarala-sarala.
Dağlarda döndüm marala.

A tirmə köynək,
A tirmə köynək, sarı çəpgən gəlin haralısan?
Özü göyçək, sözü göyçək, hara maralısan?
Yarın bağında üzüm əsgəri,
Dammın dalından həzin səs gəlir.
Sağ ol gəl,
Var ol gəl,
Sən bizə mehman ol, gəl.

Gəlin gedək bizim bağa
Hərə çıxmaq bir budağa,
Vuruldum o gül yanağa.

BƏH-BƏH

Gül açılarda yaz olur, bəh-bəh, bəh!
Kədərim, qənim az olur, bəh-bəh, bəh!
Gözəldə işvə, naz olur, bəh-bəh, bəh!
Gəl, gəl, gözəl yar, sevirəm səni!

Yarın bağında şirin olur üzüm,
Sənin ayrılığına necə dözümlü?
Sənə qurban olsun bu iki gözümlü!
Gəl, gəl, gözəl yar, sevirəm səni!

Bülbül bağlarda səs salır: cəh-cəh, cəh!
Güllərin ətrini alır: bəh-bəh, bəh!
Musiqi səsi ucalır: bəh-bəh, bəh!
Gəl, gəl, gözəl yar, sevirəm səni!

GÜL AÇDI

Gül açdı bahar oldu,
Yar məndən kənar oldu.
Yar məndən ayrılalı,
Ürəyim qubar oldu.

Belə naz ilə, naz ilə baxma,
Məni yandırıb, yaxma.

Gül açdı xəndan oldu
Dərmədim dən-dən oldu.

Mən səndən ayrılmazdım,
Ayrılıq səndən oldu.

Bu dağda maral gəzər,
Tellərin darar gəzər,
Mən yara neyləmişəm,
Yar məndən kənar gəzər,

AY QIZ, KİMİN QIZISAN?

Ay qız, kimin qızısan?
Almadan qırmızısan
Anan səni bəsləyib,
Baxtımın ulduzusan.

Aç xurcunu,
Al bıçağı,
Kəs almanı, ver yara dilim-dilim.
Dilim-dilim, dilim-dilim.

Aşiqinəm əzəldən,
Yar yarın verməz əldən.
Dostum var, düşmənim var,
Salma məni nəzərdən.
Həmyaşımın, tayımın,
Ulduzumun, ayımın.
Görənlər bir söz deməz,
Sən ki, mənim payımın.

SUDAN GƏLƏN SÜRMƏLİ QIZ

Sudan gələn sürməli qız,
Çox incidir kuzə səni, bala,
Çox incidir kuzə səni.
Ay camalın şölə salır.
Gəlməyəsen gözə səni, bala,
Gəlməyəsen gözə səni.

Kuzəni boyundan aşır,
Saçın dabana dolaşır, bala,
Saçın dabana dolaşır.
Nə geysən sənə yaraşır.
Gəlməyəsen gözə səni, bala,
Gəlməyəsen gözə səni.

Kuzə suyu şərbət olar,
Bulaq üstə söhbət olar, bala,
Bulaq üstə söhbət olar.
Mənsiz sənə zəhmət olar.
Gəlməyəsen gözə səni, bala,
Gəlməyəsen gözə səni.

BÜLBÜL

Bülbülün geydiyi sarı,
Ağlayaram zarı-zarı.
İtirmişəm gözəl yarı,
Oxu, oxu, nazlı bülbül!

Axtarıram nazlı yarı,
Oxu, oxu, nazlı bülbül!
Bülbülün geydiyi atlaz,
Atlaza iynə batmaz.
O qız ölər, məni atmaz,
Oxu, oxu, nazlı bülbül!

Bülbülün geydiyi yaşıl,
Gün dəyəndə parıldaşır,
Qız görsəm, dilim dolaşır,
Oxu, oxu, nazlı bülbül!

AY BÜLBÜLLƏR

Bu dağı bağ eylərəm, ay bülbüllər,
Yanı çardağ eylərəm, ay bülbüllər,
Eşitsəm sən gəlirsən, ay bülbüllər.
Yolunu çıraq eylərəm, ay bülbüllər.

Evlərində var kilim, ay bülbüllər,
Lal olsun mənim dilim, ay bülbüllər,
Gedəndə küsdü getdi, ay bülbüllər,
Gəlsə necə dindirir, ay bülbüllər.

Oba köçdü oymaqdan, ay bülbüllər,
Su yorulmaz axmaqdan, ay bülbüllər,
Yar yardan necə doysun, ay bülbüllər,
Pəncərədən baxmaqdan, ay bülbüllər.

UCA DAĞLAR

Uca dağlar başında ceyran balalar,
ceyran balalar,
Ceyranın balasını ovçu yaralar, ovçu yaralar,
Mən yardan ayrı düşsəm, əğyar kam alar,
əğyar kam alar,

Ay gözəl oğlan,
Eşit bir dayan,
Sevirəm səni,
Eşqimə inan.

Yeri, yeri mən də gəlim dalınca,
Dəsmal elə, apar məni yanınca.
Vətənim səfalıdır, bağdır, meşədir,
bağdır, meşədir,
Sevgilimin qəlbi safdır, sanki şüşədir,
sanki şüşədir,
Yardan ayrı yaşamaq çətin peşədir,
çətin peşədir.

Miz üstə yaylıq,
Dəymədim qaldı,
Ona dəymərəm,
O yadigardı.

Yeri, yeri mən də gəlim dalınca,
Dəsmal elə apar məni yanınca.

UCA DAĞLAR BAŞINDA

Uca dağlar başında bir sürü quzu,
Bir sürü quzu, bala, bir sürü quzu.
Xumar-xumar süzməkdədir yarımın gözü,
Yarımın gözü, bala, yarımın gözü.

Yar gülə-gülə,
Yar bilə-bilə,
Mən aşiq oldum, bala,
Bir şirin dilə.
Mən aşiq oldum, bala,
Bir şirin dilə.

Uca dağlar başında bir sürü ceyran,
Bir sürü ceyran, bala, bir sürü ceyran.
Yar, ala gözlərinə olmuşam heyran,
Olmuşam heyran, bala, olmuşam heyran.

Uca dağlar başında səslərəm səni,
Səslərəm səni, bala, səslərəm səni.
Yar, iki gözüm üstə bəslərəm səni,
Bəslərəm səni, bala, bəslərəm səni.

APARDI SELLƏR SARANI

Arpa çayı aşdı-daşdı,
Sel Saranı aldı qaçdı,
Ala gözlü, qələm qaşdı.

Apardı sellər Saranı,
Bir ala gözlü balanı.

Gedin deyın Xançobana:
Gəlməsin bu il Muğana,
Muğan batıb nahaq qana.

Arpa çayı dərin olmaz,
Axar suyu sərin olmaz.
Sara kimi gəlin olmaz.

AY BƏRİ BAX

Pəncərədən daş gəlir,
Ay bəri bax, bəri bax.
Xumar gözdən yaş gəlir,
Ay bəri bax, bəri bax.

Səni mənə versələr,
Ay bəri bax, bəri bax.
Hər görənə xoş gələr,
Ay bəri bax, bəri bax.

Pəncərənin milləri,
Ay bəri bax, bəri bax.
Açılıb qızıl gülləri,
Ay bəri bax, bəri bax.

Oğlanı yoldan eylər,
Ay bəri bax, bəri bax.
Qızın şirin dilləri,
Ay bəri bax, bəri bax.

Pəncərəni bağlama,
Ay bəri bax, bəri bax.
Mən gedirəm ağlama,
Ay bəri bax, bəri bax.

Gedib yenə gələrəm.
Ay bəri bax, bəri bax.
Özgəyə bel bağlama,
Ay bəri bax, bəri bax,
Ay bəri bax, bəri bax.

XUMAR OLDUM

Mən gəlmişəm sənə qonaq,
Ceyran, mənə bax, bax!
Maral, mənə bax, bax!
Bişir mənə bir qayğanaq!
Ay qız, mənə bax, bax!
Gözəl, mənə bax, bax!

Xumar oldum, xumar oldum,
Xumar oldum, xumar.
Kətan köynək, nazik bədən
Gördüm bihal oldum, bihal oldum,
Bihal oldum, bihal.

Getdim gördüm bulaqdadır,
Ceyran, mənə bax, bax!
Maral, mənə bax, bax!
Əl-üzünü yumaqdadır.
Ay qız, mənə bax, bax!
Gözəl, mənə bax, bax!

Getdim gördüm bağda yatıb,
Ceyran, mənə bax, bax!
Maral, mənə bax, bax!
Ay qız, mənə bax, bax!
Qara tellər gülə batıb,
Gözəl, mənə bax, bax!

HƏSİRİ BASMA

Dolayı gəl, dolayı,
Həsiri basma, dolan gəl,
Süpürmüşəm sarayı,
Həsiri basma, dolan gəl.

Qurtarmağa az qalıb,
Gözlərəm təzə ayı, hey,
Həsiri basma, dolan gəl,
Dolan gəl, ay, dolan gəl.

Gəl saçını hörüm mən,
Həsiri basma, dolan gəl.
Bir-bir bəndin vurum mən,
Həsiri basma, dolan gəl.

SÜSƏN SÜNBÜL

Süsən sünbül, ay gülüm, bitirmişəm,
Mən yarımı, ay gülüm itirmişəm.
Ay gülüm itirmişəm,
Ömrü başa, yetirmişəm.
Aman Gülgöz, a balam, yarım hanı?
A gülüm, yarım hanı?

Ağ üzdə xalın, a gülüm,
O məh camalın, ay gülüm,
Yandırdı məni, ay gülüm,
Nədir xəyalın,
Ay gülüm, nədir xəyalın?

Yar əlindən badə içdim,
Mətləbimə, a balam, mən yetişdim.
Ay gülüm, mən yetişdim.
Gəcavəsin mən özüm bəzəmişdim.
Aman Gülgöz, a balam, yarım hanı?
A gülüm, yarım hanı?

NİYƏ BALA

Qonşumuzda bir qız vardır,
Gözəllikdə ilk bahardır.
Anasından gizli mənə
Söz verib aldatdı məni,
Məni, məni, məni, məni bala.

Yar yaman aldatdı məni,
məni, məni bala,
Aldadıb oynatdı məni,
məni, niyə bala?

Yayığımı aldım onnan,
Ayrılığı saldım onnan.
Dedim gələr, qaytararam,
Gəlmədi, aldatdı məni,
Məni, məni, məni, məni bala.

Sevgilimi görən olsa,
Deyin gəlsin vaxtı varsa,
Gözə gəldi yarım, yoxsa?
Gəlmədi, aldatdı məni,
Məni, məni, məni, məni bala.

QARAGİLƏ

Gəlmişəm otağına oyadam səni,
Qaragilə, oyadam səni.
Nə gözəl xəlq eləyib yaradan səni,
Qaragilə, yaradan səni.
Götürüb, mən qaçaram aradan səni.
Qaragilə, aradan səni.

Qızıl gül əsdi,
Səbrimi kəsdi,
Sil gözün yaşım,
Qaragilə,
Ağlama, bəsdi.

Şəhərin küçələri dolanbadolan,
Qaragilə, dolanbadolan.
Sən ki məni sevmədin, get ayrı dolan,
Qaragilə, get ayrı dolan.
Nə mənə qız qəhətdir, nə sənə oğlan,
Qaragilə, nə sənə oğlan.

Ağac olaydım,
Yolda duraydım,
Sən gələn yola,
Qaragilə,
Kölgə salaydım..

ELƏ BƏNDƏM

Arazam, Kürə bəndəm,
Bülbüləm, gülə bəndəm.
Dindirməyin qəmliyəm,
Bir şirin dilə bəndəm.

Elə bəndəm, elə bəndəm,
Bir şirin dilə bəndəm.

Pəncərədə şüşə nəm,
Yarpaq üstə düşən nəm.
Pəncərədə şüşə nəm,
Yarpaq üstə düşən nəm.
Nə o, gözdən salandı,
Nə mən gözdən düşənəm.

Əzizim, yandı Kərəm,
Od tutub, yandı Kərəm.
Hazıram şirin canı
Yolunda qurban verəm.

Qəhrəmanlıq nəğmələri

“KOROĞLU”DAN

MƏNİMDİ

Məndən salam olsun əcəm oğluna,
Meydana girəndə, meydan mənimdi!
Qıratım köhləndi, özüm qəhrəman,
Çalaram qılıncı, düşmən mənimdi!

Meydana girəndə meydan tanıyan,
Haqqın vergisinə mən də qanıyam;
Bir igidəm, igidlərin xanıyam,
Bu ətrafda bütün hər yan mənimdi!

Adımı soruşsan, bil, Rövşən olu,
Atadan, babadan cinsim Koroğlu;
Mənəm bu yerlərdə bir dəli, dolu;
Gündoğandan ta günbatan mənimdi!

DÖYÜŞ OLMASIN

Gəl sənə söyləyim, ay Dəli Həsən,
And içmişəm bu gün döyüş olmasın.
Yoxsa aslan kimi cuşa gələrəm,
And içmişəm bu gün döyüş olmasın.

Mərd igidlər müxənnətdən seçilsin,
Qarı düşmən dərələrə tökülsün.
Bizim aramızda münsif tapılsın,
And içmişəm bu gün döyüş olmasın.

Çəkərəm qılıncı, kəsərəm yolu,
Mənəm igidlərdə bir dəli-dolu.
Hələ coşmayıbdır bu qoç Koroğlu,
And içmişəm bu gün döyüş olmasın.

GƏLSİN

Qıratı gətirdim cövlana indi,
Varsa igidlərin meydana gəlsin!..
Görsün mən dəlinin indi gücünü,
Boyansın əndamı al qana, gəlsin!..

Qorxum yox paşadan, sultandan, xandan,
Gəlsin mənəm deyən, keçirdim sandan,
Ərlər daldalanıb qorxmasın qandan,
At sürsün, qovğaya mərdanə gəlsin!..

Koroğlu əyilməz yağıya, yada,
Mərdin əskik olmaz başından qada.
Nərələr çəkərəm mən bu dünyada,
Göstərrəm məşhəri düşmana, gəlsin!..

YAĞILAR BAĞRINI ƏZƏR KOROĞLU

Qıratın üstündə, dəlilər yanında,
Dağları, daşları gəzər Koroğlu.
Hərdən acıqlanıb, nərə çəkəndə
Yağılar bağrını əzər Koroğlu.

Meydana girəndə hünər eləyər,
Leş qalar bir yanda, kəllə söyləyər,
Yüz sar gəlsə, bir tərlana neyləyər?
Laçın tək havada süzər Koroğlu.

Mərd meydandan qaçmayıbdır yaşında,
Dəlilərin cəm görmüşəm başında,
Düşməni sındırır tər savaşında,
Cünun deyər şirə bənzər Koroğlu.

MEYDANA GİRƏNDƏ

Nərə çəkib mən meydana girəndə,
Varmı meydanıma gələ pəhlivan?..
Tutub kəməmindən salanda yerə
Mənim zərbi-dəstim bilə pəhlivan?..

Mənəm şiri-nər tək meydanda gözən,
Xışım ilə düşmanın bağırını əzən,
Tülək tərlan kimi havada süzən,
Sonra yaxan keçər ələ, pəhlivan!..

Dəmirçioğlu, mən yarağa dolaram,
Ac qurd kimi düşman üstə ularam,
Qılnc çəksəm leş-leş üstə qalaram,
Döndərrəm al qanı selə pəhlivan!..

MEYDANDAN MƏNİ

Yağı düşmanın hərbəsi
Qaçırtmaz meydandan məni.
Qorxaq müxənnət zərbəsi
Qaçırtmaz meydandan məni.

Girrəm meydana ər kimi,
Durrəm qabaqda nər kimi,
Düşman boylanar xər kimi,
Qaçırtmaz meydandan məni.

Hərdən bərədə yataram,
Ortada şeşpər ataram,
Paşanı diri tutaram,
Qaçırtmaz meydandan məni.

Aləmə bəlli hünərim,
Çənlibəldə dəlilərim,
Mərd igidə peşkəş sərim,
Qaçırtmaz meydandan məni.

Koroğluyam, budu düzü,
Comərdin sərt olar üzü,
Müxənnətin tənə sözü
Qaçırtmaz meydandan məni.

SULTANIM

Qoç quzudan quzu törər qoç olar,
Qoç igiddən qoçaq olar, sultanım!
Mərd igidlər dava günü şad olar,
Müxənnətlər naçaq olar, sultanım!

Canım qurban mərd igidin özünə,
Mərdi ölsə əlin vurmaz dizinə,
Fürsət düşsə düşmanınımın gözünə,
Burma-burma bıçaq olar, sultanım!

Mərd igidlər bir-birinə daldadı,
Çuğullar ölməyib, sağı-soldadı,
Mərd meydandan qaçmaz, qaçsa aldadı,
Qovğa günü haçaq olar, sultanım!

DAĞLAR QOYNUNDA, QOYNUNDA

Məni binadan bəslədi,
Dağlar qoynunda, qoynunda.
Tülək tərhanlar səslədi
Dağlar qoynunda, qoynunda.

Dolanda igid yaşıma,
Yağı çıxdı savaşıma,
Dəlilər gəldi başıma
Dağlar qoynunda, qoynunda.

Səfər elədim hər yana,
Şahları gətirdim cana,
Qıratım gəldi cövlana
Dağlar qoynunda, qoynunda.

Kəsdim yollar, vurdum karvan,
Çəkib soydum çox bəzircan,
Düşmənlərə uddurdum qan
Dağlar qoynunda, qoynunda.

Əsir çəkdim Çənlibelə,
Qoç Koroğlu düşdü dilə,
Xan Eyvaz mənimlə belə
Dağlar qoynunda, qoynunda.

BİR YANA

Uca-uca dağ başında
Yaz bir yana, qış bir yana.
Titrəşir ağızım içində
Dil bir yana, diş bir yana.

Nə edək, dəlilər, nə edək!
Düşmanın bağırını didək!
Xan Eyvaza kömək edək!
Dörd bir yana, beş bir yana.

Hər nə oldu, mənə oldu,
Qaynadı peymanım doldu,
Gördün ki, düşmən güc gəldi,
Qov bir yana, qaş bir yana.

Koroğlunun yox əlacı,
Misirdən gəlir xəracı.
Çəkəndə Misri qılıncı,
Leş bir yana, baş bir yana!

BU GÜN DAVA GÜNÜDÜ

Dəlilərim, bu gün dava günüdür,
Müxənnət ölkəsi talanmaq gərək!
Qoç igidlər yarasından bəllənər,
Şərbət tək qanına yalanmaq gərək!

Mərd igidlər nəyə çəksin davada,
Şahin kimi şikar tutsun yuvada,
Misri qılınc cövlan vursun havada,
Bağırsağ cəmdəyə dolanmaq gərək!

Koroğlu içəndə düşmən qanını,
Mərd meydanda nərəsindən tanını,
Qırın vəzirini, tutun xanını
Leş-leşin üstünə qalanmaq gərək!

HOYDU, DƏLİLƏRİM, HOYDU

Hoydu, dəlilərim, hoydu
Yeriyn meydan üstünə!
Havadaki şahin kimi,
Tökülün al qan üstünə!

Qoyun bədövlər kişnəsin,
Misri qılınclar işləsin,
Kimi tənab qılınclasın,
Kiminiz düşman üstünə!

Koroğlu çəkər haşanı,
Bəylər elər tamaşanı,
Mən özüm Aslan paşanı,
Hərəniz bir xan üstünə.

GƏRƏKDİ

Paşa, sənə nişan verim Qıratı,
Əbrişim ipəkdən yalı gərəkdi.
Bir mina boyunlu, uca sağrılı,
Bir yarım hoqqadan nalı gərəkdi.

Armıdı dırnaqlı, hündür boyunlu,
Meydana girəndə yüz min oyunlu,
Dəyirman mədəli, ac qurd yeyimli,
Ortası qulana dolu gərəkdi.

Qaranlıq gecədə yol çaşırmayan,
Düşman qabağında ər düşürməyən,
Üstündə əl-ayaq yığılımayan
Koroğlunun atı dəli gərəkdi.

MƏRD OLU

Bizim elin dəliləri
Girər meydana mərd olu,
Öluncə meydandan qaçmaz,
Girəndə meydangərd olu.

Sərt qayalarda yurd olmaz,
Müxənnətə söz dərd olmaz.
Çaqqal əniyi qurd olmaz,
Yenə qurd oğlu qurd olu.

Dəlilərim fəvcü-fəvcü,
At minib düşman qovucu,
Belində Misri qılıncı,
Koroğlu kimi mərd olu.

MİNDİM QIRATIN BELİNƏ

Mindim Qıratın belinə,
Kaş ki, düşman yüz olaydı.
Çəkəndə Misri qılıncı
Dərə-təpə düz olaydı.

Atı minmişəm gəzməyə,
Düşman bağrını əzməyə,
Tona çayını üzməyə
Qırat bir qəvvas olaydı.

Verin yeddi illik xaracı,
Paşalar gətirsin bacı,
Koroğlu çəkib qılıncı,
Düşman üz bəüz olaydı.

SİZ O YANDAN, MƏN BU YANDAN!

Misri qılınc alın ələ,
Siz o yandan, mən bu yandan!
Al qanı döndərək selə
Siz o yandan, mən bu yandan!

Düşmanın qəddini bükək,
Başlar kəsib, yerə tökək,
Xan qoruğunda turp əkək,
Siz o yandan, mən bu yandan!

Haydı düşmanın tuşuna,
Qan udduraq bu qoşuna,
Gələk Koroğlu xoşuna
Siz o yandan, mən bu yandan!

GÜNDÜ BU

Mərd igidlər, dava günü gəlibdi,
At sürüb meydana çıxan gündü bu.
Müxənnətlər tər savaşa varıbdı,
Vuruban atından yıxan gündü bu.

Comərd igid heç qaçarmı meydandan?
Qılınc çəkib hayıf alaq düşmandan!
Qorxaq kəslər boyun əyib pünhandan
Sinilib xəlvətdən baxan gündü bu.

Qoç Koroğlu, qılınc götür dəstinə!
Müxənnət paşalar dolub qəsdinə,
Qarı düşman hücum edib üstünə,
Nizəni gözünə soxan gündü bu.

HOYDU

Dolun at belinə, qoç dəlilərim,
Xotkarı taxtından endirək, hoydu!
Talayaq mülkünü, alağ canını,
Evini başına endirək, hoydu!

Şığıyıb üstünə qəddini bükək!
Gərək Çənlibelə min əsir çəkək!
Paşanın başında gəlin turp əkək!
Şahın ırağını söndürək, hoydu!

Bir hayqırsam, polad qollar boşalar,
Düşmanlar əlimdən çəkər haşalar,
Öldürək xotkarlar, qıraq paşalar,
Meydanı məhşərə döndərək, hoydu!

Qeysəri öldürək, sərdarı tutaq,
Böyüyün, kiçiyin qol-qola çataq,
Ərəb at döşünə cümləsin qataq,
Çənlibelə əsir göndərək, hoydu!

Gələr Koroğlunun damaqlı çağı,
Dəlilər məclisdə, xan Eyvaz sağı,
Aladı gözləri, qaşları yağı,
Bulğarlı xanımı dindirək, hoydu!

MEYDAN BAŞINA

Qıratım kişnəyib girər,
Atılar meydan başına.
Qılınc çəkib dəlilərim,
Od ələr düşman başına.

Yaxşı ər yaxşı at minər,
Ortada göstərər hünər,
Atılanda nizə, şeşpər
Qaldırar qalxan başına.

Gər girişsəm çalhaçala,
Quş gərəkdı qanad sala,
Çəkib uçurdaram qala,
Bəy, paşa, sultan başına.

Dava günündə Eyvaz xan,
Yüz yağya verməz aman,
Dolanıb olasan qurban
Bir belə oğlan başına.

DAĞLAR QOYNUNDA

Məni binadan bəslədi,
Dağlar qoynunda, qoynunda,
Tülək tərlanlar səslədi,
Dağlar qoynunda, qoynunda,

Dolanda igid yaşım,
Yağı çıxdı savaşıma,
Dəlilər gəldi başıma,
Dağlar qoynunda, qoynunda.

Səfər elədim hər yana,
Şahları gətirdim cana,
Qıratım gəldi cövlana,
Dağlar qoynunda, qoynunda.

Kəsdim yollar, vurdum karvan,
Çəkib soydum çox bəzircan,
Düşmənlərə uddurdum qan,
Dağlar qoynunda, qoynunda.

Əsir çəkdim Çənlibelə,
Qoç Koroğlu, düşdü dilə,
Xan Eyvaz mənimlə belə
Dağlar qoynunda, qoynunda.

QƏNİM ÜSTƏ

Hay-hay deyib qənim üstə varanda,
Kəllə gərək bu meydanda qalansın,
Mərd igidlər qovğa günü düşəndə,
Şərab deyin öz qanına yalansın.

Qaldırram meydanın göyə tozunu,
Çıxardaram yamanların gözünü,
Gərək görəm Dünya xanım üzünü,
Ömür təzələnsin, can cilvələnsin.

Koroğluyam, gədikləri pusaram,
Qancığadan qanlı başlar asaram,
Bolu bəy, sənə bir qılınc basaram,
Bağırsağın cəmdəyinə dolansın.

MƏRD DAYANAR

Mərd dayanar, namərd qaçar,
Meydan gumbur-gumburlanı,
Dəlilərim meydan açar,
Düşmən gumbur-gumburlanı.

Qoç igid bığın buranda,
Çəkib yay-oxun quranda;
Şəşpər qalxana vuranda,
Qalxan gumbur-gumburlanı.

Top açılar qalasından,
Haqq saxlasın badasından,
Koroğlunun narasından,
Hər yan gumbur-gumburlanı.

OLSUN

Dəlilərim bu gün dava günüdü,
Atlanın, yaradan bizə yar olsun,
Mərd igidlər yarasından bəllidi,
Namərdləri qoy tər bassın, xar olsun.

Rüstəmi-Zal kimi nərələr çəkən,
Meydanda müxənnət bağrını sökən,
Misri qılınc vurub qızıl qan tökən,
Əsirgəmə, vur əllərin var olsun.

Mənəm deyən kəslər çıxsın meydana,
Dolansın meydanda mərdi-mərdana,
Utansın namərdi bəsləyən ana,
Daim onun işi ahu-zar olsun.

Nuş edin badəni, alın sağıdan,
Çəkinməyin haramıdan, yağıdan.
Səflər pozan, orduları dağıdan,
Əyriqılınc qılafında mar olsun.

Koroğlu mərdliyi qala dünyada,
İgid gərək başda sevda qaynada,
Dava günü sər meydanda oynada,
Meydandan qaçana namus ar olsun.

QOÇ KOROĞLU

İgidlər oylağı o Çənlibeldə
Daşdan qala quran qoç Koroğludu,
Kinli paşalara meydan oxuyan
Çox köhlənlər yoran qoç Koroğludu.

Düşmənin üstünü quş tək aldırın
Aslanlar dişindən ovu saldırın,
Xaqanlar başına şeşpər çaldırın,
Qulac qollar buran qoç Koroğludu.

Dağları, daşları duman bürüsə,
Qılınclar pas atıb çürüsə,
Misir, İstanbul, Şam tamam yerisə,
Tək qabaqda duran qoç Koroğludu.

Qayada tor qurub tər lanlar tutan,
Yüz yağını birdən qol-qola çatan,
Ərəb at döşünə sərdarlar qatan,
Ər bağrılar yaran qoç Koroğludu.

Cünun, əyləşiblər ərlər qarşında,
Alaylar boşlanır tər savaşında,
Yeddi min yeddi yüz dəli başında,
Şahlar üstə varan qoç Koroğludu.

OLA

Məclis qurduram həmişə
İşrətim damağım ola,
Əmliklər çəkdirəm şişə,
Bir ağır yığnağım ola!

Çənlibelə köçüm, qonum,
Atlasdan biçilər donum,
Ortadan qalxmaya xonum,
Gündə yüz qonağım ola!

Vuram xotkar, tutam paşa,
Xanlar məndən çəkə haşa,
Bu dövrənim çəkə başa,
Sönməyən çırağım ola!

Sıçrayam minəm Qırata,
Dəmirçioğlu şeşpər ata,
Eyvaz dar günümdə çata,
Dəlilər dayağım ola!

Şir qanı ola qanımda,
Qorxu olmaya canımda,
Dəlilər olsa yanımda,
Qırram yüz min yağım ola!

Eyvaz imdadıma çata,
Dəmirçioğlu şeşpər ata,
Sıçrayam minəm Qırata,
Bəlli Əhməd dayağım ola!

Düşmən qanı içəm doyam,
Müxənnət gözünü oyam,
Çəkəm bəzirganlar soyam,
Tacirlər dustağım ola!

Koroğluyam savaşımda,
İgid dəlilər başımda,
Nigar əylənə qarşımda,
Keçən cavan çağım ola!

QIRAT, GƏL

Çənlibəldən səni deyib gəlmişəm,
Alma gözlüm, qız birçəklim Qırat, gəl,
Dəmir libas, polad geyib gəlmişəm,
Alma gözlüm, qız birçəklim Qırat, gəl.

Əzəldən biləydim sənənin halını,
Kəsdirəydim əşrəfidən nalını,
Toxudaydım yüz gözələ çulunu,
Alma gözlüm, qız birçəklim Qırat, gəl.

Axurda qalarmı arpa səhərə,
Üzəngilər nə yaraşır yəhərə,
Dəlilər salmışdı məni qəhərə
Alma gözlüm, qız birçəklim Qırat, gəl.

Mənim atım atım-atım atılar,
Qulaqları qarğı kimi çatılar,
Ucucluqda min tımənə satılar
Alma gözlüm, qız birçəklim Qırat, gəl.

MƏNƏM

İstərəm ki, tanıyasan mən mərđi,
Çəkib şəhərləri taladan mənəm,
Dava günü igid bəhsi düşəndə,
Cıdanı cıdaya caladan mənəm.

Səyirdib Qıratı, gırrəm meydana,
Qızıb cəng elərəm mərđi-mərdana,
Hoy-hoy ilə qılinc çəkib düşməna,
Leşi leş üstündə qaladan mənəm.

Koroğluyam, mən qovğadan doymaram,
Qısasımı bəy, paşada qoymaram,
Qovğa günü yüz namərđi saymaram,
Mərdə öz qanını yaladan mənəm.

QƏZƏBLƏNMƏ

Qəzəblənmə belə, paşa,
Mısri qılınca qataram,
Atılam şəspər kimi,
Bağrın başına bataram.

Namərd nədi özün öyə,
Meydanda mərd igid söyə,
Qaçıb çıxar olsan göyə,
Kəmənd tullayıb tutaram.

Nə baxırsan küsür kimi,
Yarpaq necə əsir kimi,
İndi sənin əsir kimi,
Qolların dalda çataram

Hayqırıb açsam meydanı,
Su tək axıdaram qanı,
Dəstələyib bəyi, xanı,
Qırat döşünə qataram.

Qoç Koroğlu öz karında,
Nigarın intizarında,
Çəkib Hələb bazarında,
Səni qul deyə sataram.

OLAYDI

Mindim Qıratın belinə,
Kaş ki düşmən yüz olaydı
Dəlilər sağu-solumda.
Mənlə üz bəüz olaydı.

Mindim atı gəzdirməyə,
Düşmən bağrın əzdirməyə,
Dona çayın üzdürməyə,
Qırat bir qəvvəs olaydı.

Koroğlu istər xəracı,
Paşalar versinlər bacı,
Çəkəydim Misri qılıncı;
Dərə, təpə düz olaydı.

BƏNZƏRSƏN

Üç yaşından beş yaşına varanda,
Yenicə açılan gülə bənzərsən,
Beş yaşından on yaşına varanda,
Arıdan açılmış bala bənzərsən.

On dördündə sevda yenər başına,
On beşində yavan girər duşuna,
Çünki yetdin iyirmi dörd yaşına,
Boz, bulannıq axan selə bənzərsən.

Otuzunda kəklik kimi səkərsən,
İgidlik eləyib qanlar tökərsən,
Qırxında əli haramdan çəkərsən,
Sonası ovlanmış gölə bənzərsən.

Əllisində əlif qəddin çəkili,
Altmışında ön dişlərin tökülü,
Yetmişində qəddin, belin bükülü,
Karvanı kəsilmiş yola bənzərsən..

Səksənində sinir yenər dizinə,
Doxsanında qubar qonar gözüne,
Koroğlu der, çünki yetdin yüzünə,
Uca dağ başında kola bənzərsən

VARMİ

Binadan gözəl olmayan
Telin qədrini nə bilər?
Çöldə gəzən boz sərçələr
Gülün qədrini nə bilər?

Kəl qoşub kotan əkməyən,
Nanın süfrəyə tökməyən,
Arının qəhrini çəkməyən,
Balın qədrini nə bilər?

Utan, qoç Koroğlu, utan,
Dağların damənin tutan,
Sənin kimi başa çatan,
Elin qədrini nə bilər?

QOYMARAM

Yığılsa, məxlumat, qurulsa məhşər,
İsrafil surunu çala qoymaram,
Çəkərəm qılıncı, girrəm meydana,
Uçurdaram, burda qala qoymaram.

Mən aşıq, təhlədənəm,
Tək evli məhlədənəm,
Arazbar tərlanıyam,
Sonalar təhlədənəm.

Xəbər olsun Bayazidin elinə,
Düşməmisiz mən dəlinin əlinə,
Hoy deyib minərəm Qırat belinə,
Bu qisası Rüstəm-Zala qoymaram.

Mən aşıq, ləngəridi,
Gəmidi, ləngəridi,
Çox bilib, az danışmaq,
İgidin ləngəridi.

Bir igid ki, atasından var ola,
Tülək tərlan qürbət eldə sar ola,
Bəyaziddə neçə gözəl var ola,
Aya aparmasam, ilə qoymaram.

Mən aşıq, Ordubada,
Salmasdan Ordubada,
Sərkərdə qoçaq olsa,
Heç verməz ordu bada.

Badələr içmişəm hələ sərxoşam,
Qorx o günümdən ki, qaynayam, coşam.
Tüləklər saldıran bir tər lan quşam,
Sarlar şikarımı ala qoymaram,

Mən aşiq, ovun ovlar,
Gözlərin ovun ovlar,
Alvızdan qalxan tər lan,
Murğuzdan ovun ovlar.

Qırram qayaları, yıxaram dağı,
Xanlar zəhər içər, sultanlar ağı,
Çənlibeldi qoç Koroğlu oylağı,
Şah da gəlsə Çənlibelə qoymaram.

Mən aşığam şonqara,
Şikar gərək şonqara,
Cik-cik deyən sərçələr,
Neylər şahin şonqara.

NİYƏ DÖNDÜ

Ala gözlü Nigar xanım,
Üzün məndən niyə döndü?
Sənə qurban şirin canım,
Üzün məndən niyə döndü?

Qoyun otlar quzu ilə,
Ayağının tozu ilə,
Müxənnətin sözü ilə;
Üzün məndən niyə döndü?

İgidin yatmasın baxtı
Yana çevrilməsin taxtı,
Koroğlunun məlul vaxtı,
Üzün məndən niyə döndü?

“QAÇAQ NƏBİ”DƏN

QAZAMAT İSTİDİ

Qazamat istidi yata bilmirəm,
Düşmənim güclüdü bata bilmirəm.
Ayaqda qandalaq qaça bilmirəm.
Mənim bu günümdə gələsən, Nəbi,
Qazamat dalını dələsən, Nəbi!

Qazamat istidi ağrıyır başım,
Axır gecə-gündüz qanlı göz yaşım,
Olubdu daş-divar mənim sirdaşım.
Mənim bu günümdə gələsən, Nəbi,
Qazamat dalını dələsən, Nəbi!

Mən gələndə şamamalar gülüdü,
Dörd yanımı atlı qazax bürüdü,
Mənim canım qazamatda çürüdü.
Mənim bu günümdə gələsən, Nəbi,
Qazamat dalını dələsən, Nəbi!

TÜFƏNGİ HAVADA OYNADAN NƏBİ

Nəbinin bıqları oyma-oymadı,
O Həcərdən, Həcər ondan doymadı,
Qırdı bəyi, xanı, birin qoymadı.
Deyirlər, igiddi o nadan Nəbi,
Tüfəngi havada oynadan Nəbi!

Qaçaq Nəbi ilə Mehdi qardaşdı,
Onların məkanı qayadı, daşdı,
İgidlər içində hamıdan başdı,
Deyirlər, igiddi o nadan Nəbi,
Tüfəngi havada oynadan Nəbi!

Nəbi mərd igiddi, qoçaq oğlandı,
Dosta, yoldaşlara çox mehribandı,
Mənim də bu canım ona qurbandı.
Deyirlər, igiddi o nadan Nəbi,
Tüfəngi havada oynadan Nəbi!

BAC ALAR

Gümüş stəkanlı, qızıl tavalı,
Uşaqlara deyin, döysün qavalı,
Atlananda qoburnatdan havalı,
Yağdı soltana, bəy-xana Nəbi,
Bac alar, bac verməz divana Nəbi!

Nəbinin Bozatu dəlidi, dəli,
Çiyində aynalı, belində əli,
Nəbinin köməyi o mövlam Əli.
Yağdı soltana, bəy-xana Nəbi,
Bac alar, bac verməz divana Nəbi!

On altı yaşında o, qaçaq oldu,
Düşmənin gözünə bir bıçaq oldu,
İgidlər içində baş qoçaq oldu.
Yağdı soltana, bəy-xana Nəbi,
Bac alar, bac verməz divana Nəbi!

QİSAS ALIBDI

Nəbinin bıçları eşmə-əşmədi,
Papağı güllədən deşmə-deşmədi,
Nəbinin atını heç at keçmədi.
Bəyləri qorxuya salıbdı Nəbi,
Qoburnatdan qisas alıbdı Nəbi!

Bozatin ayağı aladı, ala,
Başına gələnlər bələdi, bəla,
Bəy-xanlar əlində hey çəkər nala.

Bəyləri qorxuya salıbdı Nəbi,
Qoburnatdan qisas alıbdı Nəbi!

Gün çıxıbdı günortanın yerinə,
Həcər xanım qalxıb atın belinə,
Əşrəfi, mirvari düzüb telinə.
Bəyləri qorxuya salıbdı Nəbi,
Qoburnatdan qisas alıbdı Nəbi!

Nəbi çıxıb qızıl pulu toplayır,
Aparır yoxsula, aca paylayır,
Nəbini dostları qonaq saxlayır.
Bəyləri qorxuya salıbdı Nəbi,
Qoburnatdan qisas alıbdı Nəbi!

AY QOÇAQ NƏBİ

Nəbinin gözləri aladı, ala,
Qoç Nəbi olubdu düşməyə bəla,
Nəbinin məskəni uca bir qala.
Qoy sana desinlər, ay Qaçaq Nəbi,
Həcəri özündən, ay qoçaq Nəbi!

Dağların başları dumandı, duman,
Nəbidən çəkirlər zalımlar aman,
Qoç Koroğlu kimi Nəbi qəhrəman.
Qoy sana desinlər, ay Qaçaq Nəbi,
Həcəri özündən, ay qoçaq Nəbi!

Nəbinin qaşları qaradı, qara,
Düşməni ürəyinə vurubdu yara,
Bəyləri, xanları gətirib zara.
Qoy sana desinlər, ay Qaçaq Nəbi,
Həcəri özündən, ay qoçaq Nəbi!

BU DAVADAN QURTARSA

Gorusun qaşında yıxılıb yatdım,
Ehtiyatı əldən kənara atdım,
Düzü, xəcalətdən qan-tərə batdım.
Bozat, qurtar məni, aman günüdü,
Yoldaşların darda yaman günüdü.

Bozat, səni sər tövlədə bağlaram,
And içirəm, səni məxmər çullaram,
Əgər məni bu davadan qurtarsan,
Qızıldan, gümüşdən səni nallaram.
Bozat, qurtar məni, aman günüdü,
Yoldaşların darda yaman günüdü.

Gümüşdən döydürürəm sənin nalını,
Yüz gözələ hördürürəm yalını,
Sən gəl qoç Nəbinin pozma halını,
Bozat, qurtar məni, aman günüdü,
Yoldaşların darda yaman günüdü.

DİVANI DALINCA OYNADAN NƏBİ!

Nəbi bizim yerdə bir can bəslədi,
Kəkili, birçəyi dəstə-dəstədi,
Əlində aynalı, atın üstədi.
Qoy sana desinlər, ay nadan Nəbi,
Divanı dalınca oynadan Nəbi!

Qazaxlar geyibdi qırmızı tuman,
Nəbini tutalı gəldi bir duman,
Səs ucaldı, kömək et, Allah aman!
Qoy sana desinlər, ay nadan Nəbi,
Divanı dalınca oynadan Nəbi!

Araz qırağında bir güllə atdı,
Otuz iki qazağı qol-qola çatdı,
Gömgöy çəmənlikdə uzanıb yatdı.
Qoy sana desinlər, ay nadan Nəbi,
Divanı dalınca oynadan Nəbi!

Göytəpədə qəndi-şəkər əzdilər,
Qanvoyları yol üstünə düzdülər,
Nəbinin adını qaçaq yazdılar.
Qoy sana desinlər, ay nadan Nəbi,
Divanı dalınca oynadan Nəbi!

Nəbi çıxıb Gorusun qaşına,
Dostun-aşnasm yığıb başına,
Aynalı tüfəngi basıb döşünə.
Qoy sana desinlər, ay nadan Nəbi,
Divanı dalınca oynadan Nəbi!

Hər tərəfdən güclü qoşun yürüdü,
Nəbini bir dəstə qazax bürüdü.
Həcər xanım qazamatda çürüdü.
Qoy sana desinlər, ay nadan Nəbi,
Divanı dalınca oynadan Nəbi!

“SƏTTARXAN”DAN

OLDUN

Azəri elinin qəhrəman oğlu,
Azadlıq yolunun qurbanı oldun,
And içdin vətənə, igid Səttarxan,
Yurdunun vüqarı, imanı oldun.

Vətən xainilə elədin cəngi,
At saldın meydana, çəkdin üzəngi.
Düşmənin qorxudan saraldı rəngi,
Onların qətlinin fərmanı oldun.

Sən idin sərkərdə Azərbaycana,
Azadlıq yolunda durdun mərdana,
Quduz cəlladları boyadın qana,
Öz ana yurdunun sultanı oldun.

Sən yaratmaq üçün gözəl çağları,
Günəş tutsun dedin uca dağları,
Qızılgüllər açdı Təbriz bağları,
O azad bağların bağbanı oldun.

Şöləsi sən oldun bağlı gözlərin,
Qüvvəti sən oldun möhkəm dizlərin,
Günəşi sən oldun gülər üzlərin,
Təmiz ürəklərin vicdanı oldun.

GEDİM MƏN

İgid mücahidlər, qoç pəhlivanlar,
İzn versin o diyarə gedim mən.
Deyim haqq sözümü mərdi-mərdanə,
Şaha vurmaq üçün yarə gedim mən.

Gərək xainlərin adın itirəm,
Xalqımın arzusun başa yetirəm.
Gələndə sizə bir müjdə gətirəm,
Dərdinizə tapmağa çarə gedim mən.

Azadlıq yolunda axsa da qanım,
Qurbandır vətənə bu cismi canım.
Qoy dönsün gülşənə Azərbaycanım,
Bağım dolsun şirin barə, gedim mən.

Əziz yoldaşlarım, qanadım, qolum,
Dar gündə köməyim, qəhrəman elim,
Haqqın ətəyindən tutubdur əlim,
Bel bağlayan girdigarə, gedim mən.

Səttarxanam budur mənim niyyətim,
Haqqımı almağa vardır qüdrətim.
Sizə ürək sözüm, bir vəsiyyətim,
Aldanmayın o əğyarə, gedim mən.

DEYİB GƏLMİŞƏM

Ey Odlar ölkəsi, şirlər məskəni,
Ana vətən, səni deyib gəlmişəm.
Sən böyütdün öz qoynunda şirləri,
Ana vətən, səni deyib gəlmişəm.

Şirlərin adəti pəncə çalmaqdır,
Düşməni üz üstə yerə salmaqdır.
İgidlərin borcu haqqı almaqdır.
Ana vətən, səni deyib gəlmişəm.

Qalsın tarixlərdə Səttarxan adı,
Ürəyimin budur əvvəl muradı
Çıxsın azadlığa Azər övladı,
Ana vətən, səni deyib gəlmişəm.

OLSUN

Hüququn anlayıb duyan bəşərin,
Gərək öz əlində ixtiyar olsun,
Gələcək nəslini salsın yadına,
Tarixdə onlara yadigar olsun.

İnsan olan vətəninini satmasın,
Təmiz qanın nahaq qana qatmasın,
Namusun, qeyrətin, arın atmasın,
Özü öz yurdunda payidar olsun.

Qorxmayaq ölümdən, mərdanə duraq,
Həqiqət binasın ədl ilə quraq.
Azadlıq bayrağın Təbrizdə vuraq,
Gün kimi aləmdə aşikar olsun.

Əziz mücahidlər, siz gəlin qoşa,
Bu gözəl məramı yetirək başa,
Yetişsin azadlıq hər vətəndaşa,
Hər bir tamarzıya bir nübar olsun.

Səttarxan bu yolda qoyubdur canı,
Vətəndir istəyi, dini, imanı.
Gərək azad edək Azərbaycanı!
Eşitsin düşmənlər xəbərdar olsun!

AZƏRBAYCAN CAVANLARI

Azərbaycan cavanları,
Yeriyin düşmən üstünə!
Koroğlular, Cavanşirlər,
Mərd gedin meydan üstünə!

At salın, girin meydana,
Cəng edin, mərdi-mərdana,
Boyansın düşmən al qana,
Hər biriz bir xan üstünə!

Səttarxan da keçib candan,
Qorxusu yox bəydən, xandan,
Tülkülər qaçar meydandan,
Gələmməz aslan üstünə!

GƏLSİN

Azər ölkəsinin igid oğluyam,
Kim gəlir cəngimə mərdanə gəlsin,
Çəkib qılıncımı əlində tutsun,
Atmı gətirsin cövlana, gəlsin.

Qılıncımı zəhər ilə sularam,
Şah qoşunun öz qanına bularam,
Bağırsağın ayağma dolaram,
Boyaram meydanda al qana, gəlsin.

Qoşun soltanları eyləsin cəngi,
At salsın meydana, çəksin üzəngi,
Səttarxan əlində payə tufəngi,
Deyin Əşairə hər yana gəlsin.

AÇILSIN

Sovlayın qılıncı, silin tufəngi,
Sabah gərək bağı yollar açılınsın,
Koroğlu tək çəkin meydanda cəngi,
Titrəsin səhralar, çöllər açılınsın.

Gərək azad olsun Azər torpağı,
Alın səngərləri, vurun bayrağı,
Boyayın al qanla təpəni, dağı,
Hər dərədən axsın sellər açılınsın.

İgid nərəsindən dağlar oyansın,
Mərd oğullar səngərində dayansın,
Azadlığın şəfəqilə boyansın,
Səhralarda qızıl güllər açılınsın.

Qoy uca qayalar səs versin sizə,
Gülləniz boş yerə getməsin düzə,
Hansı düşmən ilə dursaz üz-üzə,
Qılınclar işləsin, qollar açılınsın.

Adım Səttarxandır, şirlər yoldaşım
Dayanıb arxamda hər vətəndaşım,
Şahiddir vətənim, torpağım, daşım,
İstərəm bağlanan dillər açılınsın.

GİRİN MEYDANA

Qoç igidlər, qəhrəmanlar,
Girin meydana-meydana,
Qılınc vurun növcavanlar,
Mərd-mərdana, mərdana.

Düşmənin yolların kəsin,
Danışan dillərin kəsin,
Xainin əllərin kəsin,
Mərdi-mərdana, mərdana.

Zalımın özün gətirin,
Doxsanın, yüzün gətirin,
Çıxarın gözün gətirin
Mərdi-mərdana, mərdana.

Biçin, tökün alayları,
Azərin şir balaları,
Alın polad qalaları,
Mərdi-mərdana, mərdana.

Səttarxan qorxmaz ölümdən,
Tüfəngin qoymaz əlindən,
Xaini Azər elindən,
Qovun mərdana, mərdana.

GƏRƏK

Qanıçən yağılar, quduz cəlladlar,
Azər ölkəsində tutulsun gərək.
Vətən xainləri, alçaq insanlar,
Biryolluq vətəndən atılsın gərək.

Şirlər məskəninin böyükdür adı,
Sönməz azadlığın bu qızıl odu,
Bilsinlər Azərin igid övladı,
Düşmənlər qol-qola çatılsın gərək.

Xaini, oğrunu, quldurbaşını,
Tutun Rəhimxanı, qırın qoşunu,
Gətirin sərdara düşmən başını,
O başlar torpağa qatılsın gərək.

Aşıq şeri

QURBANİ

DOLANA-DOLANA

Alçaq yerdən duman qalxar,
Dağı dolana-dolana.
Göy üzünü bulud alar,
Mahı dolana-dolana.

Kimi ağa, kimi nöker,
Nöker olan cəfa çəkər.
Bülbül ağlar, qan-yaş tökər.
Bağı dolana-dolana.

Qurbani murada yetdi,
Canan gəldi burdan ötdü.
Nobat gəldi, mana yetdi,
Saq dolana-dolana.

GÜLƏ, GÜLƏ

Girdim yarın bağçasına,
Dedim dərdim gülə, gülə.
Məm ona elə müştəğam,
Necə bülbül gülə, gülə.

Naşı bağban, satma gülü,
Haramdı axçası, pulu.
Küsdürdün şeyda bülbülü,
Daha gəlməz gülə, gülə.

Qurbaniyəm, erməmişəm,
Yar qəsrinə girməmişəm.
Belə cəllad görməmişəm,
Aldı canım gülə-gülə.

TEZ-TEZ

Canım təbib, gözüm loğman,
Mənim dərdim ara tez-tez.
Bu dərd məni çox incidir,
Sızıldayır yara tez-tez.

Sevdim gözəllər muyunu,
Heç kəsə verməz oyunu.
Tülək-tərlanın oyunu,
Qismət etmə sara tez-tez!

Qurbani ağlar eldən ötrü,
Bülbül ağlar güldən ötrü,
Bircə nazik bəldən ötrü,
Günüm keçdi qara, tez-tez.

OLMAZ

Fənd eləmə, fəlli dərviş,
Belə kar eyləmək olmaz!
Yıxıbsan könlüm evini,
Mürğü zar eyləmək olmaz!

Söylə dərdin bilənlərə,
Dərd başına gələnlərə,
Hər üzünə gülənlərə,
Etibar eyləmək olmaz!

Qurbaniyə gətir məzə,
Dərd üstündə dərdim təzə,
Dərd biləni dərdbilməzə,
Giriftar eyləmək olmaz!

ALLATDI MƏNİ

Ay ağalar, ay qazılar,
Yar yaman allatdı məni.
Əl atdım yarın dəstinə,
Yar kənara atdı məni.

Tor qurdum çeşmim gölünə,
İlişdi sonam telinə,
Düşdüm dilbilməz əlinə,
Aldı ucuz, satdı məni.

Qurbanidi mənim adım,
Adəm atadı bünyadım,
Şeş atdım, çahar oynadım,
Axır fələk uddu məni.

GƏLDİM

Yar, səni ədalət bildim,
Mən qarına dada gəldim.
Çox çəfa çəkdim yolunda,
Ömür verdim bada, gəldim!

Ləbin içib çeşmim qanı,
Olmuşam cəllad qurbanı,
Qoynundu əttar dükkanı,
Nə əcəb bu, dada gəldim!

Qurbanidi mənim adım,
Mövlamdan aldım muradım,
Sinəndi çarşım, bazarım,
Şəkərə, nabata gəldim!

ALDIĞIM

Səhərin dan yeli kimi,
Əsmə, qadasın aldığım!
Mənim səbri qərarımı,
Kəsmə, qadasın aldığım!

Bizim bağda gül dərginən,
Sıx könlünə, tel hörginən,
Ağ üzdən busə verginən,
Əsmə, qadasın aldığım!

Qurbani aşiq üzünə,
Qurbandı ala gözünə,
Baxma yadların sözüne,
Küsmə, qadan aldığım!

GƏLİRƏM MƏN

Heç gəlmirsən bulaq üstə,
Gündə üç yol gəlirəm mən.
Üzümə soyuq baxırsan,
Ürəyini bilirəm mən.

Kaş ki gözəl olmayaydın,
Sarılıban solmayaydın,
Mənnən aşna olmayaydın,
Ayrılanda ölürəm mən.

Gül dibini xara qoydun,
Bülbülü ah-zara qoydun,
Qurbani biçərə qoydun,
Gedirsən get, gəlirəm mən.

PƏRİM GƏLSİN

Nə əcəb sevdaya düşdüm,
Deyin bundan Pərim gəlsin!
Əcəl şərbətini içdim,
Deyin bundan Pərim gəlsin!

Dağların başı dumandı,
Didəmin yaşı ümmandı.
Bu gələn Şahi-xubandı,
Deyin bundan Pərim gəlsin!

Yolunda qoymuşam canı,
Kirpikləri tökər qanı.
Bu gələndi Şəhrəbanı,
Deyin bundan Pərim gəlsin!

Əyninə geyib qırmızı,
Yalov kimi yanır üzü.
Bu gələn vəzirin qızı,
Deyin bundan Pərim gəlsin!

Mən ağlaram zarı-zarı,
Bu zülmü götürməz tarı.
Bu gələn Qurbani yarı,
Əcəb gəlsin, Pərim gəlsin!

YETİRMƏSİN

Vəzir, sana qarğayıram,
Haqq diləyin yetirməsin!
Göydən min bir bəla ensə,
Birin səndən ötürməsin!

Evində düşsən naçaq,
Sağ gözünə batsın bıçaq,
Oğul-uşaq düşsün qaçaq,
İstədiyini gətirməsin!

Oturubsan ağ otaqda,
Qan qusasan laxta-laxta,
Səni görüm ölən vaxtda
Dilin kəlmə gətirməsin!

Qurbani qaldı burada,
Çağır xudan yetsin dada,
Meyidin qalsın arada,
El yığılıb götürməsin!

DİLBƏR

Durum dolanım başına,
Aşiqindən küsən dilbər!
Gözlərini dik gözümə,
Nə mən dinim, nə sən dilbər!

Mina qəddin zəbərçəddi,
Nə desən cana minnətdi.
El köçüb, otaq xəlvətdi,
Gəlsən alam busən, dilbər!

İtirmişəm maralımı,
Bir sinəsi yaralımı,
Günüz səbri qəralımı,
Gecə yuxum kəsən dilbər!

Qurbani özünə bəydi,
Yar həsrəti qəddim əydi,
Nə dedim xətrinə dəydi,
Bu mən dilbər, bu sən dilbər!

GƏZ BURALARDA

Yarım mənə vədə verdi,
Dedi, gəl gəz buralarda.
Qara bağrım şan-şan oldu,
Sızıldaşır yaralar da.

Siyah zülfün beldən aşır,
Süsən sünbülə dolaşır,
Gözəllik sənə yaraşır,
Dur, dolanaq aralarda.

Abbas ilə xoş danışan,
Ağ üzündə danə nişan,
Kəklik kimi qaqqıldeşan,
Qaqqıldeşar haralarda?

OLMAZ

Bir gözəl oxladı məni,
Belə əbru-kaman olmaz.
Göydən huri mələk ensə,
Onun kimi qılman olmaz.

Kabab yanar közü ilə,
Danış yarın özü ilə,
Müxənnəslər sözü ilə,
Yar ha yardan, yaman olmaz.

Aşiq Abbas yana-yana,
Yandı bağrım döndü qana,
Bir namə yaz Tufarqana,
Daha səndən aman olmaz.

ƏYLƏNMƏZ

Duman, gəl get bu dağlardan,
Bahar gəldi, qar əylənməz.
Bu dünya bir bivəfadi,
Gözəldə ilqar, əylənməz.

Gözəlin qaşını qaradı,
Bayqunun meyli haradı?
Bu dünya karvansaradı,
Hər gələni qonar, əylənməz.

Abbas deyər hac olanda,
Kəbəyə mərac olanda
Doğru yoldan kəc olanda,
Namus gedər ar əylənməz.

MƏNİ

Bar ilahim, qismət eylə
Yara yoldaş elə məni.
Mən ona can qıyar olsam,
O sevsin baş ilə məni.

Ağladırısan, güldürürsən,
Çəşmim yaşını sildirirsən,
Cəllad kimi öldürürsən,
O göz, o qaş ilə məni.

Abbas deyər: səni tarı,
Çıxart könlündən qubarı,
Sevər olsan özgə yarı,
Yandır atəş ilə məni.

GETDİ

Geçə-gündüz qan ağlaram,
Göz yaşım ümmana getdi.
Şirin canım yar yolunda,
Olmağa qurbana getdi.

Doymadım yarın dilindən,
Qucmadım incə belindən,
Aldılar yarı əlimdən,
Qarğana-qarğana getdi.

Hər nə oldu mənə oldu,
Qaynadı peymanam doldu,
Desələr, Abbas necoldu?
Deyin, Tufarqana getdi.

YAR GƏLDİ

Dərdli könlün məlul çağı,
Budu, yar gəldi, yar gəldi!
Aşığın çeşmi çıraqı,
Budu, yar gəldi, yar gəldi!

Seyrağıblar başım qatdı,
Sözüm dərəcəyə çatdı,
Üzündən niqabı atdı,
Budu, yar gəldi, yar gəldi!

Mən Abbasam çəkməm ahı,
Gördü gözüm gözəl mahı,
Olmuşam yarın məddahı,
Budu, yar gəldi, yar gəldi!

AH-ZARINANDI

Gecə-gündüz qan ağılaram,
Mənimki ah-zarınandı.
Mən yarı bivəfa gördüm,
Qol-boyun əğyarınandı.

Sallayıb gəl bizə, gəlin,
Ağ üzündə siyah təlin.
Bülbül çox istəyir gülün,
Gülün meyli xarınandı.

Boynuna salmışan bağı,
SİNƏMƏ ÇƏKMİSƏN DAĞI.
Abbasın şəfa tapmağı
Qoynundakı narınnandı.

MƏZƏ DAĞI

Yenə gəlib bahar fəslə,
Süsən, sünbül, Məzə dağı.
Açılıb güllər, nərgizlər,
Bənövşələr, bəzə dağı.

Siyah zülfləri hörünsün,
Dal gərdəninə bürünsün.
Alçaq olsun yar görünsün,
Bir görünsün gözə dağı.

Bülbüllər uçdu gülümdən,
Oldum ulusu-elimdən.
Abbas qara qul əlindən,
Qan ağlayıb gəzə, dağı.

NATAVANI

Gecə-gündüz fəğandayam,
Mənəm eşqin natavanı.
Taladaram mahalları,
Boş qoyaram bu meydanı.

Bilmirsənmi haralıyam?
Ağlı, göylü, qaralıyam.
Yüz yerimdən yaralıyam,
Sinəmdə zənbur nişanı.

Hökmünlə yazdım fərmanı,
Kim eylər dərdə dərmanı.
Pəriyəm, şahın qurbanı,
Abbassız istəməm canı.

VAXTIDI

Budu gəldi bahar fəsli,
Dağların lala vaxtıdı.
Açılıbdı qızılgüllər,
Bülbülün bala vaxtıdı.

Bülbüllər dolanır bağı,
Bir xəlvət eylə otağı.
Sənə qurban olum, sağı,
Mey ver, piyala vaxtıdı.

Mən Abbasam, boyu bəstə,
Dərdindən olmuşam xəstə,
Al başımı dizin üstə,
Çək yataq, layla vaxtıdı.

ÇAĞLADI

Xəbər aldım təbrizlidən,
Məni hərcayı çağladı.
Viran bağlar xəzəl oldu,
Didələrim qan ağladı.

Bülbüləm, dala qonaram,
Zərgərəm, gümüş yonaram.
Elə bu dərdə yanaram,
Xoryat söz məni dağladı.

Abbasam, yoxdu məkanım,
Sənə qurban şirin canım.
Ölkəmizdə Pəri xanım,
Sidqimi mövla bağladı.

MƏNİM

Gecə-gündüz qan ağlaram,
Artıbdı fərağım mənim.
Başımı alıb gedərəm,
Tutduqca ayağım mənim.

Fələk salıb işim ləngə,
Düşmüşəm qovğaya, cöngə.
Aşaram Hində, Firəngə,
Alınmaz sorağım mənim.

Abbas qürbət elə varsa,
Namərd olar dala qalsa.
Deyilənlər gerçək olsa,
Sönübdü çırağım mənim.

GEDİRƏM

Durum dolanım başına,
Ala gözlü yar, gedirəm.
Ölsəm, boyuna sadağa,
Qalsam, intizar gedirəm.

Mərd ilə eylə ülfəti,
Çəkmə namərddən minnəti,
Bülbül qızılgül həsrəti,
Qışı, yazı zar, gedirəm.

Abbas deyər, gül bəhsidi,
Bundan artıq dərd hansıdı?
Ayrılığın vədəsidi,
Gəl könlümü al, gedirəm.

BİLMƏRƏM

Başına döndüyüm pərim,
Get pərim, gələ bilmərəm.
Sənə kömək olsun tanrım,
Get pərim, gələ bilmərəm.

Peymanələr dolmayınca,
Gülgöz rəngim solmayınca.
Şahdan izin olmayınca,
Get pərim, gələ bilmərəm.

Usta ol, ustanı tanı,
Üstümüzdə durub qanı.
Qul Abbasın din, imanı,
Get pərim, gələ bilmərəm.

KÖNLÜM

Nə ağılarsan, nə sızlarsan,
Bir dərdi beş olan könlüm!
Axırda zünnar bağlarsan,
Qəmə yoldaş olan könlüm!

Bir yar gəlir obasından,
Alım dərdü-bəlasından.
Çərxi-fələk badasından,
İçib sərxoş olan könlüm!

Abbas ağılar arsız-arsız,
Dünya olub etibarsız.
Deyirdin dözərəm yarsız,
Döz, bağırı daş olan könlüm!

EYLƏSİN

Duman, gəl get bu dağlardan,
Dağlar təza bər eyləsin.
Nə gözlərim səni görsün,
Nə könlüm qubar eyləsin.

Haşa, sevdiciyim haşa,
Deyilənlər gəldi başa.
Bir yandan özün tut daşa,
Bir yandan el cər eyləsin.

Abbas ağılar zarı-zarı,
Getməz könlünün qubarı.
İlqarından dönən yarı,
Tanrı tezbazar eyləsin.

NEYLƏR

Leyli yarım qəmər hüsnü,
Bu boyu, tələti neylər?
Yar ləbindən şəkər əmən,
Şəkəri, şərbəti neylər?

Siyah zülfü kəmənd olan,
Dəhani dolu qənd olan.
Əzəl ilqara bənd olan
Sənədi, sərxətti neylər?

Abbas ağlar-gülər olsa,
Göz yaşını silər olsa.
Bir yar ki, dərd bilər olsa,
Göz, qaş işarəti neylər?

DİLBƏR

Uca dağların başına,
Qorxuram qar yağa, dilbər!
Aldın ağlımı başımdan,
Saldın dağdan-dağa, dilbər!

Güllərin içində güləm,
Oxuyan şeyda bülbüləm.
Mən bir qolu bağlı qulam,
Sən olmusan ağa, dilbər!

Güllərin içində xaram,
Gül üzünə intizaram,
Mən əvvəlki köhnə yaram,
Dolan soldan-sağa, dilbər!

Sən arısan, mən də şana,
Dərdindən oldum divana.
Saldırmısan bəndərxana,
Dolan gəl otağa, dilbər!

Qul Abbasın gözü səndə,
Olmuşam divanə mən də.
Bir cüt şamama sinəndə,
Endir tağdan-tağa, dilbər!

YAR GƏLMİR

Oğrun yollara baxmaqdan,
Bağrım qan oldu, yar gəlmir.
Ağlamaqdan eynim yaşı,
Sel ümman oldu, yar gəlmir.

Mənim yarım boyu bəstə,
Dərdindən olmuşam xəstə.
Yəqin çıxıbdı taxt üstə,
Yoxsa xan oldu, yar gəlmir.

Dağların qarı söküldü,
Axdı, çaylara töküldü.
Abbas deyər, bel бүküldü,
Qədd kaman oldu, yar gəlmir.

XƏSTƏ QASIM

DÜNYA

Gəl bir səndən xəbər alım,
Süleymandan qalan dünya.
Əzəli gül kimi açıb,
Axırında solan dünya.

De görüm nəyə talıbsan,
Dərsini kimdən alıbsan?
Neçə min yol boşalıbsan.
Neçə min yol dolan dünya.

Xəstə Qasım qalıb naçar,
Bu sirri bəs kimlər açar?
Gələn qonar, qonan köçər,
Hey salarsan talan dünya.

KİMİ

Nə baxırsan oğrun-oğrun,
Mənə biganələr kimi.
Durum dolanım başına,
Şama pərvanələr kimi.

Bağbanlar bəslər meyini,
Dönsün seyraqıb löyünü,
Yıxıbsan könlüm öyünü,
Top dəymiş qalalar kimi.

Gəl gedək Çinə, Maçına,
Qurbanam zülfün ucuna,
Al məni qoynun içinə,
İstəkli balalar kimi.

Dost qapısında dustağam,
Tellərinə çox müştəğam,
Yar əlindən düyün-dağam,
Dağdakı lalalar kimi.

Xəstə Qasım Tikmədaşlı,
Könlü qəmli, gözü yaşlı,
Göldən uçdu yaşılbaşlı,
Silkindi sonalar kimi.

BAŞINA DOLANDIĞIM

Yaxşı olar qohum, qardaş,
El, başına dolandığım.
Harda görsən, yara yalvar,
Dil, başına dolandığım.

Budu gəldi bahar vaxtı,
Sinəm oldu yarın taxtı.
Soyuldu bülbülün raxtı
Gül, başına dolandığım.

Qaşların qurar divanı,
Taxtdan salar Süleymanı,
Xəstə Qasımın cananı,
Al, başına dolandıgım.

YOLDAN EYLƏRSƏN

Gözəl, səndə nə qaydadı,
Gedəni yoldan eylərsən.
Salarsan eşqin oduna,
Ulusdan, eldən eylərsən.

Mən ha billəm sən əttarsan,
Qənd ilə noğul satarsan,
Deryalara tor atarsan,
Sonanı göldən eylərsən.

Gözəl, nə bildin halımı,
Əyibsən qəddi-dalımı,
Mən Qasıma bu zülümü,
Kim eylərdi, sən eylərsən.

YOXDU

Ay qəsrde duran gözəl,
Niyə təksən, elin yoxdu?
Niyə pozğundu tellərin,
Əl şanada, telin yoxdu?

Mən gəlirdim dağdan-daşdan,
Sinəm yanır qəm-ataşdan,
Ayrılmısan yaşılbaşdan,
Tək sonasan, gölün yoxdu?

Gəl dərdin Qasıma söylə,
Bağrımın başını teylə,
Qonağa xoş gəldin eylə,
Yoxsa, lalsan, dilin yoxdu?

ÇIXARIR

İsfahanda bir dəllək var,
Baş qırxanda zol çıxarır.
Ətindən az-az götürür,
Dərisini bol çıxarır.

Ayağını qoyur qoşa,
Ülgücünü çəkir daşa,
Zərbi elə gəlir başa,
Tikmədaşa yol çıxarır.

Bir fətəsi vardır bezdən,
Durub gəlir səhər tezdən,
Yarı haqqın alıb bizdən,
Yenə acı dil çıxarır.

Ülgücünü çapışdırır,
Suyu tasdan çapışdırır.
Kəsir, pambıq yapışdırır,
Başımızdan kol çıxarır.

Bu usta necə ustadı,
Həmişə gözü tasdadı.
Xəstə Qasım can üstədi,
Elə bilir pul çıxarır.

EYLƏRLƏR

Bu zamanda ilqar handa,
Aşnaları yad eylərlər.
Yeyərlər nanü-naməki,
Beş gündə bərbad eylərlər,

Yaram sızlar, təbib naşı,
Didəmdən axıdır yaşı.
Yar yolunda verrəm başı,
Bilsəm ki, imdad eylərlər.

Mənim yarım fitnə qaşlı,
Cigərim tüğyan ataşlı,
Dostu qoyub gözü yaşlı,
Düşmənləri şad eylərlər.

Məcnun kimi divanəni,
Şəm yandırır pərvanəni.
Xəstə Qasım biçarəni,
Öldürübən ad eylərlər.

DÜŞDÜ, QAR DÜŞDÜ

Ay həzarat, ay camaat,
Dağa qar düşdü, qar düşdü.
Özüm qaldım qürbət eldə,
Yada yar düşdü, yar düşdü.

Gedin deyin anasına,
Sığal versin sonasına,
Yar, sinənin arasına,
Bir cüt nar düşdü, nar düşdü.

Xəstə Qasımı qəm basdı,
Yar bizi zülfündən asdı,
Şeyda bülbül güldən küsdü,
Gülə xar düşdü, xar düşdü.

AŞIQ VALEH

EYLƏ

Alçaqlı, ucalı dağlar,
Halal eylə, hümmət eylə!
Qarşı-qarşı duran bağlar,
Halal eylə, hümmət eylə!

Köçüm gedir düzlərindən,
Dövrən sürdüm sizlərinən,
Neçə gəlin, qızlarınan,
Halal eylə, hümmət eylə!

Valeh gedir bir murada,
Sığınıbdı minbir ada.
Ya gələ, ya gedə bada,
Halal eylə, hümmət eylə!..

SƏRİ

Bu gələn bir cüt gözəlin
Yolunda qoymuşam səri.
Biri əcəb səfalıdı,
Birisinin adı Pəri.

Biri dağların qarıdı.
Biri bağçalar barıdı.
Küllü dünyanın varıdı,
Lərzəyə salıb sərsəri.

Valeh sevdi Zərnigarı,
Olar onun xidmətkarı.
Atsa üzündən qubarı,
Mat eylər şəmsi, qəməri.

KAĞIZI

Gözləriniz aydın olsun,
Gəlibdi yarın kağızı.
Bülbül uçar yuvasından,
Gəldi nigarın kağızı,

İnciməsin gülü xəndan,
Gələr günlər, keçər sandan,
Can ayrılır cananından,
Gəldi qubarın kağızı.

Valeh ağlar yana-yana.
Səfər edər Dağıstana.
Çağırar cəngə-meydana,
O Zərnigarın kağızı.

GƏLDİM

Qarabağdan səfər etdim,
Mülkü Şirvana mən gəldim,
Məcnun tək düşdüm səhraya,
Dəli-divana mən gəldim.

Şamaxı şəhrinə yetdim,
Əcayib seyrilər etdim.
Daşkəsən gədiyin ötdüm,
Xaki rizvana mən gəldim.

Xoşdu Cəvanı yaylağı.
Soyuq sular, tər bulağı,
Bahar fəslı gəlin çağı,
Əcəb xəndana mən gəldim.

Mən Valehəm, Zərnigara,
Sığındım pərvərdigara,
Canımı saldı odlara,
Misli pərvanə mən gəldim.

DİLBƏR

Durum dolanım başına,
Aşığından küsən dilbər!
Üzüm sürtüm ayağına,
Nə mən dinim, nə sən, dilbər!

İtirmişəm maralımı,
Bir sinəsi yaralımı.
Gündüz səbrü-qərarımı,
Gecə yuxum kəsən dilbər!

Bu nə adətədi insanda,
İxtiyar qoymadı canda.
Bu zülm olmaz müsəlmanda,
Kafərmisən, nəşən, dilbər!

Görmədim mən sən tək yağ,ı,
Sinəmə çəkmişən dağı.
Qara geyim mən, sən ağ,ı,
Görən desin usan, dilbər!

Valeh əzəldən bəy idi,
Qaşların qəddini əydi.
Mən nə dedim sənə dəydi?
Bu mən dilbər, bu sən, dilbər!

VARXİYANLI AŞIQ MƏHƏMMƏD

YAVAŞ GET

Sallanıban gedən dilbər,
Kərəm elə, yar, yavaş get.
Məni dərdə salan dilbər,
Kərəm elə, yar, yavaş get.

Gül dibini almasın xar,
Könlümə gətirmə qubar,
Sinəm döşə tamah qılar,
Ağ buxağı qar, yavaş get.

Məhəmmədəm, yaş tökərəm,
Yollarına göz tikərəm,
Müdam intizar çəkərəm,
Qəddi-qələmkar, yavaş get.

TELLƏRİN

Xəbər almaq ayıb olmaz,
Nədəndi qısa tellərin?
Yoxsa aşiqin ölübdü?
Batıbdı yasa tellərin.

Uca dağlar ucası tək,
Şahmar ilan sucası tək,
Yaşılbaş öyricəsi tək,
Sənin də əsə tellərin.

Məhəmmədəm, yana-yana,
Yandı bağrım döndü qana,
Çapar sala Gürcüstana,
Firəngi basa tellərin.

YOXDU

Qürbət eldə düşdüm xəstə,
Yerim silkib salam yoxdu.
Hər tərəfə qəflə işlər,
Bu bərbada gələn yoxdu.

Xalları var hindi-hindi,
Yar, başına dönüm indi,
Səni sevdim aləm bildi,
Bu sözümdə yalan yoxdu.

Gəl bir Məhəmmədi dindir,
Suçunu boynuma mindir,
Öldürürsən, özün öldür,
Qanım səndən alan yoxdu.

SALDIN

Qulun ollam binalı yar,
Məni gözdən nədən saldın?
Dərdə dərman bilməz idin,
Məni gözdən nədən saldın?

Bağında gül bəyaz olmaz,
Olsa da yar rəngi solmaz,
Hərçayının andı olmaz,
Məni gözdən nədən saldın?

Ağ üzündə xaldan ötrü,
Ləbindəki baldan ötrü,
Bu puç olan maldan ötrü,
Məni gözdən nədən saldın?

Məhəmməd der: dərdim çoxdu,
Sinəmə vurduğun oxdu,
Səndən qeyri yarım yoxdu,
Məni gözdən nədən saldın?

QOYNUN İÇİNDƏ

Narınc, turunc durur qoşa,
Qız, sənin qoynun içində.
Az qalır xəyalım coşa,
Qız, sənin qoynun içində.

Ərisin dağların qarı,
Tökülsün çaylara sarı,
Gürcüstanın bir cüt narı,
Qız, sənin qoynun içində.

Qaşın cəllad qanım içdi,
Ömrüm zəmisini biçdi,
Bir zaman dövrənim keçdi,
Qız, sənin qoynun içində.

Qəddin əlif, boyun bəstə,
Könül görcək düşür xəstə,
Dərdə dərman iki nəstə,
Qız, sənin qoynun içində.

Naz ilə getdin hamama,
Məhəmməd gəldi salama,
Bostançı bəslər şamama,
Qız, sənin qoynun içində.

ŞAİR MƏMMƏDSÖYÜN

AĞRI DAĞI

Bir ərzi-halım var xaki-payına,
Eşit bu ərzimi sən, Ağrı dağı!
Sənə çıxan görər cümlə cahanı,
Göründü gözümə Van, Ağrı dağı!

Aylar, illər təpəsində dumandı,
Dünyayla yaranıb, hələ cavandı.
Dağların sultanı Çopur Sultandı,
Düşübsən araya, xan Ağrı dağı!

Məmmədsöyün, ölən günü al ağı,
Cəhd elə, qalmasın onun calağı.
Nuh gəmissi, peyğəmbərin bulağı
Saxla qiyamətə sən, Ağrı dağı!

DEYƏRLƏR

Səxavətdə Hatəm, cəngdə Rüstəm,
Ədalətdə Nuşrəvani deyərlər.
Dəryadan bac alan səddə İskəndər,
Hökumətdə Süleymanı deyərlər.

Gecə-gündüz qaldım dadü-fəryadda,
Ya ağa, sən bizi qoymayan odda!
Şücaətdə, səxavətdə, qeyrətdə
Şiri-Yəzdan Mürtəzanı deyərlər.

Kərbəla dəştində badə yetişdi,
Onu içən hər murada yetişdi.
Yoməl ərəsatdə dada yetişdi,
Məhəmməd-əl Mustafanı deyərlər.

Gecə-gündüz çağırdığım ərənlər,
Eşqin badəsini dolu verənlər.
Qohum-qardaş, dost-müsahib olanlar,
Bir gün Məmmədsöyün hanı deyərlər.

XƏBƏR AL, DEYİM

Qoç igidlər mindi ərəb atını,
Axırı nə oldu, xəbər al, deyim.
Birinci imamım Şahi-Mərdandı,
İkinci imamım xəbər al deyim.

Atını minəndə yel kimi əsən,
Üç günlük yolunu bir gündə kəsən.
İkinci imamım İmami Həsən,
Üçüncü imamım xəbər al, deyim.

Kərbəla dəştinə gəldi Hüseyin,
Oxudu Qurani, açıldı zəhin.
Üçüncü imamım İmami Hüseyin,
Dördüncü imamım xəbər al, deyim.

Səhər-səhər dağlar tökər abidin,
Din bəsləyər din içində abi din.
Dördüncü imamım Zeynalabdin,
Beşinci imamım xəbər al, deyim.

Adları böyükdür, yolları ağır,
Bir dara düşəndə onları çağır.
Beşinci imamım Məhəmmədbağır.
Altıncı imamım xəbər al, deyim.

Üstümüzdən gəldi keçdi hər hadıq,
Dünya malın yığdıq, heç aparmadıq.
Altıncı imamım Cəfəri-Sadiq,
Yeddinci imamım xəbər al, deyim.

Göydən yerə endi əzabi-əzim,
Davat-qələm gətir, dərdimi yazım.
Yeddinci imamım Museyi-Kazım,
Səkkizinci imamım xəbər al, deyim.

Hər səhər namaz qıl, qoymaynan qəza,
Axır məhşər günü verərlər cəza.
Səkkizinci imam – İmami-Rza,
Doqquzuncu imamım xəbər al, deyim.

Səkkizi cənnətədi, səkkizdi bağı,
Dolandırdı getdi onda bir bağı.
Doqquzuncu imamım Məhəmməd-Tağı,
Onuncu imamım xəbər al, deyim.

Bir neçə hümmətədi, əlində sağı,
Çəksə Zülfüqarı, bölər bu dağı.
Onuncu imamım Əliyyəni Nağı,
On birinci imamım xəbər al, deyim.

Səhər-səhər dan yelləri, əs bəri,
Müskül olan bəndələri kəs bəri.
On birinci imamım Həsən Əskəri,
On ikinci imamım xəbər al, deyim.

Məmmədsöyün deyər, tamamdı, tamam,
Möminlər könlünə salıbdı güman.
On ikinci imam Sahib əl Zaman,
Onlardan vacibin xəbər al, deyim.

MƏNİ

Leyli kimi vədə verdin, gəlmədin.
Məcnun kimi saldın dağlara məni,
Bədəsil xoryadı bağban eylədin,
Qoymadı bağçaya, bağlara məni.

Zimistanda, hər payızda, hər yayda,
Hər saatda, hər həftədə, hər ayda,
Hər yas günü, hər şivəndə, hər vayda,
Həmişə qatgilən ağlara məni.

Məmmədsöyün deyər, qurban, yar, sana,
Sağlığında verrəm ixtiyar sana.
Mən eləndə vəsiyyətim var sana:
Öz əlinlə бүkdür ağlara məni.

YƏNİ NƏ

Bir mərd ilə ülfət qılsan mərdana,
Namərd ilə ülfət qılmaq yəni nə?
Müxənnətlər yaxşı gündə dost olar,
Yaman gündə keçər gedər yəni nə?

Həqiqət şərtilə baxgınan sözə,
Qiyamət pərdəsin çəkərlər üzə.
İgid odur, qan yatırda, iş düzə,
Hər qovğaya qarışmağın yəni nə?

Ağıl bir qumaşdır, kimsəyə çatmaz,
Əsil mömin olan zikirsiz yatmaz.
Gedən getdi, daha geri qayıtmaz,
Dalısınca peşman olmaq yəni nə?

Məmmədsöyün deyər, söhbət dəmində,
Bərabərin yoxdur ruyi-zəmində.
Ürfan məclisində, dost nəzərində
Hərzə deyib-danışmağın yəni nə?

MƏN OLUM

Gül bağçadan boylanan yar,
Boyuna qurban mən olum.
Özün Gülzar, elin gülzar,
Hüsnünə heyran mən olum.

Ağladarsan, ağlat özün,
Çağladarsan, çağlat özün.
Dağladarsan, dağlat özün,
Sinəsi al qan mən olum.

Məmmədsöyün səndən doymaz,
Özgələrə məhəl qoymaz,
Əzabını əzab saymaz,
Tək sənə mehman mən olum.

YATIB, OYANMAZ, OYANMAZ

Yönü bəri baxan dağlar,
Yatıb, oyanmaz, oyanmaz.
Üstündəki ağır ellər,
Yatıb, oyanmaz, oyanmaz.

Qurbanam qələm qaşına,
Gör nələr gəldi başına.
Səs verrəm dostum guşuna,
Yatıb, oyanmaz, oyanmaz.

Gəldim yarın xanasına,
Laçın qonmaz binəsinə.
Əlim qoydum sinəsinə,
Yatıb, oyanmaz, oyanmaz.

Yarım yaman yatmış idi,
Mişk-ənbərə batmış idi,

Rubəndini atmış idi,
Yatıb, oyanmaz, oyanmaz.

İgidin dönməsin əhdi,
Yana çevrilməsin taxtı.
Məmmədsöyünün qara baxtı,
Yatıb, oyanmaz, oyanmaz.

OLMASA

Bəzircanlar yük bağlamaz,
Gər xiridar olmasa.
Naməşhur qalmaz dünyada,
Zatında zar olmasa.
Səng ilə xanə yapasan
Bir biyaban səhrada.
Tapasan qəflət yuxusu,
Əgər şahmar olmasa.

İki mələk müqərrərdi,
Baxıb əməlin yaza.
Onlar əməlinə baxıb,
Sənə verərlər cəza.
O günündə nə eyləsin,
Şahi-Mərdan – Mürtəza.
Məhşərə getmək çətindi,
Əldə tutar olmasa.

Məmmədsöyün ölməklə
Bu dünya xalı olmaz.
Dərdin demə dərdbilməzə,
Dərdindən halı olmaz.
Bu vergi haq vergisidi,
Kimsəyə qalı olmaz.
Cəhd eləmək – bica şeydi,
Baxtın bidar olmasa.

AŞIQ ALI

BƏNZƏRSƏN

Süsənli, sünbüllü, tər bənövşəli,
Yaylaq, bizim yaylaqlara bənzərsən.
İçən ölməz Abi-Kövsər suyundan,
Bulaq, bizim bulaqlara bənzərsən.

Ağyoxuş, xan Keyti, Daşkəvd baxarı,
Ağ sürülər Sarıyaldan yuxarı.
Var bizim çayların gözəl axarı,
Çaylar, bizim o çaylara bənzərsən.

Aşiq Alı deyər, üç gözəl dərə,
Şaqayıq çiçəkli xoş gözəl dərə.
Əyricə, Verst dağı, Baş Gözəldərə,
Üçdağ, bizim üç dağlara bənzərsən.

BU GÜN

Dərs alanlar gəlsin məndən dərs alsın,
Sinəmin dəftərin açıram bu gün.
Bir quş idim, qalmış idim yuvada,
Dövr edib havada, uçuram bu gün.

Necə oldu atam, necə oldu anam?
Dağıldı hasarım, pozuldu binam.
Yüklənibdir qəflə qatır, barxanam,
Fanidən üqbaya köçürəm bu gün.

Aşiq Alı mindi şəcərdən atı,
Üzünə oxundu əcəl baratı,
Qıldan çox nazikdir, qılıncdan iti,
Sırat körpüsündən keçirəm bu gün.

DOLANDIRIR

Ay ağalar, gəlin sizə söyləyim,
Bilin, bu dünyanı pul dolandırır.
Kəsilib məhəbbət, qalmayıb hörmət,
Dövlətli dalınca mal dolandırır.

O dünyanın şərbətini içməyən,
Körpü salıb, üstdən karvan keçməyən,
Evdə arvadına sözü keçməyən
Kəndə kovxa olub, el dolandırır.

Aşıq Alı, halın oldu pərişan,
Ağ üzündə xalları var, hər nişan.
Binamus qohumdan, namuslu düşman
Öldürsə, qəbrimdə gül dolandırır.

DÜŞƏR

Əryəzin yaylağı, gözəl oylağı,
Bir zaman yadıma Başdıbel düşər.
Ovqanın yaylağı, Şahmar bulağı,
Ağmanqal, Mıxtökən, Alaköl düşər.

Yaxşı olar bu dağların havası,
Yaylamağa gələr gözəllər xası.
Zar, Zivel, Daşkörpü, Gəlin qayası,
İstisudan bəri izim el düşər.

Ləli-gövhər bu dağların tayıdı,
Xublar gələr onda yaylar, qalıdı,
Bərləmiş Ağrının Arpa çayıdı,
Qalxar qonar ellər, çada yol düşər.

Zülm əliynən köçürdülər bineyi,
Dikpüləkəndədi köçün ileyi.
Qaraxaç, Ağmanqal, Dəngiz güneyi,
Bir zaman ellərə gəlhagəl düşər.

Alı söylər yarın qaşü-gözünnən,
Dindirəndə dür tökülür sözünnən.
Uçdu gönlüm quşu dağlar gəzinnən,
Ay qabaq üstünnən siyah tel düşər.

DÜZƏLƏ BİLMƏZ

Dərmansızdı bəd övladdan gələn dərd,
Bu dərd əyən ata düzələ bilməz.
Dilin yarasından kəc olan könül,
Gedər qiyamata, düzələ bilməz.

Bu dünyada arsız gəzməyə nə var,
Tufansız ümməndə üzüməyə nə var,
Mərdin cəfasına dözməyə nə var,
Namərd vuran xata düzələ bilməz.

İnsafdı mı, Aşiq Alı qocala,
Müddətlər gələ, ondan bac ala!?
Bir kimsə ki, gədəlikdən ucala,
Başı ərşə çata, düzələ bilməz.

İSTƏR KÖNLÜM

Bahar fəsli, yaz ayları gələndə,
Dağlar damənindən qar istər könlüm.
Yığılıb bir bölük pərizadalar,
Xəstəyəm, onlardan nar istər könlüm.

Nakəs adam bu dünyada çox olar,
Mərd igidin gözü-könlü tox olar.
Qonşunu yox istəyən özü yox olar,
Onunçün aləmi var istər könlüm.

Mən gedəli qəddin xeyli ucalıb,
Sənin dərdin məni qürbətə salıb.
Deməynən ki, Aşiq Alı qocalıb,
Gen tuman, çəpgəni dar istər könlüm.

KEÇDİ

Zimistan qəhrindən gəldik bahara,
Dolandı ürüzgar, havalar keçdi.
Dəli könül gündə yüz xəyal eylər,
Bəlalı sərimdən sevdalar keçdi.

Mən sənə neylədim, ay şahi-düxtər?
Apardı aqlımı gözləri xumar..
Tapmadım könlümə bir münasib yar,
Neçə mələkələr, sonalar keçdi.

Alı deyər, bu qəm məni bürüdü,
Çəşmim yaşı sel-sel oldu, yeridi.
Cavan ömrüm qürbətlikdə çürüdü,
Neçə çərşənbələr, cumalar keçdi.

QIZLARIN

Axşamdan yağan qar yağdı, bağladı,
Kəsildi bulaqdan yolu qızların.
Səhər tezdən çəşmə üstə varanda,
Üşüyər ayağı, əli qızların.

Sənəyin doldurub, qoyar gərdəndə,
Nə ki, gözəllər var yığılıb kəndə.
Kəmərin bağlayıb, gərdən çəkəndə,
Əyrəmcədən keçər beli qızların.

Aşiq Alı vəsfin söyləyər saza,
Həmişə müştəqdı şahin-şahbaza.
Başlayanda kəklik kimi avaza,
Şəkərdən şirindir dili qızların.

QOCA DÜNYA ÇOXUN YOLA SALIBDI

Qoca dünya çoxun yola salıbdı,
Köçən köçüb, köçməyənlər köçəcək.
Qafil olma, bil ki, əcəl şərbətin,
İçən içib, içməyənlər içəcək.

Necə oldu var üçün qan tökənlər?
Şirin canın al, qumaşa bükənlər?
Unutmasın şəri böhtan əkənlər,
Biçən biçib, biçməyənlər biçəcək.

Alı nə tez düşdün həvəsdən,
Sərraf olan seçər qızılı misdən.
Arif olan kəslər yaxşını pisdən,
Seçən seçib, seçməyənlər seçəcək.

NƏ QALDI

Gəşt eylədim, bu dünyanı dolandım,
Əllini keçirdim, yüzə nə qaldı!?
Ayaq getdi, əl gətirdi, diş yedi,
Baxmaqdan savayı, gözə nə qaldı!?

Ölüm haqdı, çıxmaq olmaz əmirdən,
İpək tora həlqə salma dəmirdən!
Aydı, gündüz, gəlib gedir ömürdən,
Tələsirik, görənlər, yazı nə qaldı?

Ha yana baxıram, hava məxşuşdu,
Gəzdiyim ovlaqlar yadıma düşdü.
Bir gün eşidərsən, Alı da köçdü,
Sındı telli sazı, təzənə qaldı.

OLDU, GETDİ

Ay ağalar, gəlin sizə söyləyim,
Axdı eynim yaşı, çay oldu, getdi.
Yoxsullar, varlılar, gədələr, bəylər
Hamı bir-birinə tay oldu, getdi.

Kimi kirpik altdan gözlərin süzür,
Kimi ay qabağa cığa tel düzür,
Kimi yeyib-içir, sallanıb gəzir,
Kiminin axırı vay oldu, getdi.

Alı deyər, dərdi canda saxlaram,
Sınəm başın çalın-çarpaz dağlaram,
Gecə-gündüz məlul-müşgül ağlaram,
Hayıf gözlərimə, zay oldu, getdi.

ÖZGƏLƏRDƏN BİZƏ XATA YETİŞMƏZ

Özgələrdən bizə xata yetişməz,
Eyləməsək özümüzə özümüz.
Alışmışam eşq oduna, yanıram,
Qoy, söykənsin gözümüzdə gözümüz.

Bəhsə düşdük, məqsədini yeritdin,
Əyib qəddim, cavan ömrüm çürütdün,
Bir başa düş, nə iş tutdun, nə etdin,
İndi yoxdu sözünüzə sözümüz.

Alıyam, əl çəkdim, yəqin biləsən,
Yaylıq alıb, göz yaşımı siləsən.
Öyünmə dünyada cavan qalasan,
Dürüst baxsın gözümüzdə gözümüz.

ŞAİR ALMƏMMƏD

EYLƏR, EYLƏR

Bir elə kişinin tut ətəyindən,
Aləmə imdadı ol eylər, eylər.
Zərrəcə üstündə olsa nəzəri,
Yerdən daş götürsən, ləl eylər, eylər.

Böhtan demə, böhtan tutar adamı,
Qul eylər, bazarda satar adamı.
Cəhənnəm odundan betər, adamı
Yandırar kasıblıq, gül eylər, eylər.

Düz yoldan azanı tez tapar qada,
Doğruluq nemətdi həddən ziyada.
Alməmməd də bir at minər üqbada,
Sualsız cənnətə yol eylər, eylər.

İNSAN

Axırı fikr eylə, qafil dolanma,
Qəlbini şeytandan yad elə, insan!
Elə iş tut, aqibətdə utanma,
Bacar könül yıxma, şad elə, insan!

Bu dünya dediyin fanıdı, fanı,
Əvvəl Nuh gəlmişdi, almayıb, hanı?!
Puç eylədi İskəndər tək xaqanı,
Bizə də əsəcək bad elə, insan!

Alməmməd dünyada hələ bihuşdu,
Bənadəm dediyin vətənsiz quşdu.
Səxasız dövlətin axırı puçdu,
Ye malın, dahanda dad elə, insan!

ŞİRİN-ŞİRİN

Varıb dost köyünə mehman gedəndə,
Süzülür sinəmdən tər şirin-şirin.
Bu yerlərin əcəb seyrəngahı var,
Gətirir bağçalar bar şirin-şirin.

Bir qəmər taylıdı, ləblərin püstə,
Həsretin çəkməkdən olmuşam xəstə.
Bir ləhzə al başımı al dizin üstə,
Can verim yolunda, yar, şirin-şirin.

AŞIQ HÜSEYN ŞƏMKİRLİ

ÜSTÜNƏ

Nazlı yarın gül yanağı,
Yaraşıbdı xal üstünə.
İnçə bəldə gümüş kəmər,
Düzülübdü pul üstünə.

Gördün ki, yarın yar deyil,
Tərkin qılmaq ar deyil,
Gen dünya sana dar deyil.
Get birini al üstünə.

Hüseyn ağlar zarı-zarı,
Getməz könlünün qubarı,
İtirmişəm nazlı yarı,
Durum çıxım yol üstünə.

LAYIXDI

Sallanıb gedən salatın,
Qaşın kamana layıxdı.
Aşıqlar sənin əlindən,
Çəksə amana layıxdı.

Öldürməz sevən sevəni,
Bağdan qovmaz gül dərəni,
Yolunda canın verəni,
Saxla mehmana layıxdı.

Söyün deyərlər adıma,
Qırxlar yetişsin dadıma,
Yarım düşəndə yadıma,
Yana pərvana layıxdı.

BU QIZ MƏNİ

Gedirdim, yoldan eylədi,
O qız məni, bu qız məni,
Ulusdan, eldən eylədi,
O qız məni, bu qız məni.

Dindirirəm, dinməz, küsər,
Dərdin sinəmdə sərbəsər,
Öpər, sinəsinə basar,
O qız məni, bu qız məni.

Hüseyni salma gözündən,
Bir maç içərəm üzündən,
Hərgiz eləməz özündən,
O qız məni, bu qız məni.

QOYNUNDA

Xəbər almaq ayıb olmaz,
O nədi, pəri, qoynunda?
Öldürürsən mən yazığı,
Saxlarsan narı qoynunda.

Otağına qədəm basdıq,
Söhbətinə qulaq asdıq,
Sinən döşək, məmən yasdıq,
Sal, yataq, yeri qoynunda.

Sən ki yarından doyubsan,
Bağrımın başın oyubsan,
Hüseyni yetim qoyubsan,
Qalıb əlləri qoynunda.

AY QIZ

Boyun sənin tuba kimi,
Qaşların da kaman, ay qız!
Görmüşəm mən camalını,
İtirmişəm iman, ay qız!

Xınalı nazik əllərin,
Fəsih-zəbandı dillərin,
Ağ üzdə siyah tellərin,
Qoxusu yasəmən, ay qız!

Ağladırсан, güldürürsən,
Çəşmim yaşın sildirirsən,
Bimürvətsən, öldürürsən,
Dad əlindən aman, ay qız!

Aşıq Söyün ibadəti,
Dilində fərzü sünnəti,
Neyləyir sənsiz cənnəti,
Məmələrin əmən, ay qız!

BAYAZ

Durum dolanım başıva,
Bir bəri bax, bəri, Bayaz!
Camalındı mahi-taban,
Xurşidin xavəri, Bayaz!

Ağ üzdə siyah tellərin,
Şəkərdən şirin dillərin,
Yarpaqda qızılıgüllərin,
Kənar elə xari, Bayaz!

Qaşlarım ərər kimidi,
Buxağın mərmər kimidi,
Sədrin qələmkar kimidi,
Dişlərin mirvari, Bayaz!

Cuna salıbdı başına,
Qızıl tanalar guşuna,
Aşiqi salmaz huşuna,
Yox imiş xəbəri, Bayaz!

Aşiq Hüseyinin havası,
Kəmbəmdi sazının səsi,
Geyinibdi zər libası,
Üstündən kəməri, Bayaz!

AŞIQ ƏLƏSGƏR

GƏRƏKDI

Aşiq olub, tərki-vətən olanın,
Əvvəl, başda pür kamalı gərəkdı.
Oturub-durmaqda ədəbin bilə,
Mərifət elmində dolu gərəkdı.

Xalqa həqiqətdən mətləb qandıra,
Şeytanı öldürə, nəfsin yandıra,
El içində pak otura, pak dura,
Dalısınca xoş sədalı gərəkdı.

Danışdığı sözün qiymətin bilə,
Kəlməsindən ləli-gövhər süzülə,
Məcəzi danışa, məcəzi gülə,
Tamam sözü müəmmalı gərəkdı.

Arif ola, eyham ilə söz qana,
Naməhrəmdən şərm eyləyə, utana,
Saat kimi meyli haqqa dolana,
Doğru qəlbi, doğru yolu gərəkdı.

Ələsgər haqq sözün isbatın verə,
Əməlin mələklər yaza dəftərə.
Hər yanı istəsə, baxanda görə,
Təriqətdə bu sevdalı gərəkdi.

DÜŞDÜ

Çərşənbə günündə, çeşmə başında
Gözüm bir alagöz xanıma düşdü.
Atdı müjgan oxun, keçdi sinəmdən,
Cadu qəmələri qanıma düşdü.

İşarət eylədim, dərdimi bildi,
Gördüm həm gözəldi, həm əhli-dildi.
Başını buladı, gözündən güldü,
Güləndə qadası canıma düşdü.

Ələsgərəm, hər elmdən halıyam,
Dedim: sən təbibsən, mən yaralıyam,
Dedi: nişanlıyam, özgə malıyam,
Sındı qol-qanadım, yanıma düşdü.

DAĞLAR

Bir ay yarım novbahardan keçəndə
Car olur köysündən sellərin, dağlar!
Çalxanır sonalar, çığırışır qazlar,
Zəməm zümzüməli göllərin, dağlar!

Hanı mən gördüyüm qurğu-büsatlar!?
Dərdməndlər görsə, tez bağı çatlar;
Mələşmir sürülər, kişnəşmir atlar,
Niyə pərişandı halların, dağlar!?

Hanı bu yaylaqda yaylayan ellər!?
Görəndə gözümdən car oldu sellər.
Seyr etmir köysündə türfə gözəllər,
Sancılmır buxağa güllərin, dağlar!

Hanı mərd igidlər, boş qalıb yurdu!?
Səxavətdə Eldar nurəlanurdu.
Erkək kəsib, ağır məclis qururdu,
Şülən çəkildirdi malların dağlar!

Gözəllər çeşməndən götürmür abı,
Dad verə dahanda Kövsər şərabi.
Xaçpərəstlə düşdü bund inqilabı,
Onunçün bağlandı yolların, dağlar!

Sarınerdən top-tüfəngin atılı,
Qısır Murğuz şah dağına çatılı.
Bir əmliyin bir tükənə satılı,
Xəzəl olu yenə pulların, dağlar!

Kəpəz, Murov, Musa – gör neçə dağ var...
Üstünə nur yağsın, ay dəli Qoşqar!
Yayın orta ayında yağdırırsan qar,
Səf çəkib üstündə salların, dağlar!

Elə ki, şər gəldi, qaraltdı qaşını,
Dumana qərq olur dağların başını.
Düşəndə gürg ilə kəlbin savaşı,
Uzaq çəkir qilü-qalların, dağlar!

Halıyam Eldarın var cümləsindən,
Gecə yatmır bir-birinin bəhsindən.
İgid nərəsindən, güllə səsindən
Dəyməmiş tökülür kalların, dağlar!

Həsənnənə, Həsənbaba qoşadı,
Xaşbulaq yaylağı xoş tamaşadı.
Arsız aşığı əlsiz niyə yaşadı,
Ölsün Ələsgərtək qulların, dağlar!

DOLANIR

Axşam-sabah, çeşmə, sənin başına,
Bilirsənmi, necə canlar dolanır!?.
Büllur buxaq, lalə yanaq, ay qabaq,
Şahmar zülfü pərişanlar dolanır.

Afərin Xudanın haqq-sayına!..
Camalları bənzər bayram ayına.
Belə gözəllərin xaki-payına
Mənim kimi çox qurbanlar dolanır.

Gördüm gözəlliyn bizə bildirir,
Qaş oynadır, xəstə könlüm güldürür,
İşvəyü nazıyla adam öldürür,
Qəməsində nahaq qanlar dolanır.

Məni qoca gördü, ürbəndin açdı,
Ala gözlərinə gözüm sataşdı,
Huş başımdan getdi, xəyalım çaşdı,
Mürği-ruhum asimanlar dolanır.

Adım Ələsgərdir, Göyçə mahalım,
Dolanım başına, mən dərdin alım!
Hüsnün şöləsinə xəstə xəyalım
Pərvanədi, şəmistanlar dolanır.

ÇƏKMİYƏ

İnsan payız ölə, yazda dirilə
Zimistanda boran-qarı çəkmiyə.
Günü-gündən işi düşər müşgülə,
Hər kəs namus, qeyrət, arı çəkmiyə.

İncik olma qoca aşığın yaşından,
Vaqif ol könlünün eşq ataşından.
Bülbül gül yolunda keçər başından,
Əgər gül köysünə xarı çəkmiyə.

Eşq ucundan tapdı xatalar məni,
Qul deyə Həbəşdə satalar məni,
Qoyub top ağzına, atalar məni,
Bəlkə, canım bu azarı çəkmiyə.

Xəstə könül gəzir bu təmənnada,
Möminlər pənahı, sən yetiş dada!
Mərd igidə ölüm haqdı dünyada,
Yoxsul olub, ahü-zarı çəkmiyə.

Ələsgər, dəstini üzmə damandan,
İstə mətləbini sahib-zamandan.
Məhəmməd ümməti çıxmaz zindandan,
Ta ki ağam Zülfüqarı çəkmiyə.

KƏSİLDİ

Nagah badi-sərsər əsdi üzümə,
Ömür bostanımın tağı kəsildi.
Öz əlimdən xəta dəydi gözümə,
Bədəndən qolumun sağı kəsildi.

Qəza tutdu, kədər məni budadı,
Ağlatdı dostları, güldürdü yadı,
Zəhirmara döndü ağzımın dadı,
Əlimdə şərbətim ağı kəsildi.

Könlüm yasdən çıxmır, qəlbim qaradan,
Bu dərdi möhnətdən, bu macəradan.
Dövlət getdi, hörmət qalxdı aradan,
Qapımızdan dost ayağı kəsildi.

Müqərrərdi, qaçmaq olmaz ölümdən,
Fələyin qılıncı dəydi belimdən,
Bir tülək tərlanım getdi əlimdən,
Ürəyimin bəndi, bağı kəsildi.

Çox qaçdım qəzadan, olmadı çara,
Bir vurmuşdu, bir də vurdu dübara,
Çinovniklər istədilər qurtara,
Dostlarım özümə yağlı kəsildi.

Qul Ələsgər, işin müşküldü, müşkül,
Dərdini deməyə yoxdu əhli-dil.
Döy başına, fəğan eylə müttəsil,
Daha deyib-gülmək çağı kəsildi.

OLACAQDIR

Dedim, könül, içmə eşqin camını,
İçsən, dünya sana dar olacaqdır.
Ya dost olma, ya zəhmətdən incimə,
Dost yolunda boran-qar olacaqdır.

Aldanma dövlətə, uyma dünyaya,
Halaldan kəsb eylə özünə maya.
Zinakar, haramxor yetişməz baya,
Dosta xain baxan kor olacaqdır.

Sərgərdan qalmışam mən bu hesaba,
Fələk qurğusuna əhsən, mərhəba!
Növrəstə gözəllər tapmasın hava,
Qönçənin həmdəmi xar olacaqdır.

Hesabdarlar gələr, çəkər hesabı,
Günahkarlar necə gətirər tabı!?
Mizan, Sirat, sual, qəbir əzabı,
Bu işlər qabaqda var, olacaqdır.

Ələsgər, axtarma qüdrətin sirrin,
Zülmətdə işıq var, acıda şirin.
Zikr elə dilində mərdlərin pirin,
Qorxma, dar günündə yar olacaqdır.

CEYRAN

Durum dolanım başına
Qaşı, gözü qara Ceyran!
Saldın eşqin atasına,
Eylə dərdə çara, Ceyran!

Söz eşidib, ərzim qansan,
Mən yanana sən də yansan.
Özün bir tülək tərlansan,
Niyə uydun sara, Ceyran?!

Ələsgərəm, abdal ollam,
Eşqin girdabında qallam.
Küsdürmüşəm, könlün allam
Yalvara-yalvara, Ceyran!

YAYLAQ

Gözəllər seyrəngahısan,
Görüm səni var ol, yaylaq!
Açılsın gülün, nərgizin,
Təzə mürğüzar ol, yaylaq!

Gözüm qaldı siyah teldə,
Bülbül öldü meyli güldə.
Kimsəm yoxdu qürbət eldə,
Sən mənə qəmzar ol, yaylaq!

Mən səni görəndən bəri,
Sinəm oldu qəm dəftəri.
Öldür Aşığı Ələsgəri,
Özün günahkar ol, yaylaq!

AYƏ MƏNDƏDİ

Ahəngər deyiləm, naşı bəzircan,
Gözüm dürdanədə, ayə məndədi.
Sinəmdədi eşqin şirin çeşməsi,
Ləzzəti meyl edib ayə məndədi.

Bir sazım var, yox pərdəsi, nə simi,
Onu çalıb, kim tərpedər nə simi?!
Firdovsi, Füzuli, Hafız, Nəsimi,
Onlar da yazdığı, ayə, məndədi.

Kişi gərək zəhmət çəksin, dər salsın,
Süfrə açsın, ad qazansın, dər salsın.
Dərsi azlar Ələsgərdən dər alsın,
Altı min altı yüz ayə məndədi.

ÇATAÇAT

(dodaqdəyməz)

El yeridi, yalqız qaldın səhrada,
Çək əstərin, çal çatığın çata-çat.
Hərcayılar səni saldı irəğa,
Həsərət əlin yar əlinə çata-çat.

Qışda dağlar ağ geyinər, yaz qara,
Sağ dəstinlə ağ kağıza yaz qara.
Əsər yellər, qəhr eyləyər yaz qara,
Daşar çaylar, gələr daşlar çata-çat.

Ələsgərin xəddi çıxdı çal indi,
"Hey"i "yey"ə, "dal"ı "rey"ə çal indi,
Hərcayının kəlləsindən çal indi,
Çal çəngəlin, çək ciyərin çata-çat.

BAŞ ENDİRİR

Ələstidən “bəli” deyən
Sübhana baş endirir.
Məhəmmədə nazil olan
Qurana baş endirir.
Özü birdi, adı minbir,
Vəhdəhuəl-laşərik.
Əhli-mömin görə bilməz,
Pünhana baş endirir.
Ölməyincə bu sevdadan,
Çətin dönəm, usanam.
Həqiqətdən dərs almışam,
Təriqətdən söz qanam.
Şahi-Mərdan sayəsində,
Elm içində ümmanam.
Dəryaların qaydasıdır,
Ümmana baş endirir.

Biçarə Aşiq Ələsgər,
Olma elmə nabeləd.
Danışanda doğru danış,
Sözün çıxmasın qələt.
Çox qazansan, az qazansan,
Beş arşın ağdı xələt.
Mal-dövlətə baş endirən
Əfsanə baş endirir.

DÜNYADA

Sirat, sual qabaqdadı,
Nə damaqdı dünyada!?
Kəlmeyi-şəhadət lazımdı,
Ölən vaxtı dünyada.
Tut orucun, qıl namazın,
Şükür eylə Allaha.

Gül olma dünya malına,
Qalacaqdı dünyada.

Yalan deyib qeybət etmə,
Rəhmin gəlsin canına.
Öz-özünə fəxr eləyib,
Baxma şövkət-şanına.
Əzrayıl əlində çəngəl,
Gələcəkdi yanına.
Qəzəbindən gül irəngin
Solacaqdı dünyada.

Şeyirdlikdə can çürütdüm,
Hərgiz ustad olmadım.
Nəfs öldürdüm, düz dolandım,
Dostumdan yad olmadım.
Ələsgərəm, qan ağladım,
Öluncə şad olmadım.
Əzəl gündən fələk mana
Qara baxdı dünyada.

GÖZƏLƏ

Canımı qurban elərəm
Bir belə tərlən gözələ.
Hal bilən, şirin gülən,
Dosta mehriban gözələ.
Boy uca, gərdən mina,
Zülfü pərişan gözələ!

Dolanıb mürği-ruhum,
Olubdu mehman gözələ.
Xəstəyəm, yalvarıram
Həkimi-Loğman gözələ.
Gözəl xanım cülvələyib
Gözəllərin xası kimi.

Görəni Məcnun eləyir
Leylinin sevdası kimi.
Ala gözlər şölə çəkir
Göyün sürəyyası kimi.
Çəpgəni hər rəng çalır,
Peyğəmbər xırqası kimi.
Baratdı, behiştədən gəlib,
Gətirib qılman gözələ.

Gözəl xanım al geyinib
Gözəllər xasından gözəl.
Silkinir, gərdən çəkir
Göllər sonasından gözəl.
Libas əndamına layiq,
Əndam libasından gözəl.
Qabliyyət, mərifət tapıb
Ata-anasından gözəl.
Gözəlliyi cəm veribdi
Xaliqi, sübhən gözələ!

Qəmgin idim, xələt verdi,
Məlul könlüm açdı gözəl.
Arıfsən, əhli-ruhsan,
Can sana peşkəşdi, gözəl!
Ay qabaq şölə verir,
Qaşın göyçək qaşdı, gözəl!
Nə qədər gözəl görmüşəm,
Hamısından başdı Gözəl.
Cavanşir gözəllərinin
Cəmisi qurban Gözələ!

Fələkdən gileyliyəm,
Günü bizə qara verib.
Mömini zəlil eyləyib,
Suru günahkara verib.
Tərlanı sara yazıb,
Tər qönçəni xara verib.

Ələsgər Məcnun olub,
Meylini dağlara verib.
Unudub ibadəti,
Bağlayıb dastan gözələ!

XOŞ GƏLDİN

Qədəm qoyub asta-asta,
Sən bu diyara, xoş gəldin!
Süzdürüb ala gözlərin.
Qaşları qara, xoş gəldin!

Oğrun durub, qıya baxdın,
Müjganın sinəmə çaxdın,
Cismimi yandırıb yaxdın,
Alışdım nara, xoş gəldin!

Qaynayıb, peymanım dolub,
Saralıb gül rəngim solub,
Həsretin çəkməkdən olub,
Sinəm sədparə xoş gəldin!

Dostun vəfasını gördüm,
Seçib, sevib, könül verdim,
Təzələndi köhnə dərdim,
Dərdimə çara, xoş gəldin!

Sinəmdi eşqin dəftəri,
Sənsən dilimin əzbəri,
Yazıq Aşıq Ələsgəri,
Çəkməyə dara, xoş gəldin!

YERİDİ

Bir gözəl keçdi qarşidan,
Sallandı, yana yeridi.
Kirpik çaxdı, oğrun baxdı,
Od saldı cana, yeridi.

Ovçu tək bərədə durdu,
Qaşlarından kaman qurdu,
Müjganın sinəmə vurdu,
Qəmzəsi qana yeridi.

Hanı belə huri, qılman?!
Eyləmir dərdimə dərman.
Çəşmim yaşı olub ümman,
Yaşılbaş sona yeridi.

Camalın bənzətdim aya,
Əhsən qüdrət verən paya.
Endirib salmadı saya,
Dost mehribana, yeridi.

Dedim: qız, getmə, amandı,
Ələsgər oduna yandı.
Dedi: qocadı, pirandı,
Mərđi-mərdanə yeridi.

GÖZƏL

Nə baxırsan pəncərədən,
Xumar gözün süzən gözəl?!
Seyraqubla aşna olub,
Bağrım başın əzən gözəl?!

Büllur buxaq, bəyaz gərdən,
Ağlımı aparır sərdən,
Yaxasına hərdən-hərdən,
İnci, sədəf düzən gözəl!

Qəlbimi yandırdın oda,
Sirr sözümü vermə yada,
Uyubsan zalım xoryada,
Məndən kənar gəzən gözəl!

Gümüş kəmə, incə belli,
Ağ biləkli, nazik əlli,
Ay qabaqlı, siyah telli,
Ürəyimi üzən gözəl!

Xəyalım çasır güləndə,
Pünhan dərdimi biləndə.
Ələsgər sizə gələndə,
Sığallanıb bəzən, gözəl!

MARAL

Səhər-səhər çeşmə üstə
Durur boyu bala, Maral,
Ala gözlər girib qəsdə,
İstər canım ala, Maral!

Sevdim zalım, bağı daşı,
Almaz kirpik, qələm qaşı,
Tərhan görüb yaşılbaşı,
Sağın, qaynaq çala, Maral!

Ağ üzdə xalın bənövşə,
Az qalır bağırmı deşə,
Məcnunluqdu mənə peşə,
Düşmüşəm mahala, Maral!

Öpmədim ala gözündən,
Doymadım şirin sözündən,
Məni ayırıb özündən,
Salma daldan-dala, Maral!

Camalımdı şəmsi-qəmər,
Vəsfın olub dildə əzbər,
Ucundan yazıq Ələsgər,
Dönübdü abdala, Maral!

AŞIQ MUSA

DƏLİ KÖNÜL, SƏNDƏ NƏLƏR DOLANIR

Dəli könül, səndə nələr dolanır,
Biri qışdır, biri payız, biri yaz.
Üç əlamət gözəllərin nişanı:
Biri işvə, biri qəməzə, biri naz.

Coşqun çaylar kimi qaynadım, doldum,
Heyva tək saraldım, gül kimi soldum.
Gedər ikən üç gözələ tuş oldum:
Biri qarı, biri gəlin, biri qız.

Qürbət eldə kimdi halım soruşan,
Ağ üzümdə qoşa xal verir nişan.
Üç şeydir ki, bu otağa yaraşan:
Biri Musa, biri söhbət, biri saz.

DİLİM

Dilim, sənə bu nəsihəti deyirəm,
Dünyanın malına sarışma, dilim!
Yəqin eylə, ölüm haqdı qabaqda,
Qiyamət oduna alışma, dilim!

Mənim sözlərimi saxla amanat,
Haqqınan dost olan tez tapar nicat
İstəyirsən sərin ola salamat,
Ağlına gələni danışma, dilim!

Sən uyma namərdə, gördüm səxasın,
İçməynən, zəhr olu mey piyalasın,
Hər kəs çəkər öz ağılının bəlasın,
Fitnəvü şərlərə qarışma, dilim!

Bir məclisə vardın, sən ol nöqtə hal,
Eşidənlər səndən dərk etsin kamal.
Dindirənlər dillən, yoxsa da ol lal,
Hərcayı danışıb gülüşmə, dilim!

Musa eşqə alışmayıb, nə lazım,
Bivəfaynan qonuşmayıb, nə lazım,
Allah özü sirr açmayıb, nə lazım,
Sən bildiyin sirri gəl açma, dilim!

GÜLƏ-GÜLƏ

Xudam səni nə xoş gündə yaradıb,
Salıb bu cahana ay gülə-gülə.
Gözəllikdə Yusif sənə tay olmaz,
Alıbsan qüdrətdən pay gülə-gülə.

Çətindir ki, müşkül işlər düzələ,
Təbibimsən, gəl yaramı təzələ.
Mən nə deyim sənin kimi gözələ,
Eylədin ömrümü zay gülə-gülə.

Uca boylu, tuti dilli baxtavar,
Sənə qurban malım, mülküm, hər nə var.
Aşiq Musa deyər, gül yanaqlı yar,
Sən gətir, mən içim çay gülə-gülə.

VARMİ

Ala gözlü, uca boylu Şahzada,
Şah sənsənmi, səndən qeyri şah varmı?
Səni sevən malı neylər dünyada,
Qaşlarından özgə qibləgah varmı?!

Boyun görün keçər candan sərbəsər,
Dilim bir dəryadı, sinəm bir dəftər.
Camalın aləmi edib münəvvər,
Bundan şərəfətli mehri mah varmı?!

Qamətin hüsnünə qılım ibadət,
Qaşların tağına edim ziyarət.
Zülfünün muyundan qurulsa Sirat,
Günahkar Musaya bir irah varmı?!

YATMIŞDIM, GUŞUMA GƏLDİ BİR SƏDA

Yatmışdım, guşuma gəldi bir səda,
Oyandım, öyləşib bir alişan şah.
Durdum salam verdim, mən oldum agah,
Dedi: nə yatıbsan, qümbeyi-zinallah?!

Allahın izniylə mana dur dedi,
Buyurdu Qənbərə, “badə ver” dedi,
Şəhadət barmağın tutdu, “gör” dedi,
Göstərdi bir cavan, eylədi agah.

Agah oldum mən görəndə yarımı,
Unutdum ağılımı, huşi-sərimi,
Unutdum ağılımı, huşi-sərimi,
Dedi: qorxma, qorxma, mənəm Seyfullah.

Seyfullah deyəndə mən oldum bələd,
O dəmdə payına etdim ziyarət,

Ağıl çıxdı başdan, oldum bitaqət,
Dilimdə dolandı “la ilahə illallah”.

La ilahə illallah dilimdə bu gün,
Yerlərə ləngərdi, göylərə sütun.
Çəkib Zülfüqarı, aşkar etdi din,
Haqqa dost olana göstərdi irah.

İrahınan gedən bulmaz müşgülü,
Bir ismin “hələta”, bir ismin “Vəli”.
Cəbrayılın ustadısan, Ya Əli!
Sirlərini kimsə bilməz cabəcah.

Cabəcah deməkdə haqqa aslansan,
Pərdeyi-hicabda alma bölənsən.
Meracın yolunda xatəm alansan,
Səni necə əziz xəlv etdi Allah!

Allahın şirisən, özün pirhünər.
Yahu deyib zikr elərdi Zülfüqar.
Tamaşaya durdu göydə mələklər,
Hüsnündən dərc oldu nuri-təcəllah.

Nuru görəni ömrü gedər yüz ilə,
Neçə qatar nər-mayası düzülə.
Bir saatda yüz min dəftər yazıla,
Vəsfın başa gəlməz vallahi billah.

Billahi, sənsən vəsfdə aşkar,
Dəstində paylanır saqi-yi-kövsər.
Aləmi xəlv edən ya pərvərdigar,
Səndə rəhim çoxdu, Musada günah.

BİR GÜN

Könül, ara dostlarını,
O da səni gəzər bir gün.
İki mirgəzəb əyləşib,
Xeyir-şəri yazar bir gün.

Ey yükü tunc olan kimsə,
Nağdısı vec olan kimsə,
Nütfədən kəc olan kimsə
Doğru yoldan azar bir gün.

Yazıq Musa eylər dilək,
Bu qəm bizi qoymaz gülək.
Demədimmi çərxi-fələk
Bu dövrəni pozar bir gün.

NƏ GÜNAHI TELLİ SAZIN

Məclisləri abad eylər,
Nə günahı telli sazın!?
Məlul könüllər şad eylər,
Nə günahı telli sazın!?

Yeki şəcər, yeki dəmir,
Ara vurmur, yalan demir,
Qazı kimi rüşvət yemir,
Nə günahı telli sazın!?

Fikrini vermir qələmə,
Zülüm eyləmir aləmə,
Pulun vermir sələmə,
Nə günahı telli sazın!?

Yoldan çıxıb, yolun azmır,
İblis kimi ara pozmur,
Molla kimi cadu yazmır,
Nə günahı telli sazın!?

Musa vəsfın söylər saza,
Ruh verir gəlinə, qıza.
Oxşamayıf kələkbaza,
Nə günahı telli sazım!?

TƏCNİSLƏR

AY ÜZƏ-ÜZƏ

Ay ağalar, çeşmim yaşı sel oldu,
Çalxanır sonalar ay üzə-üzə.
Mərd sözünü deyər mərdi-mərdana,
Namərd saxlar sözün ay üzə, üzə.

Nazlı dilbər əldə tutub nə saqı,
Dərd çəkənin nə bimarı, nə sağı.
Ala gözlər mənə eylər nasağı,
Kəc baxır, ömrümü ay üzə-üzə.

Aşıq Musa deyər, yetibdi dərdim,
Məni bu qürbətə atıbdı dərdim,
Səksəni, doxsanı ötübdü dərdim,
İndi də yetişib a yüzə, yüzə.

DE BİR ÜZ, BİR ÜZ

Arif olan, diqqət elə, fəhm elə,
Qövr eylədi yaram de bir üz, bir üz.
Fələk saldı məni hicran xəstəsi,
Yatıram yan yerdə de bir üz, bir üz.

Yaralıyam, çətin qallam bu yaza,
Ərz eliyəm, dərdi-dilim bu yaza.
Yetir xəbərimi gərdən bəyaza,
Görünsün gözümə de bir üz, bir üz.

Aşıq Musa, səni dərd az alımı?
Görüm düşar olsun dərdə zalımı!
Dərmansız xəstədən dərd azalımı?
Loğman tək deyirəm de bir üz, bir üz.

DİVANİLƏR

QALMADI

Ey fələk, sənin cövründən
Xani xavan qalmadı.
Neçə danəndələr getdi,
Mətləb qanan qalmadı.
Çoxlarının baharını
Döndərdin zimistana,
Pozuldu bağı-bənövşə,
Soldu gülşən qalmadı.

Hər kimə ki şərbət verdin,
Tez zəhrimar eyelədin.
Zülmünən yıxdın evini,
Taxtını tar eyelədin.
Beş gün xoşbəxt olanların
Sonun bimar eyelədin.
Nə xəstələr şəfa buldu,
Nə də Loğman qalmadı.

Kim ilə dostluq elədin,
Söylə görüm, başa-baş!?
Qəzəbindən xof elədim,
Didəm verdi qanlı yaş,
Sümüyümə lərzə düşdü,
Cismimdə yandı ataş.
Qəhrinə baş əyməkdən
Musada can qalmadı.

MƏRD

Xaliq özü Məhəmmədə
Göndərdi Quranı mərd.
Yüz on dörd əziz surəni,
Otuz cüz ayanı mərd.
Heç kimsədən bakım yoxdu,
Sığınmışam sübhana.
Pədərimin mərd oğluyam,
Gəzirəm meydanı mərd.

Hər kimə ki mən can dedim,
Canı canda görmədim.
Xudada olan kərəmi,
Bəninsanda görmədim.
Atasına kəc baxanı
Bir məkanda görmədim.
Nəzər saldım sağa, sola,
Dolandım hər yanı mərd.

Qafil olma, Aşırıq Musa,
Kim qalacaq dünyada.
Uca könlün alçaq saxla
Havalanma ziyada.
Cəhənnəmin maliklərin
Gündə yüz yol sal yada.
Bağışlanar günahların,
Göl eylə tobanı mərd.

QURBAN AĞDABANLI

DOLANA-DOLANA

Bülbül idim, gülə həsrət,
Qaldım dolana-dolana.
Bu canımı eşq oduna
Saldım, dolana-dolana.

Nəzər sal didəm yaşına,
Yandım hicran ataşına,
Sədəqə yarın başına
Oldum, dolana-dolana,

Çəkdim firqət cəfasını,
Haçan sürdüm səfasını?
Can deyib, can qadasını
Aldım, dolana-dolana.

Artıb dərdim günü-gündən,
Əlli isə ötüb mindən.
Qurban deyər həsrətindən
Öldüm, dolana-dolana.

ARASINDA

Sevdiyim şamama bəslər,
Dolanar tağ arasında.
Xəstə düşsəm, könlüm istər,
Bir cüt nar, bağ arasında.

Canım eşq oduna yandı,
Sinən nazbalış, yorğandı,
Tüstüm asmana dayandı,
Bir qarlı dağ arasında.

Qulaç zülfünü hörsünlər,
Tovuztək bəzək versinlər,
Qoy Qurbanı öldürsünlər
Sinənin ağ arasında.

KÖNLÜM

Nə qalıbsan qəm əlində,
Üstü duman olan könlüm,
Su üzündə gəmi kimi,
Gəşt eyləyib dolan, könlüm!

El köçüb, dalda qalıbsan.
Özünü oda salıbsan
Xaraba tək boşalıbsan,
Nədən oldun talan, könlüm?

Sinəndəki kaman-oxdu,
Dövrən zalım, cəfan çoxdu,
Qurban deyir yerin yoxdu,
Ay sərgərdan qalan könlüm!

ÇOBAN ƏFQAN

XOŞ GƏLMİSƏN

Bu xoş gündə qədəm basıb
Yarım, bizə xoş gəlmisən.
Yenə məni yada salıb,
Yarım, bizə xoş gəlmisən.

Sıxıbsan nazik belini,
Aç görüm cığa telini,
Danış öpüm qoy dilini,
Yarım, bizə xoş gəlmisən.

Gül əkdim ellər bağında,
Aşiqəm yar sorağında,
Ömrümün bu son çağında
Yarım, bizə xoş gəlmisən.

BELƏ OLMAZ

Ay ağalar, ay qazılar,
Belə olmaz, belə olmaz!
El malına tamarzılar,
Belə olmaz, belə olmaz!

Aləmə saldınız azar,
Can alırsız, açıq-aşkar,
Xalqı soyur qaraullar,
Belə olmaz, belə olmaz!

Kimisi cəlladtək qəsdə,
Kimisi də kəmərbəstə,
Döymə oğlu, ata üstə,
Belə olmaz, belə olmaz!

Yorğanı yox bürünməyə,
Qorxur gözə görünməyə,
Öyrənmişik sürünməyə,
Belə olmaz, belə olmaz!

İnsafılı ol, a hökmüdar,
Çox da qolda qüvvətin var,
Çoban Əfqan dözməz, ağlar.
Belə olmaz, belə olmaz!

GÖRMƏSİN

Heyf mənim zəhmətimə,
Get, səni gözüm görməsin.
Sən nadanı adam sandım,
Get səni gözüm görməsin.

Öz yarından gen qaçansan,
Əğyarlarla canhacansan,
Var-dövlətə aldanansan,
Get, səni gözüm görməsin.

Əfqan eylər sənə nifrət,
Görən bundan alsın ibrət.
Sevdiyin də varmış xəlvət,
Get, səni gözüm görməsin.

AYRILDIM

Müjdə deyin düşmənlərə,
Bu gün mən yardan ayrıldım.
Öz ömrümün incisindən,
Dövlətdən, vardan ayrıldım.

Sellər kimi coşub daşdım,
Hündür qayalardan aşdım,
Öpdüm, qucdum, halallaşdım,
Sinəsi qardan ayrıldım.

Əfqan kəsdi gümanını,
Haqq eləsin divanını,
O satdı, öz imanını,
Bietibardan ayrıldım.

USTA ABDULLA ZODLU

GƏLİRƏM MƏN

Ana gözlü, nazlı dilbər
Dedi: dur get gəlirəm mən.
Dedim: ay qız, dərdim çoxdu,
Dedi: dərman bilirəm mən.

Göldən uçurdum sonanı,
Bu yerdə, qoydum binanı,
Gündə gördüyüm cananı,
Görməyəndə ölürəm mən.

Bağçalarda barım ola,
Alma, heyva, narım ola,
Bir dərd bilən yarım ola,
Ona qurban oluram mən.

Vəfası olmaz yalanın,
Ağlı olmaz çox gülənin,
Abdullayam dərd bilənin,
Yüz il keçsə quluyam mən.

VAR DEMƏKDİ

El nəzəri üstündəsə,
Sənə dövlət, var deməkdi
Baxma düşüb dən saqqala,
Dağ başında qar deməkdi,

Kəc baxarsa sənə zaman,
Dözməlisən ovsanmadan,
Qəfəsdəsə tülək tər lan,
Oylağında sar deməkdi.

Fikir vermə hədyan sözə,
Şəfa verər elm gözə,
Babalardan qalan bizə,
Namus, qeyrət, ar deməkdi.

Şər işlərdən gəl ol qıraq,
Həqiqət axtaran qoçaq,
Qulağınla eşit ancaq,
Ya gözünlə gör deməkdi.

Sənətkarın var hörməti,
Çəkməz kimsədən minnəti,
Kimin olsa səxavəti,
Mövlam ona yar deməkdi.

YERİ

Bir zamanlar at oynadıb,
Gözdi bəylər bizim yeri.
El oyandı bu qəflətdən,
Heç qalmadı dözümlü yeri.

Sənin kimi var köməyim,
Haqqdan düzəldi diləyim,
İşıq tapıbdır eynəyim,
Yaxşı seçir gözümlü yeri.

Yerdən duman çəkilibdi,
Torpaq bizə əkilibdi,
Qaçaq-quldur çəkilibdi,
Bir dolanımlı, gəzimi yeri.

Qırdıq bəyi, tutduq xanı,
Onlardan göstər bir hanı?
Sən gəl dindir Abdullanı,
Yaxşı ötür sözümlü yeri.

NEYNİM

Ay ağalar, ay qazılar,
Mən bu dərddə dözümlü, neynim?
Düşdüm qəmin dəryasına,
Qəvvas olum üzüm, neynim?!

Dərdim olubdu ziyada,
Bir yetən yoxdur fəryada.
Arsız, qəmli bu dünyada
Heç bilmirəm gəzimi, neynim?!

Abdulla düşüb azara,
Dərdi yetib səd-hazara.
Qoyan yoxdur bir məzara,
Öz əlimlə qazım, neynim?!

LAYIQDIMİ?

Mənim kimi bülbül olmaq
Güllərinə layıqdımı?
Aşığı sürgün eyləmək
Əllərinə layıqdımı?

Köynəyin humayın ağı,
Həşyəsi cənnətin bağı,
Sinəmə çəkirsən dağı,
Əllərinə layıqdımı?

Ağladırсан, güldürürsən,
Eynim yaşın sildirirsən,
Abdullanı dindirirsən,
Dillərinə layıqdımı?

ARASINDA

Səhərdən sərvə boyunu
Gördüm bağlar arasında.
Tütünü ərsə dayandı,
Yandım yağlar arasında,

Yandım yetirən olmadı,
Mətləb bitirən olmadı,
Öldüm, götürən olmadı,
Qaldım ağlar arasında.

Eşqin firqətindən çaşdım,
Qəza tutdu mən dolaşdım,
Məcnun kimi dağdan aşdım,
Gəzdim dağlar arasında.

Abdullayam, dərdim çoxdu,
Məni sirab edən yoxdu.
Xəstə düşdüm dərman yoxdu,
Neçə sağlar arasında.

DİLBƏR

Bir ərziş var qulluğuna
Ay xalları qoşa dilbər.
Xəstə canım qurban olsun
Həmi gözə, qaşa, dilbər.

Ağlamışam gülməmişəm,
Göz yaşımı silməmişəm,
Qədrini mən bilməmişəm.
Yeni düşdüm başa, dilbər.

Siyah zülfləri kəmənndi,
Yarın dodaqları qənddi,
Dərdiməndən, dərdimənddi,
Yaşa dilbər, yaşa dilbər.

Axır gözün qanlı yaşı,
Nə qohumu, nə qardaşı,
Qürbət eldə fəğir başı,
Dəydi daşdan daşa, dilbər.

Eynim sənşən, qanım sənşən,
Din ilə imanım sənşən,
Cəsədimdə canım sənşən,
Ərkim çatar başa, dilbər.

Abdullayam, çox ağladım,
Sinəm başını dağladım,
İsminə dastan bağladım,
Görün, gəlib xoşa, dilbər.

HÜSEYN BOZALQANLI

GEYİNDİ

Bahar oldu, çiçək açdı,
Güllər qırmızı geyindi.
Çırtıq dəydi, üz qanadı,
Xallar qırmızı geyindi.

Yarım yuxudan oyandı,
İncidi, küsdü, usandı.
Barmaq barmağa dayandı,
Əllər qırmızı geyindi.

Mailəm mina gərdəna,
Ağ bədənə, gül əndama.
Zülfünə, qoyubdur xına,
Tellər qırmızı geyindi.

Qaş oynatdı, qıya baxdı,
Könlümün evini yıxdı.
Al geyindi, seyrə çıxdı,
Çöllər qırmızı geyindi.

Yanaqları güldən təzə,
Ağzı qaymaq, dili məzə,
Hüseyn, canan gəldi bizə,
Yollar qırmızı geyindi.

BAŞINA DOLANDIĞIM

Səhər-səhər çıx qarşıma,
Dur, başına dolandığım!
Oğrun gözlə, qıyqacı bax,
Gör, başına dolandığım!

Tellərin dönüb kəməndə,
Gözəllər olub sərməndə,
Qara saç dal gərdəndə,
Hər başına dolandığım!

Hüseyndən aldın canını,
Apardın din, imanını.
Əsirgəmə müjganını,
Vur, başına dolandığım!

AŞIQ QƏHRƏMAN

ELLƏR

Gəlib çatıb yaz ayları,
Köç-köç olub ağır ellər,
Hər yanda səs-səsə verib,
Ötüşürlər tuti dillər.

Obalar düzülüb yola,
Qəflə işlər sağa, sola,
Ətir verir nərgiz, lala,
Açılıb qonçalar, güllər.

Gözəllər gedib bulağa,
Batıblar yaşıla, ağa,
Çıxıblar əlvən yaylağa,
Sayrışırlar siyah tellər.

Xublar yeriyirlər sana,
Ala gözlər susar qana,
Çalxanır yaşılbaş sona,
Bulanır dalğalı göllər.

Qızlar gəlir dəstə-dəstə,
Qəddi əlif, boyu bəstə,
Qəhrəman alıb qol üstə,
Xoş saz çalır şümşad əllər.

TƏRLANIM

Gün-güzarım düşdü yara,
Gözəl, havalı tərланım.
Saqın, uyma zalım sara,
Gözəl, havalı tərланım.

Boylanırsan yanı-yanı,
Gözlərinin mən qurbanı,
O verdiyin peyman hanı?
Gözəl, havalı tərланım.

Aşıq qonaq eləmədin,
Bir xoş gəldin, söyləmədin,
Bağrım başın teyləmədin,
Gözəl, havalı tərланım.

Gözəlliğin bildirirsən,
Dostlarını güldürürsən,
Axır məni öldürürsən,
Gözəl, havalı tərланım.

Ağrın alım qoşa kaman,
Çəkirmə dostuna aman,
İltimas elər Qəhrəman,
Gözəl, havalı tərланım.

AŞIQ BİLAL ŞAMAXILI

KƏKLİK

Vurulmuşam camalına,
Gəl dərdimi qan, a kəklik.
Gəlin kimi ayağına,
Sən qoymusan xına, kəklik.

Başın yaşıl, gözün qara,
Oxşayırsan nazlı yara,
Qaçma bizdən uzaqlara
Qal bu yerdə, sona kəklik.

Qış sovuşub yaz gələndə,
Qız, gəlinlər gül dərəndə,
Onlara gəl qarış sən də,
Qaçma məndən yan, a kəklik.

Azad dolan bizim yerdə,
Son qoymuşuq qəmə, dərədə,
Aşıq Bilal məclislərdə
Nəğmə desin sana, kəklik.

ÖLDÜRDÜ

Məni bir qələm qaşlının
Nazı öldürdü, öldürdü.
Çiyini xurmayı saçlının
Sözü öldürdü, öldürdü.

Ağ əllərə hana yaxdı,
Zülfünü boynuma taxdı,
Naz eləyib mənə baxdı,
Gözü öldürdü, öldürdü.

Yar başına dolanmazdım,
Eşq oduna qalanmazdım,
Əğyar olsaydı yanmazdım,
Özü öldürdü, öldürdü.

Dəryalarda olar ada,
Mənə gəlsin yardan qada,
Bilalı yar, bir də bada,
Düzü öldürdü, öldürdü,

VAR

Ürəyimiz çiçəklənir,
Elin əcəb cəlalı var.
İndi bizim insanların
Nə dərdi, nə məlalı var.

Nələr görür bu gün gözüm,
Çalxan, ey ilham dənizim,
Gülür könlüm, sazım, sözüm,
Nə sorğu, nə sualı var.

Yoxdu izi intizarın,
Getdi dövrü boran, qarın,
Şən ellərin, obaların,
Dastan deyən Bilalı var.

MİSKİN ƏLİ

ALMA, AMAN

Pünhan-pünhan baxan gözəl,
Ağıl başdan alma aman,
Canım oda yaxan gözəl,
Məni dərdə salma, aman.

Qurbanam qələm qaşına,
Sirrini ver sirdaşına,
Dağlanmış sinəm başına,
Müjganını çalma aman.

Xub saxla namus, arını,
İstərəm etibarını,
Atıb vəfalı yarını,
Seyraqıbı bulma aman.

Alışırım bax tüstümə,
Gəl acıqlanma üstümə,
Yağı cəllad tək qəsdimə,
Qəzəblənib dolma aman.

Görmədim qaşın təhrini,
Dağıtma könlüm şəhrini,
Çəkib əğyarın qəhrini,
Dərin fikrə dalma aman.

Kim sevməz sən kimi yarı,
Olmayasan bir gün sayrı,
Qədirbilməz xardan ayrı
Qönçə gülüm, solma, aman.

Bircə kəlmə danış, söylə,
Kamanın bağıma teylə,
Geyin, sallan, Miskin ilə,
Zarafatdan qalma, aman.

YAXANI DÜYMƏLƏMƏ

Gözəlliyn mən deyərəm,
Gəl yaxanı düymələmə.
Qaşlarına baş əyərəm,
Gəl yaxanı düymələmə.

Bağçamızda bitən güldür,
Saçların süsən sünbüldür,
Açıxlıx yasax deyildir,
Gəl yaxanı düymələmə.

Tərifin vardır hər yanda,
Söylənir, dildə, dəhanda,
Nə saxlayırsan pünhanda,
Gəl yaxanı düymələmə.

Araqçının yana qoyma,
Bağrımın başını oyma,
Nə lazımdır tikmə düymə,
Gəl yaxanı düymələmə.

Sənsən gözəllərin xası,
Geyinibsən tər libası,
Şair edir iltiması,
Gəl yaxanı düymələmə.

“Kərəm sənə nələr demiş,
O dil dodağını yemiş”,
Yaxa bəndi neylər gümüş,
Gəl yaxanı düymələmə.

Gözəllər bağçaya gedir,
Məşuqunun bağrın didir,
Miskin Əli xahiş edir,
Gəl yaxanı düymələmə.

MÜŞTAĞAM

Süz, yeri, qaragöz maral,
Qəddi dala mən müştəğam,
Şəkərdən şirin söz maral,
Ləbi bala mən müştəğam.

Eşqin sevdası başında,
Aşiqəm qoca yaşımda,
Geyinib sallan qarşımda,
Yaşıl, ala mən müştəğam.

Əhdini yerinə yetir,
Mətləbin bircə bitir,
Nazik əllərinlə gətir,
Ver piyalə, mən müştəğam.

Gəl gözünü süzə-süzə,
Dərdimi yetirmə yüzə,
Xoş növrəğa, lalə üzə,
Gül camala mən müştəğam.

Qalx havalan tərhan kimi,
Mən boylanım heyran kimi,
Dərddən qanan Loğman kimi,
O kamala mən müştəğam.

Hər vaxt eylə dostunu yad,
Mənlül könlümü eylə şad,
Buraxmaz ahunu səyyad,
Sən marala mən müştəğam.

İlqarına eylə vəfa,
Yolunda çəkmişəm cəfa,
Həmdəm olaq, sürək səfa,
Gümrah hala mən müştəğam.

Könül mail ay qabağa,
Ağlım alan gül yanağa,
Zənəxdana, ağ buxağa,
Xətti-xala mən müştəğam.

Eşqin gölünə dolanda,
Əhdinə doğru qalanda,
Miskin Əlini salanda,
Qeyli-qala mən müştəğam,

BƏNÖVŞƏ

Mən sənə tərif deyərəm,
Bir neçə xana, Bənövşə.
Gözəlliyini öyərəm,
Gedər hər yana, Bənövşə.

Qaşların bənzəyir yaya,
Sənsən gözəl, ağca maya,
Gəl gedək bizim saraya,
Bax kərəmkana, Bənövşə.

Köksün dağda qara bənzər,
Turuncların nara bənzər,
Səni qucan sara bənzər,
Sığın tərlana, Bənövşə.

Can görmədim sən həvəsdə,
Deyib gülürsən ahəstə,
Dərdindən olmuşam xəstə,
Yetir dərmana, Bənövşə.

Dər gətir dəstə nərgizi,
Sanc telin üstə nərgizi,
Bağışla dosta nərgizi,
Mərdi-mərdana, Bənövşə,

Miskini salma ayağa,
Boyum boyuna sadağa,
Qəbul qılsan sən çırağa,
Ollam pərvana, Bənövşə.

QURBAN OLUM

İşvə satan vəfalı yar,
Gül növrağa qurban olum.
Aşiqinə cəfalı yar,
Ağ buxağa qurban olum.

Hərdən-hərdən baxıb gülən,
Dostunun dərmini bilən.
Gərdən üstünə tökülən,
Zülf-tağa qurban olum.

Ortaq olma dərdü-qəmə,
Başlayaq söhbətə, dəmə,
Görünür bir cüt tər məmə,
Qoynu bağa qurban olum.

Həsərət çəkənin ara,
Şana al telini dara,
Qaşları nə əcəb qara,
Üzü ağa qurban olum.

Məhəbbət yağır gözündən,
Şəkər tökülür sözündən,
Gəl salma məni özündən
Sən irəğa, qurban olum.

Sənsən əcəb gözəl insan,
Qoyma gedə ilqar, iman,
Şəhdi-zəban, şirin dəhan,
Bal dodağa qurban olum.

Özü süsən, saçı sünbül,
Miskin verib sənə könül,
Gözəl cəmalı qızılgül,
Ağ yanağa qurban olum.

ZÜLFÜ

Naz eləyən nazlı dilbər,
Tök gərdənə siyah zülfü.
Qumru tək avazlı dilbər,
Salla yana siyah zülfü.

Sinəm üstünü dağlama,
Dostunun yolun bağlama,
Cəllad tək yağı saxlama,
Şirin cana siyah zülfü,

Ünüm asimana çatır,
Müjganın sinəmə batır,
Gör nə qədər gözəl tutur,
Gümüş tana siyah zülfü.

Sən ol əhvalım soruşan,
Yanağında dənə nişan
Gətirmə, qılıb pərişan,
Dad amana siyah zülfü.

Sənin təki sona teli,
Kafər görsə dinə gəli,
Vəsf eləyir Miskin Əli,
Yana-yana siyah zülfü.

AŞIQ ŞƏMŞİR

DAĞLARIN

Yazda bəzənir xalı tək,
Yaşılı, alı dağların.
Quzu mələr yaylağında,
Xoş keçir halı dağların.

Var nərgizi bənövşəsi,
Ətəyində göy meşəsi,
Olur oynamaq peşəsi
Elli, obalı dağların.

Bulaq üstə gəlir nazla,
Qız sənəklə, aşiq sazla
Bülbülü oxur avazla,
Gözəl, səfalı dağlarım.

Abad olur yaylaqları,
Xubanların oylaqları,

Çoxdu soyuq bulaqları,
Sərin havalı dağların.

Qayalarda kəklik səkir,
Bulud qalxır, yağış tökür,
Sinəsinə duman çökür,
Güllü, laləli dağların.

Sarıyerə, Xaçbulağa,
Oba köçür yaylamağa,
Aranlardan bizim dağa
Gəlir mahalı dağların.

Çobanları çalır tütək,
Göy təpələr, gözəl göyçək,
Gölündə çalxanır ördək
Çayı sonalı dağların.

Keçir yazı, gəlir yayı,
Şırıltıyla axır çayı,
Səyyadına çatır payı,
Halal mayalı dağların.

Yarpağa şəh düşür səhər,
Hər qucağı behişt təhər,
Binələri olub şəhər,
Artıb cəlalı dağların.

Payız çölə düşüb qırov,
Qoşqar Kəpəz, Çilyəz, Murov...
Şəmşir gəzir köksündə ov,
Hündür qayalı dağların.

YALVARA-YALVARA

Bir nainsaf biilqara
Qaldım yalvara-yalvara...
Qapısına gecə-gündüz,
Gəldim yalvara-yalvara...

Qaş qələm, boyu şahbaz,
Fəslə bahar, sinəsi yaz,
Mən yoncudum, o etdi naz,
Öldüm yalvara-yalvara...

Əydim əyilməz başımı,
Heç duymadı təlaşımı.
Səl tək axan göz yaşımı,
Sildim yalvara-yalvara...

Şəmşirəm belə zəhmətlə,
Cana gəldim bu möhnətlə.
Bircə busə yüz minnətlə,
Aldım yalvara-yalvara.

XƏSTƏ BAYRAMƏLİ

AĞLAYIB

Bir cavan ölübdü qürbət diyarda,
Vətənin torpağı, daşı ağlayıb.
Bir bağ saralıbdı bahar çağında,
Aqıl nalə çəkib, naşı ağlayıb.

Nə ucuzmuş bu dünyanın vəfası,
Bir ömrün yoxluğu, bir elin yası.
Dumandan geyinib matəm libası,
Qocaman dağların başı ağlayıb.

Atalıq niyyəti yetməmiş sona,
Üç körpə taleyi yaxılıb şama,
Kışnəyib buludlar, tutulub səma,
Tökülüb gözünün yaşı, ağlayıb.

Bayraməli, sən də, “igidəm”, – deyə,
Çox da bel bağlama namərd fələyə,
“Mənəm” – deyənləri salıb lərzəyə,
Çoxlarını qələm qaşı ağlayıb.

DARIXDIM

Sən mənim pöhrəmsən ilk baharımda,
Zövqünü yaşatdın arzularımda,
Şimşəklər sayrışdı ümmanlarımda,
Çaxışın yadıma düşdü, darıxdım.

Ötən günlərimiz keçildi bir-bir,
Vüsal çağlarımız seçildi bir-bir.
Məhəbbət vərəqim açıldı bir-bir,
Naxışın yadıma düşdü, darıxdım.

Qayğılar gölündə yordum özümü,
Sənin xəyalından sordum özümü,
Yenə gözlərində gördüm özümü,
Baxışın yadıma düşdü, darıxdım.

Gecələr dayanıb yorğun, ahəstə,
Doğma balamızın beşiyi üstə,
Öz ana laylanı ilkin həvəsdə
Oxuşun yadıma düşdü, darıxdım.

Bayraməli gəzər Məcnunsayağı,
Mətanətdir yaman günün dayağı.
Sinəmdə qaynadı eşqin bulağı,
Axışın yadıma düşdü, darıxdım.

KÖNÜL

İşində sayıq ol, sözündə kamil,
Ariflər içində söyülmə, könül!
Qoy səni qananlar tərif eyləsin,
Nadanlar dilində öyülmə, könül!

Bəxş etsə təbibə neçə min barat,
Gərək müxənnətə bulmasın nicat.
Nə çox zalım olub kimsəni ağlat,
Nə çox zəlil olub döyülmə, könül!

Dünya arsızındı, hicranı tərgi,
Ya şah ol, ya qul ol, yox elə fərqi..
Bayraməli bir qonaqdı gedərgi,
Namərd qabağında əyilmə, könül!

MƏN SƏNİ GÖRDÜM

Əzəldən bağçasız bir bahar idim,
Dünyaya sığmayan intizar idim,
Məcnunlar evindən çox kənar idim,
Uydum bu fəryada, mən səni gördüm.

İnsana təsadüf gələr qəflətən,
Ağlayar qəflətən, gülər qəflətən.
Aldı yer üzünü sular qəflətən,
Bu sonsuz dəryada mən səni gördüm.

İndi keçməsə də ömür nəşəli,
Eşqimizin qoy sönməsin məşəli.
Bayraməli düşər, eşqə düşəli,
Hər gecə rəyada mən səni gördüm.

NİŞANƏDİ

Hüsnün tamaşadı, ay mina gərdən,
Camalın şövqünə ay nişanədi.
Aşıqsız, çalğısız, meysiz, məzəsiz
Sən olan məclisdə toy nişanədi.

Mətləbim şirindi dillərin kimi,
Təbim çox nazikdi əllərin kimi,
Könlüm pərişandı tellərin kimi,
Qaşların tağına yay nişanədi.

Bayraməli dərdi pünhanda çəkər,
Hökmünlə qarında işlərəm nöker.
İnsafın, mürvətin yoxdumu məgər?
Gözlərim yaşına çay nişanədi!

OXUMAQLA BÜLBÜL OLMAZ SƏRÇƏLƏR

Oxumaqla bülbül olmaz sərçələr,
Budaq kölgəsində daldalansa da.
Aslanın öz adı, öz hünəri var,
Tüklülər yekəlib lovğalansa da.

Yüz də qürrələnsə, tox dura bilməz,
Elə gərdən çəkib, şax dura bilməz
İtirər ağlını, çox dura bilməz,
Qartal qayasına qarğa qonsa da.

Bayraməli, batma qəm dəryasında,
Gədəni görsən də bəy libasında.
Hər kəsin adı var el arasında,
Nadanlar arifi naşı sansa da.

ŞİRİNDİR

Eşit sözlərimi, əziz qardaşım,
Çarəsiz xəstəyə dərman şirindir.
Nə şöhrət istəyəm, nə var, nə dövlət,
Səadət nəğməli bir nan şirindir.

Çoxdur mərd igidi, nazlı afəti,
Baş tutur şairi, sevir sənəti.
Tükənməz dastanı, sözü, söhbəti,
Göyçənin ləhcəsi yaman şirindir..

Xəyalım yenməmiş asimanından,
Doyunca içərəm namərd qanından,
Xəstə Bayraməli keçər canından,
Gəl bizim ellərə, mehman şirindir.

YAXŞIDIR

Can qurban eyləsən, layiqdir, yenə
O gözəl qədrini bilsə, yaxşıdır.
Dodaqları qönçə, yanağı lala,
Hər gün sənə qonaq gəlsə, yaxşıdır.

Bir mərmər sinəli, bir mina gərdən,
Sənlə ülfət qıla, otura hərdən,
Küsüb barışmaqdan, nazdan, qəmzədən,
Şirin-şirin deyib-gülsə, yaxşıdır,

Bivəfa əlində tez qocalınca,
Qədirbilməz ümidinə qalınca,
Bədəsil gözələ ürcah olunca,
Xəstə Bayraməli ölsə, yaxşıdır.

YENƏ SƏN OLDUN

Əhsən qeyrətinə, anam gəlini,
Dar gündə vəfalı yenə sən oldun.
Sən addımda mənim məğrur könlümün
Məqsədi, amalı yenə sən oldun.

Adını köksündə bəsləyən də mən,
Hərdən inciyən də, səsləyən də mən.
Bu eşqin yolunda büdrəyəndə mən,
Əhdimin kamalı yenə sən oldun.

Sənin varlığında adi həyatam,
Sonsuzluq içində bir kainatam.
Yuxuma girmişdi müqəddəs atam,
Onun ilk sualı yenə sən oldun.

Həsreti var səndən uzaq könlümün,
Qayğılar evində qonaq könlümün.
Zülfün zəncirinə dustaq könlümün
Arzusu, xəyalı Yenə sən oldun.

Kim versə ömrünü bir təmiz ada,
Məhəbbət yolunda qalmaz piyada.
Dedin: – Bayraməli təkdi dünyada,
Bəxtimin iqbalı yenə sən oldun.

DAĞLAR

Bahar fəslə əksilməyir
Güneylərdən lala, dağlar.
Kaş ki elə bu gözəllik
Səndə hər vaxt qala, dağlar.

Dərələrdən keçəm bir-bir,
Gəzəm, söhbət açam bir-bir,

Çeşmələrdən içəm bir-bir,
Əlimdə piyala, dağlar.

Yenə nə müddətdən bəri,
Dolandıqca bu yerləri,
Ürək istər, Ələsgəri
Səndən xəbər ala, dağlar.

Kəsmə könlümdən gümanı,
Qurbanın, Nəcəfin hanı!?
Vətəndən Novrəs İmanı
Təkmi saldın yola, dağlar!?

Bayraməli deyər gerçək,
Bir dərmandı hər cür çiçək.
Vəfan varsa, gəl əncam çək
Bu pərişan hala, dağlar.

BİRSİ NƏ

Aşıqlərdə üç şey cəm gərək olsun,
Birsi sazdı, birsi sözdü, birsi nə?
Oğruluq etməsin şairəm deyən,
Şeir yazsın sinəsindən birsinə.

Bağban olub bağça sən əgər əksən,
Bəsləyəsən, becərəsən gərək sən.
Yaxşı dosta yaman gündə gərəksən,
Qiyət qoysan bu sözlərin birsinə.

Bayraməli anlamazı nə danlar?
Hərçayılar nə eşidər, nə də anlar!
Dinə bilməz meydanımda nadanlar,
Yer axtarar hər görəndə bir sinə.

SAYASAN

Mərd igidlər nə nişanda bəllidi,
Arıfsənsə, gərək doğru sayasan.
Səxavətdə, şücaətdə ad ala,
Mən söyləyim, sən astaca say asan.

Halalsansa, vermə ömrün nə bada,
Nə şərab çək, al əlinə nə badə,
Pis adama yön çevirmə nəbadə,
Binamusu, nanəcibi sayasan.

Bayraməli, əzbər eylə, oxu nan,
Qəm ləşkəri dəldi bağrım oxunan.
Ey taleyi ilahidən oxunan,
Gedərgisən, günlərini sayasan.

NOVRƏS İMAN

AY MARAL

Çarxı-fələk məni yaman oxlayıb,
Axır yaralardan qanım, ay maral!
Mən də sənin kimi yaman dərdliyəm,
İnildəmə, çıxdı canım, ay maral!

Tifil ikən ustad oldum dünyada,
Bir Şirinə Fərhad oldum dünyada,
Çöl-biyaban, səhrada oldum dünyada,
Yoxdu elim, nə məkanım, ay maral!

Göyçə sakiniyəm, adımdı İman,
Könlüm çox sınıqdı, halım pərişan.
Hər nə ki sırım var, eylədim bəyan,
Dedim sana hər nişanım, ay maral!

ÇƏTİNDİ

Gəldi məhərrəmlik, kəsdi qabağı,
Çıxmaq olmaz bir kənara, çətindi.
İstəkli qohumlar, vəfalı dostlar,
Sizdən uzaq düşsə ara, çətindi.

Məlum könlüm düşüb qəm dəryasına,
Əridir cismimi nar havasına.
Gərəkdi, əyləşəm Əkbər yasına,
Ağlamasam Ələmdara, çətindi.

Hər an zikrimdədi ol şahi-əbrar,
Bahar buludu tək yaş əylərəm car.
Həs-rətin çəkirəm, bir səfərim var,
Orda olmaq üzü qara, çətindi.

Mətahım dürrdü, alan yox satam,
Hüseyni-şəhidin matəmin tutam.
Oğul yolu gözlər binəva atam,
Həs-rət çəkər o biçara, çətindi.

Bu dünyanı görən, özün öyməsin,
Yaralı qəlbimə ellər dəyməsin.
Tanrı heç kimsədən nəzər əyməsin,
Düşsə İman kimi dara, çətindi.

DƏRD ÜZ VERİB, NİTQİM SÖYLƏR KALAMI

Dərd üz verib, nitqim söylər kalamı,
Bəlkə, sözüm yatanları oyada.
Səs gəlsə guşuna, alar salamı,
Kişi gərək baxsın dost ilə yada,

Qəlbi doğru olan keçəmməz üzdən,
İnsan çox inciyər tənəli sözdən.
Biqeyrət oğuldan, binamus qızdan,
Sonsuzluq yaxşıdı fani dünyada.

Tərbiyə gərəkdə ata-anadan,
Mərifət lazımdı əvvəl binadan.
Yüz də cəhd eyləsən, olarsan nadan,
Xidmətin olmasa kamil ustada.

Özgə zəhmətindən dövlət, var olmaz,
Kimsəyə bir zərrə xeyir-kar olmaz.
Kasıblığı kişi üçün ar olmaz,
Bu şərt ilə doğru çıxma üqbada.

Arif olan, huş ver sən bu sözlərə,
Namərd hər bəlanı gətirər sərə.
Kimdi səyyah olub düşə çöllərə,
İman kimi gəzə dərin dəryada.

GÖRÜNÜR

Həyat bir dövrəndi, iki üzlüdü,
Qarası görünür, ağ görünür.
Hər sözün, söhbətin öz məqamı var,
Çürüyü görünür, sağ görünür.

Bir barlı baqçaydım, barım kəsildi,
Vaxtsız xəzan əsdi, karım kəsildi.
Vətənimdən etibarım kəsildi,
Qürbət ellər mənə yağ görünür.

Növrəs İman haqdan istər payını,
Dərdə düşsün müxənnəti, xayını.
Yemə çörəyini, içmə çayını,
Namərd sufrəsində ağ görünür.

VAR

Ey mələk simalım, qəddi minalım,
O sərxoş baxışda əlamətin var.
İskəndər cəlallım, hatəm səxalım,
Eşqindən başımda qiyamətin var.

Dilimin kəlməsi ayeyi-Quran,
Telinə sadağa varımdı bir can.
Yaraşır şəninə bu gülli-cahan,
Yusif-Kənanə şəbahətin var.

Dəhanın çeşməyi-Abi-Səlsəbil,
Verib qüdrətindən cəbbarü cəlil.
Ədalətdə sənsən, söylərsən dəlil,
Məhşərdə möminə şəfaətin var.

Yüz desəm vəsfini, gəlməz hesaba,
Cəbinin – təşbehdi qövseyniqaba.
Qədəmindən öpən batar səvaba,
Yazılmış, sinəmdə hekayətin var

Səni xəlq eyləyib qadiri-sübhan,
Cəmi gözəlliyin nişanbanışan.
Pərtövü camalın şövkəti-rizvan,
İman tək quluna hidayətin var.

A YARA, MƏNDƏN

Vaxt dolandı, gəldi keçdi zamana,
Niyə ol çəkmədin, a yara, məndən?
Nə əcəl gəlmədi, yetişəm cana,
Nə xəbər getmədi a yara məndən.

Can deyən Fərhaddı, Şirin daha nə,
Əsb əlində söylər şirin dəh ana.
Gəlİbdi ləblərin şirin dəhana,
Görmüşəm ləzzətin, a yar, əməndən.

İman qələm çalır nə xoş səfadi,
Nə nizam yoxumdu, nə xoş səf adı.
Pərişan xəyalım naxoş səfadi,
Xain bəd qandırır a yara məndən.

QALA, YAR, QALA
(*dodaqdəyməz*)

Nə keçdi cəsədin çətin çəngələ,
Gər canın ataşa qala, yar, qala.
Həsretindən dərдин yazan dal-dala,
Çəkər sənin təki qala, yar, qala.

İgid girsə, cəng içində at alar,
Xədəngini cəng içində atalar.
Çəkər dərd əhlinin dərдин atalar,
Çətindi zindənda qala, yar qala.

Çarx hərləndi, qara gəldi sənə yaz,
Xətəli gərdeşdən axtar sən ay az.
Novrəs İman dərдин desin sənə, yaz,
Həsreti sinəndə qala, yar, qala.

SƏNƏM, AL

Ay təzə şahbazım, həm sərvnazım,
Qulluğuna bir ərzim var, Sənəm, al!
Yolunda sadağa candı niyazım,
Layiq deyil qurban kəsım sənə mal.

Götürmüşəm çox sağalmaz yara mən,
Qəm çəkərmı ləblərindən, yar, əmən?!
Layiq olsam qulluğunda yara mən,
Geydirərim al üstündən, Sənəm, al.

Novrəs İman, günün gəldi nə rapal
Bad əsdi, zımistan oldu nə qara.
Çərxı-gərdeş yenə çaldı nağara,
Ay, Gün kəmənd atdı, qurdu sənəm al.

MÜNDƏRİCAT

<i>Bir neçə söz</i>	4
Vəsfi hallar	6
Laylalar	12
Oxşamalar	26
Bayatılar	29
Holavarlar	62
Sayaçı sözlər	65

XALQ MAHNILARI

Yaralı durnam	72
A ceyran balam	72
Can nənə!	73
Maralıyam	74
O xal nə xaldı	75
Bizə niyə gəlmirsən?	76
Sandığa girsəm neylərsən?	78
Yalvara-yalvara	79
Gedərəm Elxana	80
Ay nigari-mən	82
Evlərinin altı qaya	82
Dağlara çən düşəndə	83
Sona xanım	83
Almadərən	84
Bulaxdadı	85
Samovara od salmışam	85
Belə naz olmaz, olmaz	86
Telli yar	87
Allam, sataram	88
Qaragöz	88
Sənə qurban	89
Dur gedək	89
Bir busə ver	91
Aman, ovçu!	92
Aman nənə	92
Gedək gəzək bağçada	93
Tello	93
Qoy gülüm gəlsin	94
Gözəlim sənə	94
Evləri var xana-xana	95

Dağlar gözəli	96
Bənövşə	96
Səndən mənə yar olmaz	97
Qalalı	97
Anacan	98
Girdim yarın bağçasına	99
Ay qadası	99
Sənə sözüm var	100
Çal oyna	100
Üç gül	101
Sarı bülbül	101
Keçmə məndən	102
Sona bülbüllər	103
Sarı gəlin	103
Üç telli durma	104
Qara tellər	105
Almanı atdım xarala	105
Bəh-bəh	106
Gül açdı	106
Ay qız, kimin qızısan?	107
Sudan gələn sürməli qız	107
Bülbül	108
Ay bülbüllər	108
Uca dağlar	109
Uca dağlar başında	110
Apardı sellər Saranı	110
Ay bəri bax	111
Xumar oldum	112
Həsiri basma	112
Süsən sünbül	113
Niyə bala	114
Qaragilə	114
Elə bəndəm	115

QƏHRƏMANLIQ NƏĞMƏLƏRİ

“Koroğlu”dan

Mənimdi	116
Döyüş olmasın	116
Gəlsin	117
Yağılar bağrını özər Koroğlu	117
Meydana girəndə	118
Meydandan məni	118

Sultanım	119
Dağlar qoynunda, qoynunda	119
Bir yana	120
Bu gün dava günüdür	120
Hoydu, dəlilərim, hoydu	121
Gərəkdi	121
Mərd olu	122
Mindim qıratın belinə	122
Siz o yandan, mən bu yandan	123
Gündü bu	123
Hoydu	124
Meydan başına	124
Dağlar qoynunda	125
Qənim üstə	126
Mərd dayanar	126
Olsun	127
Qoç Koroğlu	127
Ola	128
Qırat, gəl	129
Mənəm	130
Qəzəblənmə	130
Olaydı	131
Bənzərsən	132
Varmı	132
Qoymaram	133
Niyə döndü	134
“Qaçaq Nəbi”dən	
Qazamat istidi	135
Tüfəngi havada oynadan Nəbi	135
Bac alar	136
Qisas alıbdı	136
Ay qaçaq Nəbi	137
Bu davadan qurtarsa	138
Divanı dalınca oynadan Nəbi!	138
“Səttarxan”dan	
Oldun	139
Gedim mən	140
Deyib gəlmişəm	141
Olsun	141
Azərbaycan cavanları	142
Gəlsin	142

Açılsın	143
Girin meydana	143
Gərək	144

AŞIQ ŞERİ

Qurbani

Dolana-dolana	145
Gülə, gülə	145
Tez-tez	146
Olmaz	146
Allatdı məni	147
Gəldim	147
Aldığım	148
Gəlirəm mən	148
Pərim gəlsin	149
Yetirməsin	149
Dilbər	150
Göz buralarda	151
Olmaz	151
Əylənməz	152
Məni	152
Getdi	153
Yar gəldi	153
Ah-zarınandı	154
Məzə dağı	154
Natavanı	155
Vaxtıdı	155
Çağladı	156
Mənim	156
Gedirəm	157
Bilmərəm	157
Könlüm	158
Eyləsin	158
Neylər	159
Dilbər	159
Yar gəlmir	160

Xəstə Qasım

Dünya	160
Kimi	161
Başına dolandığım	161
Yoldan eylərsən	162
Yoxdu	162

Çıxarır	163
Eylərlər	163
Düşdü, qar düşdü	164

Aşıq Valeh

Eylə	164
Səri	165
Kağızı	165
Gəldim	166
Dilbər	166

Varxiyanlı Aşıq Məhəmməd

Yavaş get	167
Tellərin	168
Yoxdu	168
Saldın	169
Qoynun içində	169

Şair Məmmədsöyün

Ağrı dağı	170
Deyərlər	170
Xəbər al, deyim	171
Məni	173
Yəni nə	173
Mən olum	174
Yatıb, oyanmaz, oyanmaz	174
Olmasa	175

Aşıq Alı

Bənzərsən	176
Bu gün	176
Dolandırır	177
Düşər	177
Düzələ bilməz	178
İstər könlüm	178
Keçdi	179
Qızların	179
Qoca dünya çoxun yola salıbdı	180
Nə qaldı	180
Oldu, getdi	181
Özgələrdən bizə xata yetişməz	181

Şair Alməmməd

Eylər, eylər	182
İnsan	182
Şirin-şirin	183

Hüseyn Şəmkirli

Üstünə	183
Layıxdı	183
Bu qız məni	184
Qoynunda	184
Ay qız	185
Bayaz	185

Aşıq Ələsgər

Gərəkdi	186
Düşdü	187
Dağlar	187
Dolanır	189
Çəkmiyə	189
Kəsildi	190
Olacaqdır	191
Ceyran	192
Yaylaq	192
Ayə məndədi	193
Çataçat (dodaqdəyməz)	193
Baş endirir	194
Dünyada	194
Gözələ	195
Xoş göldin	197
Yeridi	198
Gözəl	198
Maral	199

Aşıq Musa

Dəli könül, səndə nələr dolanır	200
Dilim	200
Gülə-gülə	201
Varmı	202
Yatmışdım, guşuma gəldi bir səda	202
Bir gün	204
Nə günahı telli sazın	204
Təcnislər ay üzə-üzə	205

De bir üz, bir üz.	205
Divanilər qalmadı	206
Mərd	207
Qurban Ağdabanlı	
Dolana-dolana	207
Arasında.	208
Könlüm	209
Çoban Əfqan	
Xoş gəlmisən.	209
Belə olmaz.	210
Görməsin	210
Ayrıldım.	211
Usta Abdulla Zodlu	
Gəliyəm mən	211
Var deməkdi	212
Yeri	213
Neynim	213
Layıqdımı?.	214
Arasında.	214
Dilbər.	215
Hüseyn Bozalqanlı	
Geyindi	216
Başına dolandığım.	216
Aşıq Qəhrəman	
Ellər.	217
Tərlandı	218
Aşıq Bilal Şamaxılı	
Kəklik	218
Öldürdü	219
Var	220
Miskin Əli	
Alma, aman	220
Yaxanı düymələmə	221
Müştağam	222
Bənövşə	223

Qurban olum	224
Zülfü	225

Aşıq Şəmşir

Dağların	226
Yalvara-yalvara	228

Xəstə Bayraməli

Ağlayıb	228
Darıxdım	229
Könül	230
Mən səni gördüm	230
Nişanədi	231
Oxumaqla bülbül olmaz sərçələr	231
Şirindir	232
Yaxşıdır	232
Yenə sən oldun	233
Dağlar	233
Birsi nə	234
Sayasan	235

Novrəs İman

Ay maral	235
Çətindi	236
Dərd üz verib, nitqim söylər kalamı	236
Görünür	237
Var	237
A yara, məndən	238
Qala, yar, qala (dodaqdəyməz)	239
Sənəm, al	239

Buraxılışa məsul: *Əziz Güləliyev*

Texniki redaktor: *Rövşən Ağayev*

Tərtibatçı-rəssam: *Nərgiz Əliyeva*

Kompyuter səhifələyicisi: *Rəşad Həmidov*

Korrektor: *Elmira Teymurova*

Yığılmağa verilmişdir 21.05.2004. Çapa imzalanmışdır 30.12.2004.
Formatı 60x90 ¹/₁₆. Fiziki çap vərəqi 15,5. Ofset çap üsulu.
Tirajı 25000. Sifariş 217.

Kitab “Şərq-Qərb” mətbəəsində çap olunmuşdur.
Bakı, Aşıq Ələsgər küç., 17.